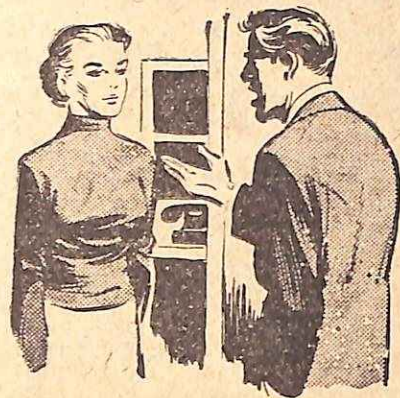

— Είναι άκατανόητο να δουλεύουν εδώ κορίτσια με άβασφα σείλη! της είπε αυστηρά ο διευθυντής.

Η «Υπόθεση των ΒΑΜΜΕΝΩΝ ΧΕΙΛΙΩΝ»

Τέσσερις δίκες για λίγο κραγιόν στα χείλη μιας έμορφης υπαλλήλου

Είναι υποχρεωμένη να υπάλληλος να βάφει τα χείλη της; Για να δώθ άπάντη σ' αυτό το ερώτημα, έγιναν στη δικαστήρια τέσσερις δίκες, χρειάστηκε χρονικό διάστημα δύο ολόκληρων ετών και εοδεύτηκε πολύ τυπογραφικό μελάνι με τα σχετικά άρθρα που γραφτήκαν στις εφημερίδες από νομικούς, κοινωνιολόγους και ειδικούς στα ζητήματα εργασίας. Και τέλος την απάντηση, που υπήρξε, άρνητική, την έδωσε το Έφετείο της πόλεως Καρλσρούης.

Γνωταγωνίστρια σ' αυτή την ιστορία ήταν μία όμορφη Γερμανίδα, η καταξάνθη Έλίζαμπετ Σλάισερ. Όταν η ιστορία άρχισε, η φρουλάιντ Σλάισερ ήταν δέκα έφτά χρόνων κι είχε προσληφθεί ως υπάλληλος σ' ένα μεγάλο άρτοποιείο της πόλεως Ρεκλινχάουζεν.

Λίγες μέρες μετά την πρόσληψη της, η Έλίζαμπετ, που είχε τοποθετηθεί στο τμήμα πώλησεων, κλήθηκε στο γραφείο του διευθυντή της επιχείρησης. Έκείνος της είπε, πως ήταν ευχαριστημένος από τη δουλειά της. Είχε όμως να της κάνει μία παρατήρηση. Γιατί δεν περνούσε λίγο κραγιόν στα χείλη της;

Η Έλίζαμπετ απάντησε πως δεν της άρεσε να βάφει τα χείλη της. Τα Χριστούγεννα, το κατάστημα της δώρισε ένα ακριβό κραγιόν με χρυσή θήκη, αλλά η νεαρή υπάλληλος άπεφυγε τον περισσόμο να το χρησιμοποιήσει έστω και για μία φορά.

Υστερα απ' αυτή την έπιμονή της, ο διευθυντής την κάλεσε πάλι και της είπε κάπως αυστηρά:

— Μά δεν καταλαβαίνετε, δεσποινίς, πως σ' ένα κατάστημα, που πουλά καλλυντικά, είναι άκατανόητο να δουλεύουν κορίτσια με άβασφα χείλη;

Η Έλίζαμπετ, όμως, είχε έτοιμη την απάντηση:

— Με συγχωρήτε, είπα, αλλά δεν νομίζω πως το στόμα μου είναι τόπος για ρεκλάμα...

Υστερα από λίγες μέρες, η Έλίζαμπετ Σλάισερ άπολύθηκε. Ο λόγος; Μά άπλουστα, η άρνησή της να βάλλει κραγιόν στα χείλη της.

Η κοπέλλα έπρεξε τότε στο δικαστήριο του υπουργείου Έργασίας, που η άποστολή του είναι να λύνη τις διαφορές ανάμεσα στους εργοδότες και τους υπαλλήλους. Ο δικαστής, σύμφωνα με τον νόμο, ήταν υποχρεωμένος να έκδώση την άπόφαση του μέσα σε σαράντα όκτώ άρες.

Πραγματικά, η άπόφαση βγήκε. Σύμφωνα μ' αυτή, ο διευθυντής της επιχείρησης είχε δικαίωμα ν' άπολύση για ένα τέτοιο λόγο την υπάλληλό του. Αλλά έπρεπε να της πληρώσει μία άποζημίωση 1500 μάρκων, γιατί η άπόλυση δεν είχε γίνει από σοβαρή αίτία.

Η Έλίζαμπετ Σλάισερ ικανοποιήθηκε από την άπόφαση. Δεν την... κατάνε όμως η έπιγείρησή, που άπευδύνθηκε στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο δι-

καστήριο του υπουργείου Έργασίας, ζητώντας ν' άπαλλαγεί από την άποζημίωση.

Πραγματικά, η άπόφαση τώρα ήταν υπέρ της επιχείρησης. Το άνώτερο αυτό δικαστήριο άποφάνθηκε, ότι το να ζητά ένας εργοδότης από την υπάλληλό του να βάφεται, δεν είναι κάτι που αντίστανει στην ήθική και συνεπώς η υπάλληλος πρέπει να συμμορφωθεί με μια τέτοια ύπόδειξη.

Πρώτα περίργω, όμως, ενώ η πρώτη άπόφαση είχε βγή από ένα δικαστή, την άλλη την έβγαλε μία δικαστίνα, που δεν έδειξε καθόλου κατανόηση προς την όμοφυλό της.

Αυτή τη φορά έπιασε το πείσμα την Έλίζαμπετ, που κατέφυγε σε τρίτο, άνώτερο δικαστήριο. Έκει, όταν ο δικαστής τη ρώτησε ποιος ήταν επί τέλους ο λόγος, για τον όποιον άρνήσαν τόσο έπιμονα να περάση λίγο κραγιόν στα χείλη της, η νεαρή υπάλληλος άπάντησε:

— Πρώτα από όλα δεν μου άρέσει το βάψιμο. Υστερα, δεν μου τ' άπρέπει κι' ο άρραδωναστικός μου. Πάντως το ζήτημα αυτό είναι προσωπικό και δεν μπορεί ο καθένας να μου επιβάλει τη θέλησή του.

Στη διαδικασία, αυτή τη φορά, έγινε λόγος για τα δικαιώματα του ανθρώπου, για τις έλευθερίες που δίνει το γερμανικό Σύνταγμα και η ύπόθεση έγινε γνωστή ευρύτερα από τις εφημερίδες.

Ο δικαστής, μη ξέροντας τι άπόφαση να πάρει και φοβούμενος για τα σφάλματα που θα τούκαναν οι έφημερίδες όλης της χώρας αν την έπαιρνε, δεν τόλμισε να προχωρήσει. Έκρινε τον έαυτο του άναρμόδιο να δώση τη λύση σ' ένα τόσο... ύψηλό θέμα και παρέπεμψε την ύπόθεση στο άνώτατο δικαστήριο της Γερμανίας, το αντίστοιχο με τον δικό μας Άρειό Πάγο. Σύμφωνα με τη σχετική νομοθεσία, όταν μία ύπόθεση δεν μπορεί να τη λύσουν τα διαίτητικά δικαστήρια εργασίας, άρμόδιος ν' άποφάνηθεί είναι τότε άπ' έυθείας ο Άρειος Πάγος.

Στο μεταξύ, οι νομικοί, οι κοινωνιολόγοι κι' άλλοι ειδικοί στα ζητήματα εργασίας έπισημάνανε, κατέκλυζαν τις εφημερίδες με περιληπούδαστα άρθρα, προσπαθώντας ο καθένας να άποδείξει ότι είχε η δεν είχε το δικαίωμα η Έλίζαμπετ Σλάισερ ν' άρνήσει να βάφει τα χείλη της ως υπάλληλος.

Ο Άρειος Πάγος τάξε βρή έπίσης σκούρα. Δυσκολεύτηκαν πολύ τα μέλη του να πάρουν τη σχετική άπόφαση, που θαδινε όριστική κι' άμετάκλητη απάντηση στο... συντακτικό ερώτημα: «Έτσι η δεν έχει υποχρέωση μία υπάλληλος να βάφει τα χείλη της, όταν τος συμφέρον του εργοδότη της τ' άπαίτη;»

Αν άκυρώνόταν η άπόφαση της δικαστίνας, που είχε άποφάνη ότι το βάψιμο δεν αντίστανει στην ήθική, η δικαστίνα θα ντροπιάζόταν, γιατί είχε μαθευτεί ότι η ίδια βαφάταν, παρ' όλο που είχε περάσει τα πενήντα. Αν η άπόφαση της έπικυρωνόταν, τότε θα θιγόταν τα δικαιώματα του ανθρώπου και τ'... Σύνταγμα!

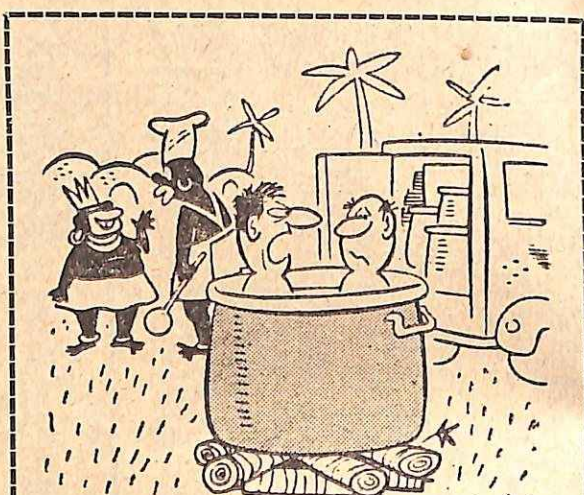
Οι δικαστές του Άρειού Πάγου σκέφθηκαν και ξανασκέφθηκαν και τέλος κατέληξαν σε μία πονηρή άπόφαση. Ο εργοδότης της Έλίζαμπετ Σλάισερ είχε δικαίωμα να της κάνει τη σύσταση να βάφεται, γιατί το κραγιόν δεν... κηλιδώνει την ήθική. Αλλά κι' η υπάλληλός του είχε το δικαίωμα ν' άρνηθή, γιατί έπρόκειτο για ζήτημα προσωπικό. Έπομένως κακώς την είχε άπολύσει κι' έπρεπε να την άποζημιώσει.

Το νόστιμο είναι, ότι η Έλίζαμπετ, τη μέρα που δικάστηκε η ύπόθεσή της στον Άρειο Πάγο, είχε τα χείλη της βαμμένα κι' αν θέλετε και τη λεπτομέρεια, σε άπόχρωσι ουκαλμέν!

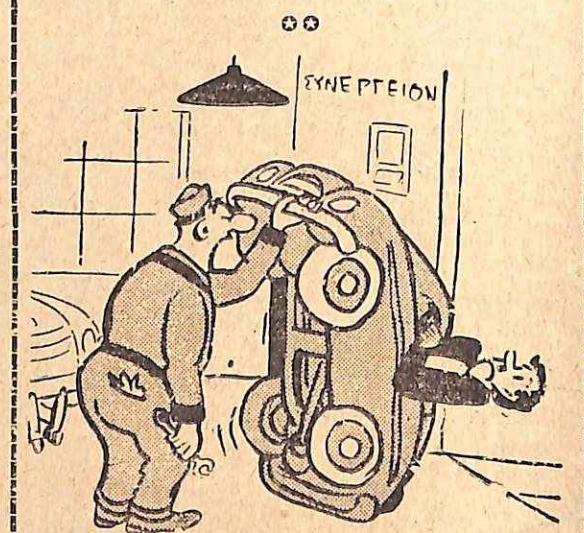
Ήταν μία παντρεμένη και φαίνεται πως ο άντρας της τώρα την προτιμάσε με βαμμένα χείλη. Οι κακές γλώσσες, όμως, λένε πως η Έλίζαμπετ, που πάντα ήθελε να βάφεται, τώρα που τον... έβεσε, δεν είχε πιά κανένα λόγο να τον υπακούη.

Η ίδια, όμως, δήλωσε στους δημοσιογράφους:

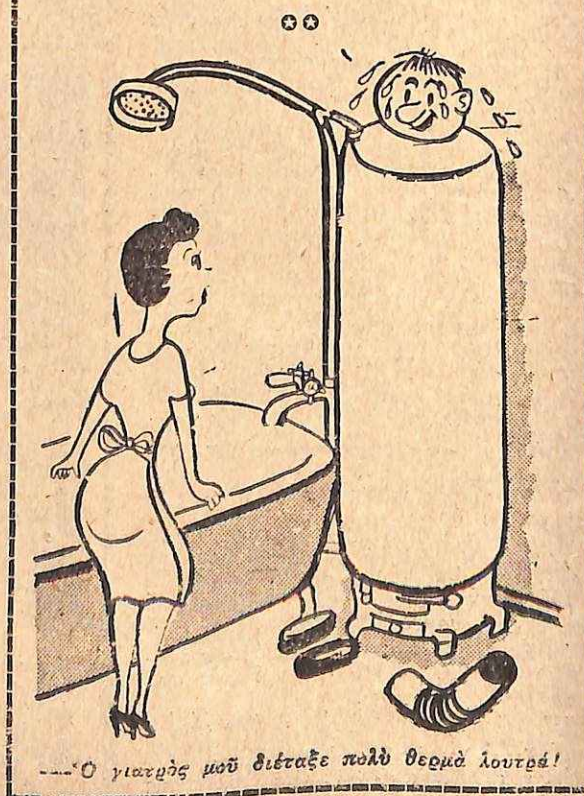
— Τώρα που παντρεύτηκα, βάζω το κραγιόν για να άρέσω στον άντρα μου. Είναι πολύ διαφορετικό πράγμα να βάφεται μία γυναίκα για τον άντρα της από το να βάφεται άναγκασμένη να κέρη το ίδιο πράγμα για λόγους ρεκλάμας του καταστήματος όπου εργάζεται!

— Κι' όσο σκέπτομαι ότι αυτές τις κατασρόλες τις βγάξει το εργοστάσιό μου!

«Όλα εν τάξει!...

— Ο γιατρός μου διέταξε πολύ θερμά λουτρά!

ΟΙ ΜΑΥΡΟΙ σ' όλο τον κόσμο

Οι Άμερικάνοι τους βλέπουν πάντοτε σαν δούλους

Ποιά είναι η θέσις της μαύρης φυλής στον κόσμο;

Οι πιο σύγχρονες στατιστικές ανεβάζουν τον αριθμό των μαύρων σ' ολόκληρο τον πλανήτη μας σε 80-100 εκατομμύρια. Αντιπροσωπεύουν, δηλαδή, μόλις το 1/25 του συνολικού πληθυσμού της γης.

Η κοίτις της μαύρης φυλής είναι, ως γνωστόν, η Αφρική, όπου υπάρχουν πάντοτε συμπαγείς πληθυσμοί ανθρώπων με μαύρη έπιδερμίδα. Υπολογίζεται ότι τα 4/5 των μαύρων της Αφρικής ζουν προς νότον της γραμμής Ξενεάλης — Αιθιοπίας, έξω, δηλαδή, από τη μεσογειακή Αφρική και περαν από τη γραμμή των ερήμων.

Δέκα πέντε εκατομμύρια μαύρων, έξ άλλου, ζουν στη θώρειο Αμερική και 5-10 εκατομμύρια στη Νότιο και Κεντρική Αμερική.

Η μαύρη φυλή άποτελεί έναν ιδιαίτερο ανθρωπολογικό τύπο, που ξεχωρίζει από όλους τους άλλους. Τα χαρακτηριστικά αυτού του τύπου είναι παντού τα ίδια: πόδια μεγάλα και λεπτά, στενή λεκάνη, κοιλιά σχεδόν άνυπαρκτή, εύρεις ώμοι, πλατύ μέτωπο, πυκνά και σγουρά μαλλιά, χοντρά χείλη, περφηνο παράστημα και άναλαφρο βάδισμα.

Αλλά μόνο στην Αφρική ο τύπος αυτός διατηρεί την άπόλυτη άνυπαρκτά του. Οι μαύροι της Αμερικής, αντίθετα, είναι μιγάδες. Υπολογίζεται ότι ό-κτι τουλάχιστον εκατομμύρια μαύρων της Αμερικής έχουν στις φλέδες τους λευκό αίμα κι' ότι, από τ'άλλο μέρος, άλλα όκτώ εκατομμύρια λευκών έχουν στις φλέδες τους μαύρο αίμα.

Από φυολογικής άπόψεως, άκείνο που διακρίνει κυρίως τη μαύρη φυλή είναι ο ανθρωπίνισμός και η ζωηρότης των εντύπων. Ο μαύρος έχει μία έμφυτη καλλιτεχνική κλίση, ι-δίως σε ό,τι άφορά τις κινήσεις (χορός). Τα χρώματα και τους ήκους. Μπορεί να πει κανείς ότι όλοι οι μαύροι είναι γεννημένοι, λίγο ή πολύ, καλλιτέχνες.

Στο σημείο αυτό χρειάζεται να κάμωμε μία μικρή διευκρίνιση. Κατηγορούμε συνήθως τους μαύρους καλλιτέχνες ότι έπείδασαν στην Αμερική τ'ρώτα και από εκεί στην Ευρώπη τη βαρβαρή, κακόηχη και άσυνάρτη μουσική τους. Αλλά δεν φαίνε σ' αυτό. Οι μαύροι μουσικοί θέλησαν να καινοτομήσουν ξεφεύγοντας από το πλαίσιο της «έπισημης» κλασσικής μουσικής. Το κοινό, που είχε κουραστεί απ' αυτή τη μουσική, υποδέχτηκε μ' ένθουσιασμό τη καινοτομία τους και τους «ά-νέγκασε» να προχωρήσουν άκόμη περισσότερο. Έτσι, η άρ-κική τους πρόθεσι, που ήταν να φέρουν κάτι τ' καινούργιο, έξελέχτηκε σε μία άναρχική έ-παναστάση. Ποιά είναι η βαθύτερη αίτια της έπιτυχίας αυτής της μουσικής; Ότι άπευδύνεται, στο ένστικτο. Μας άρέσει γιατί κολακεύει τις πιο ζω-

άδεις τάσεις μας, αυτές τις τάσεις που είναι κοινές σ' όλους τους ανθρώπους και δεν υπάρχουν ούτε σε νομούς ούτε σε κανόνες.

Οι μαύροι έχουν εξαιρετικά άνεπτυγμένες τις αισθήσεις της άκοής και της όράσεως. Πειράματα που έγιναν σε άμερικανικά πανεπιστήμια άπέδειξαν ότι άκούουν ήκους που δεν τους συλλαμβάνει το αυτί του λευκού κι' ότι βλέπουν στο μικροσκόπιο πράγματα που δεν μπορούμε εμείς να τα ίδούμε.

Έχουν, έξ άλλου, μεγάλη ταρτηρητικότητα και η διά-νοιά τους άναπτύσσεται από πολύ ένωρίς. Άλλα, ο μαύρος κουράζεται πολύ γρήγορα να βλέπη, να άκούη και να σκέπτεται κι' έπειτα από ένα ώριμομένο χρονικό διάστημα περιέρχεται σε κατάσταση χανώσεως. Αυτό ίσχυει περισσότερο για τους μαύρους που ζουν κοντά στη φύση και δεν έχουν έρθει σ' έπαφή με τον πολιτισμό.

Ένα άλλο χαρακτηριστικό των μαύρων είναι η μεγάλη έπισητία τους. Πιστεύουν πάντοτε στο θαύμα, στο υπερφυσικό, και δεν άπαύουν το κεφάλι τους για να βρουν τις αίτιες των διαφόρων φαινομένων. Η κρίσι τους, σε πολλές περιπτώσεις, έχει χαρακτήρα ολό-τελα παιδιαστικό.

Οι Γερμανοί εργάζονται για τη χυρά που τους δίνει η εργασία και για το λόγο αυτό δημιουργούν πράγματα που είναι τεχνικά άνυπερβλήτα. Η Αμερικανοί εργάζονται για το κέρμα και για το λόγο αυτό όργανώνουν άριστογρηματικά τις έπιχειρήσεις τους. Οι μαύροι, αντίθετα, εργάζονται μόνο και μόνο για να ζήσουν. Από τη στιγμή που έξασφαλίσαν το ψωμί τους, δεν νοιάζονται για τίποτα άλλο. Η άπαρτημείας δεν τους συγκινεί. Την θεωρούν, άλλωστε, περιττή. Γι' αυτό, οι μαύροι είναι καλοί ως εργάτες, αλλά κακοί ως έπιχειρηματίες.

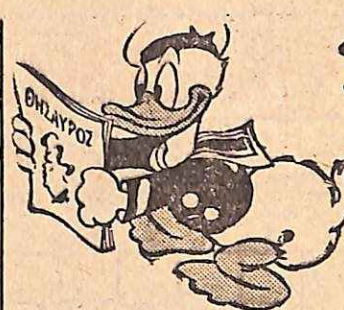
Οι μαύροι της Αμερικής, που, όπως είπαμε, οι περισσότεροι είναι μιγάδες, έχουν πισ-τιότητα σε μεγάλο βαθμό από το άμερικανικό πνεύμα. Το μόνο που δε μπορούν να κάμουν ώστόσο είναι να κερδοσκοπήσουν. Άμμιουργούν κάποτε κα-λές έπιχειρήσεις, αλλά προχωρούν πάντοτε με βήμα σημειω-τικό.

Υπάρχουν πάνω από ένα έκατομμύριο μαύροι στη Νέα Υόρκη και 500.000 στο Σικάγο. Σημαντικές είναι έπίσης οι πα-ροικίες των μαύρων στη Φιλαδέλφεια, στο Πίτσπουργκ, στο Ντιτρώιτ κτλ.

Στις νότιες πολιτείες, οι μαύροι αντιπροσωπεύουν ένα μεγάλο μέρος του πληθυσμού. Άλλα, οι λευκοί τους μεταχειρίζονται πάντοτε σαν δούλους. Δεν τους έπιτρέπουν να ψηφίσουν και δεν τους δέχονται στα δημόσια λειτούργηματα. Στα τράμ, στα τράινα κτλ. υπάρχουν ειδικά διαμερίσματα για τους μαύρους. Τα ξενοδοχεία, έξ άλλου, δεν άνοίγουν την πόρτα τους στους μαύρους. Αν ένας μαύρος πάη να καθίσει σε μία πολυκατοικία, όλοι οι άλλοι ένοικοι φεύγουν. Και το ίδιο θα γίνει άν ένας μαύρος άνοιξη ένα κατάστημα, σε κάποιο δρόμο. Οι άλλοι, που έχουν εκεί καταστήματα, η θα τον άναγκάσουν να το κλείσει ή θα φωνούν οι ίδιοι.

Ότε λίγο ότε πολύ, υπάρχει ένας άκρυκτος πόλεμος μεταξύ μαύρων και λευκών στις νότιες πολιτείες. Άπέναντι στο νόμο, οι μαύροι και οι λευκοί είναι ίσοι κι' έχουν τα ίδια δικαιώματα. Άλλα, στην πραγματικότητα, οι μαύροι παρμένουν παρταί.

Το εύχρημα για τους Άμερικανούς είναι ότι οι μαύροι αντιπροσωπεύουν κάτι λιγότερο από το 1/10 του πληθυσμού. Διαφορετικά, η ιστορία των ή-νωμένων Πολιτειών δεν θα ήταν ίσως έκείνη που έόουμε σήμερα.

ΘΥΜΑ του «ρόκ εντ ρόλλ»

Θά ήμουν ο πιο εύτυχισμένος άνθρωπος του κόσμου, αν μπορούσα ν' άποκτήσω την άρμοδιότητα για ν' άφορίσω τον μα-σκαρά που άνεκάλυψε το «ρόκ εντ ρόλλ».

Γιατί αυτός ο άναθεματισμένος και θεόμωρος χορός έγινε άφορμή να τραθήσω ένα σωρό βάσανα και, στο τέλος, να μείνω ο φουκαράς στον άσσο.

Άς πιάσουμε, όμως, την ιστορία από την άρχή.

Έδώ και δύο χρόνια η έταιρία «ΕΙΣΕΞΕΜΠΙΖ» (Εισαγωγαί - έξαγωγαί - μιτζινες) έχει την τιμή και την ευχαρίστηση να δέχεται τις πολύτιμες υπαλληλικές υπηρεσίες που της προσφέρω για ένα κομμάτι ψωμί που λέει ο λόγος. Άλλά έκανα ύπομνη, γιατί, πρώτον, την σημερινή μέραν δεν βρίσκονται εύκολα δουλειές, έστω και με γλισχρές άποδοχές, και, δεύτερον, έπειδη στην ίδια έταιρία εργαζότανε και τ' πιο γλυκό κορίτσι του κόσμου, που το λέμε Φανή και που το άγάπησα μ' όλη τη δύναμη της ευάισθη-της και ποθοπλανταγμένης καρδιάς μου.

Πώς, λοιπόν, μπορούσα να της χαλάσω ένα μεγάλο κατήρι που μου έζησε πριν δυο βδομάδες; — Πολύ θα σε παρακαλέσω, Διονυσάκη, μου είπε με χαμόγελο και σεμνότητα, να παρακαλέσης πολύ τη θεία σου τη Σμαράγδα να μ' άσ επιτρέψη να κάμωμε ένα πάρτυ στο σπίτι της, που είναι ευπαρουσίαστο κι' ευρύχωρο.

Σου ύπόσχομαι να τ' άφροντίσω, της έδήλωσα μ' όλη τη σοβαρότητα που με διακρίνει. Κι' έλπίζω να τ' άκατέρω!

— Σου ύπόσχομαι να τ' άφροντίσω, της έδήλωσα μ' όλη τη σοβαρότητα που με διακρίνει. Κι' έλπίζω να τ' άκατέρω!

— Σου ύπόσχομαι να τ' άφροντίσω, της έδήλωσα μ' όλη τη σοβαρότητα που με διακρίνει. Κι' έλπίζω να τ' άκατέρω!

— Σου ύπόσχομαι να τ' άφροντίσω, της έδήλωσα μ' όλη τη σοβαρότητα που με διακρίνει. Κι' έλπίζω να τ' άκατέρω!

— Σου ύπόσχομαι να τ' άφροντίσω, της έδήλωσα μ' όλη τη σοβαρότητα που με διακρίνει. Κι' έλπίζω να τ' άκατέρω!

— Σου ύπόσχομαι να τ' άφροντίσω, της έδήλωσα μ' όλη τη σοβαρότητα που με διακρίνει. Κι' έλπίζω να τ' άκατέρω!

— Σου ύπόσχομαι να τ' άφροντίσω, της έδήλωσα μ' όλη τη σοβαρότητα που με διακρίνει. Κι' έλπίζω να τ' άκατέρω!

— Σου ύπόσχομαι να τ' άφροντίσω, της έδήλωσα μ' όλη τη σοβαρότητα που με διακρίνει. Κι' έλπίζω να τ' άκατέρω!

— Σου ύπόσχομαι να τ' άφροντίσω, της έδήλωσα μ' όλη τη σοβαρότητα που με διακρίνει. Κι' έλπίζω να τ' άκατέρω!

— Σου ύπόσχομαι να τ' άφροντίσω, της έδήλωσα μ' όλη τη σοβαρότητα που με διακρίνει. Κι' έλπίζω να τ' άκατέρω!

— Σου ύπόσχομαι να τ' άφροντίσω, της έδήλωσα μ' όλη τη σοβαρότητα που με διακρίνει. Κι' έλπίζω να τ' άκατέρω!

— Σου ύπόσχομαι να τ' άφροντίσω, της έδήλωσα μ' όλη τη σοβαρότητα που με διακρίνει. Κι' έλπίζω να τ' άκατέρω!

— Σου ύπόσχομαι να τ' άφροντίσω, της έδήλωσα μ' όλη τη σοβαρότητα που με διακρίνει. Κι' έλπίζω να τ' άκατέρω!

— Σου ύπόσχομαι να τ' άφροντίσω, της έδήλωσα μ' όλη τη σοβαρότητα που με διακρίνει. Κι' έλπίζω να τ' άκατέρω!

— Σου ύπόσχομαι να τ' άφροντίσω, της έδήλωσα μ' όλη τη σοβαρότητα που με διακρίνει. Κι' έλπίζω να τ' άκατέρω!

— Σου ύπόσχομαι να τ' άφροντίσω, της έδήλωσα μ' όλη τη σοβαρότητα που με διακρίνει. Κι' έλπίζω να τ' άκατέρω!

— Σου ύπόσχομαι να τ' άφροντίσω, της έδήλωσα μ' όλη τη σοβαρότητα που με διακρίνει. Κι' έλπίζω να τ' άκατέρω!

— Σου ύπόσχομαι να τ' άφροντίσω, της έδήλωσα μ' όλη τη σοβαρότητα που με διακρίνει. Κι' έλπίζω να τ' άκατέρω!

Σύθυμη Ιστοριογλα

Η αλήθεια είναι πως μάλλιασε ή γλώσσα μου ώσπου να πείσω την ξεροκέφαλη τη θεία μου τη Σμαράγδα. Και μόνον άφου έκλαψα άπαρηγόρητα έπί έικόσι λεπτά της ώρας, ευδόκησε να δώση τη συγκατάθεσή της.

— Έν τάξει! φώναξα περήφανα την άλλη μέρα στη Φανή. Τά σπiti της θείας μου είναι στη διάθεσή μας!

— Ευτυχώς! μουρμούρισε, άφήνοντας μία βαθεία έκπνοη, λές κι' έφυγε από μέσα της ένα μεγάλο βάρος.

— Μά τόσο άνάγκη ήταν να σκαρωθώ αυτό το πάρτυ; τη ρώτησα ξαφνιασμένος.

— Βεβαίως, Διονυσάκη!

— Και για πιά λόγος, Φανί-τσα;

— Γιατί σ' αυτό το πάρτυ πρόκειται να παρευρεθώ κι' ο Λάμπης Ξεροπαίδας!

— Και ποιος είναι αυτός ο έρίφης;

— Τον Λάμπη Ξεροπαίδα δεν ξέρεis;

— Όχι, δεν τον ξέρω!

— Ότε τον έχεις άκούστα;

— Ότε!

Με περιέλουσε με άλλεπάλληλα έπιτημητικά βλέμματα και μου έξηγηση:

— Ο Λάμπης Ξεροπαίδας είναι ο καλύτερος χορευτής του «ρόκ εντ ρόλλ»!

Γι' αυτόν, λοιπόν, τον άστίδα «ροκντρολίστα» έγινε όλη η φασαρία. Και το ένδιαφέρον που προκάλεσε η παρουσία του κι' οι μονιασμένες χορευτικές έπιδείξεις του ήταν τοιαύται και τοσαύται, ώστε πρώτη και καλύτερη άρριβάρισε στο πάρτυ η άξίτιμος μοναχοκόρη του διευθυντού της «ΕΙΣΕΞΕΜΠΙΖ».

— Μεγάλη μας τιμή! της είπα εύγενικά σαν καθώς πρέπει που είμαι.

— Που είναι ο κ. Λάμπης Ξεροπαίδας; με ρώτησε ξαναμηνή.

— Όπου νάναι θα καταπλεύ-ση, την καθούχασα.

— Τρέχα πιο γρήγορα... Θέλω να έγω να της τ' άνάσω άπάντη!

Και, πραγματικά, κατέπλευσε—πού νάσπαγε το πόδι του ο γρουσουζής. Γιατί εξόν τις ζημιές που έκανε στο σπίτι της θείας μου με τους ξεφρενιασμένους πήδους του και τα δυναμικά βροντοχτυπήματά του κατ'όρθωσεν να ξετρελλάνει και την μοναχόρη του προϊσταμένου, που έφυγε από το πάρτυ μαζί του και δεν ξαναγύρισε στην οικογενειακή της εστία.

Κι' όπως ασφαλώς θα καταλαβαίνετε—αν, φυσικά, έχετε μια σταλιά μυαλό—όλη τη μπόρα την τράβηξε εγώ. Με κάλεσε, δηλαδή, ο κ. διευθυντής στο γραφείο του και με πέρασε γενικές δεκατέσσερις:

—'Η κόρη μου ακολουθούσε ένα τυχάρπαστο μοντέρνο νεσρό, βρυχήθηκε πρασινοκιτρινοκοκκινίζοντας από θυμό. Κι' αφορμή είσαι σύ που διοργανώσες το έλεονό αυτό πάρτυ! 'Α-παίτω, λοιπόν, ν' ανακαλύψης το κρησφύγετό τους και να επιποδίσης το γάμο τους, γιατί αλλιώς, όχι μόνον θα σε απολύσω, αλλά και θα σε σου-δλίσω!

—'Αν μπορούσα, ως έκανα διαφορετικά. Κι' ενώ με τυραννούσαν μαύρες σκέψεις και κακά προαισθήματα, ανέλαβα τα αστυνομικά μου καθήκοντα. Εύ-τυχώς με βοήθησε ο Πανάγα-θος και τους ξετρίπωσα σε δύο μέρες στην 'Εκάλη. Μια και δυο πήρα στο τηλέφωνο τον διευθυντή:

—Τους ανακάλυψα, κύριε διευθυντά μου.

—Δεν αρκεί αυτό, βρέ ζών! Πρέπει να επιποδίσης και το γάμο τους.

—'Εννοια σας, κύριε διευ-θυντά μου! Πρώτα θα περά-σουν πάνω από το πτώμα μου, κι' ύστερα θα παντρευτούν!

—Κι' έτσι πρέπει! Γιατί δεν μπορεί την κόρη τη δική μου να την πάρη ένας τιποτέ-νιος!

—'Ελα, όμως, πού ο Λάμπης Ξεροπαίδας δεν ήταν τιποτέ-νιος, αλλά ο μοναχογιός του πλουσιώτερου όμογενούς της Ταγκανίκας! Δεύτερο τηλεφώ-νημα στον προϊστάμενο:

—'Ετσι κι' έτσι, κύριε διευ-θυντά μου!

—Μωρέ, μίλα καλά!

—Να σας βάψω, κύριε διευ-θυντά μου!

—Κι' εσύ τί έχεις κάνει εν τώ μεταξύ;

—'Εβαλα όσα εμπόδια μπο-ρούσα για να μην κουκουλω-θούν!

—'Ηλίθιε! Τσακίσου τώρα να επιποδίσης κάθε... εμπόδιον του γάμου!

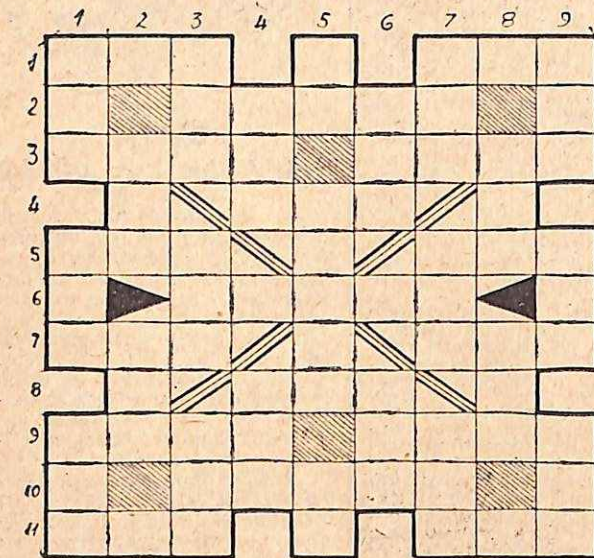
Θέε, όμως, επειδή δεν τα κατάφερα καλά, θέε επειδή ο διευθυντής είναι πολύ γρουσου-ζόγος, άμέσως μετά τους γά-μους μου κοινοποιήθηκε η από-λυσίς μου, γιατί, λέει, είχα εκ-θέσει με τις άνοπτες ενέργειές μου την υπόληψη των νεονύμ-φων. Αυτό ήταν το δώρο που μου έκανε, επ' ευκαιρία των γάμων, της κόρης του, ο γρου-σουζόγος.

Και τώρα τί να κάνω; Να φάξω για καμμία άλλη δου-λειά; Όχι. Θα επιδοθώ στο ροκ-εντ-ρόλλ. Θα γίνω ο καλύ-τερος ροκεντρολόγος των 'Α-θηνών και κάποια πολύφερνη νύφη θα ξεμυαλιστεί. Δυό κου-τουλίες, τρεις κλωστίες κι' ένα δερσαπλανικό κόλπα—και θα κατακτήσω την καλύτερη, να βγάλω το άχτι μου.

ΠΑΙΓΝΙΔΙΑ

Συλλαβικό σταυρόλεξο

Μέσα στο κάθε τετραγωνίδιο του σταυρόλεξου αυτού, αντί να τοποθετήσετε ένα μονόχα γραμ-

μα, θα βάλατε μία ολόκληρη συλλαβή.

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- 1) Κανείς δεν τα υπερβαίνει χωρίς συνέπειες. — Γίνεται στις εκκλησίες τη Μεγάλη Τετάρτη.
- 2) 'Εξαιρετικά νόστιμα ψωμάκια.
- 3) Βαρεία δουλειά (τουρκ.). — Σχοινί των πλοίων που λέγεται και εντόνιο.
- 4) Μεγάλη άρχαία πόλις των Α. παραλίων της Μικράς 'Ασίας.
- 5) Φυτό του οποίου τρώμε τη ρίζα. — Ακονίζει μαχαίρια.
- 6) 'Αρπάζω κάποιον απότομα και με δύναμη.
- 7) Χωριό της Β. Πελοποννήσου που λέγεται και Σικωνία. — Ακριβό ζύλο.
- 8) Δεν λείπουν από καμμία κουζίνα.
- 9) Κακοντυμένος στρατιώτης. — Ρήμα που κλεί-νει τις κόττες στο κοττέτσι.
- 10) Δίνει σε κάποιο τόνο την ίδια ένταση με άλλον.
- 11) Γεώργιος ντέ...: Ζωγράφος Ιταλικής κατα-γωγής που γεννήθηκε στο Βόλο. — Εύκολο (καθαρ.).

ΚΑΘΕΤΩΣ

- 1) Μεγάλη πόλις των 'Ην. Πολιτειών στη Νεμ-πράσκα. — Μικρά κοιτίδα πτην. — Το φορούν πολλοί Μωσαμβανί.
- 2) Κατάφραση. — Το όνομα μιας ήθο-ποιού του θεάτρου και του κινηματο-γράφου μας.
- 3) Είδος αιγυπτιακού βάμβακος. — Μικρό χαλί. — Νικόλαος... Ράσος φι-λέλλην που διετέλεσε και διοικητής της σχολής των Ευελπίδων.
- 4) Όμας ανθρώπων που εργάζονται μαζί και κατά τις ίδιες ώρες (τουρκ.). — Διάσημος σύγχρονος ζωγράφος.
- 5) Προσφώνησης καθόλου ευγενική. — Δημόσιο γραφείο (πληθ.). — Χρονικό επίρρημα.
- 6) Χιονοθύελλα. — Δεν λείπει από κα-νένα παπούτσι.
- 7) Βοσκούνται στο κεφάλι. — Συγ-κέντρωση. — Ακαθάρτα.
- 8) 'Ενας από τους μεγαλύτερους τί-λους ευγενείας (θηλ.). — Δέντρο που μάς δίνει πολύ γερό ξύλο.
- 9) Το κρέας του είναι πολύ νόστιμο. — Διευθύνει πλοία και τροχοφόρα. — 'Ε-να από τα πολλά που έχει το ώρο-σκόπιο.

Στοιχειόγραφος

Μέγας ήταν μουσικός δοξασμένος, Γερμανός, τα δυο πρώτα του τα βγάδω, τ' άλλα δυό... αναστεναίνω.

Ποιά από τις τρεις;

'Από τις τρεις απαντήσεις που συνοδεύουν κα-θεμία από τις κάτωθι ερωτήσεις, η μία είναι η σωστή. Προσπαθήστε να τη βρήτε διαγράφοντας τις δυο άλλες:

- 1) Πόσα αδελφία είχε ο Μότσαρτ;
- Κανένα. — Δυό. — Μία αδελφή.
- 2) Ποιος έξερευνητής ανακάλυψε τη Βραζιλία;

- 'Ο Χ. Κολόμβος. — 'Ο 'Αμέρικος Βεσπούκιος.
- 'Ο Μαγγελάνος.
- 3) Πού ζούν οι Ζουλού;
- Στην 'Αφρική. — Στην 'Ωκεανία. — Στην 'Α-μερική.

- 4) Πού έκαναν την πρώτη τους εμφάνιση τα τρο-χοπέδλα;
- Στις 'Ην. Πολιτείες. — Στην 'Ολλανδία. — Στην 'Αγγλία.

- 5) Ποιος περιφώνος Γάλλος έπαινο-μάσθηκε 'ο Τύρρης;
- 'Ο Κλεμανσώ. — 'Ο Ναπολέον. — 'Ο Ροβεσπιέρος.

- 6) Πόσες περίπου τριχές υπάρχουν σε ένα τετραγωνικό εκατοστόμετρο του κεφαλιού μας;
- 15—40—120.

- 7) Ποιά χώρα υιοθέτησε τελευταία το γρηγοριανό ημερολόγιο;
- 'Η Βουλγαρία. — 'Η 'Ελλάς. — 'Η Τουρκία.

- 8) Ποιά αναλογία από την παγκό-σμια παραγωγή καφέ παράγει η Βρα-ζιλία;
- Το 1)3. — Το 1/2. — Τα 3/4.

Λεξιγραφος

Σε σχήμα γεωμετρικό αν άρνησι ποσάλης, — πρόσθεσε αυτό το μυστικό— νήσο μικρή θα βγάλης.

'Απρόσπτα

- 1) Τι παθαίνει ένα μαντίλι όταν πέ-φτι στη Μαύρη Θάλασσα;
- 2) Ποιό πράγμα είναι συγχρόνως και πρώτο και τέταρτο;
- 3) Γιατί δεν μπορεί ποτέ να βρέξη αδιάκοπα δυό μέρες συγχρόνως;

Μαγικό γράμμα

'Αλλάζοντας ένα γράμμα των κάτω-θι λέξεων μ' ένα άλλο, πάντοτε το ίδιο, προσπα-θήσατε να σχηματίσετε χωρίς αναγραμματισμό 1-σάριθμες νέες λέξεις:

- Σπόρος. — Σύρος. — Μήδεια. — Αυτή. — Λυδία.
- Δανός. — Πομπός. — Χήρος. — 'Ασός. — Πίζα.
- Επιτρέπεται μόνο η μετάθεσις του τόνου.

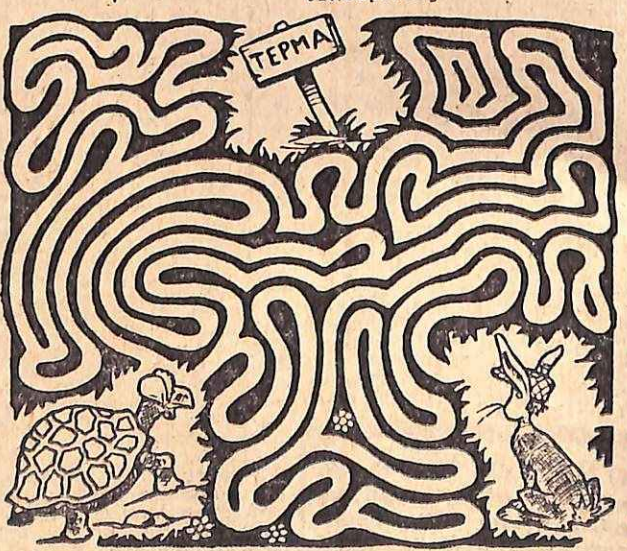
Τονόγραφος

Πολλά πετούμενα πετούν άπειραχ' αν τ' αφήσης κι' έφ' αστρα γίνονται λαμπρά τον τόνο αν τους κινήσης.

'Απροσδόκητα

- 1) Ποιός δεν μπορεί να πη στο γυίο του πώς αυτός είναι ο πατέρας του;
- 2) Το άγαπώμε όταν το χρησιμοποιούμε τη νύχτα, το αντιπαθώμε όμως όταν είμαστε υπο-χρεωμένοι να το χρησιμοποιούμε και την ημέρα. Τι είναι;
- 3) 'Ενας 'Αμερικανός και ένας Ρώσος πέφτουν από ένα παράθυρο του πέμπτου πατώματος ενός κτιρίου. 'Ο ένας σκοτώνεται, ο άλλος γλυτώνει. Ποιός γλύτωσε;

Λαβύρινθος

Ποιός θα φτάση πρώτος στο τέρμα; 'Ο λαγός ή η χελώνα; Προσπαθήστε να βρήτε τον πιο σύν-τομο δρόμο για να μωρήση η χελώνα να φτάση πριν από τον λαγό, όπως και στον περίφημο μύ-θο. Το παιχνίδι γίνεται πιο ενδιαφέρον όταν πα-ρουν μέρος σ' αυτό δυό παίκτες συγχρόνως με την κοινή επιδίωξη να φτάσουν ο καθένας πρώ-τος στο τέρμα.

Οι λύσεις στη σελ. 98

Βε 2 φωτογραφίες

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΑΝ ο Σάμουελ Στρίνιπεργκ θυμόταν αυτή τη φωτογραφία, ί-σως κανόνιζε καλύτερα τις δουλειές του. 'Αλλά την είχε ξε-χάσει ολότελα. 'Ηταν μία φωτογραφία από το μέτωπο της Νορμανδίας, την εποχή που υπηρετούσε με το βαθμό του άνθυπολοχαγού στον αγγλικό στρατό. Στη μέση βρισκόταν ο ταγμα-τάρχης Μπέρνς. Δεξιά ο Σάμουελ Στρίνιπεργκ και αριστερά ο Τζών Φέτερ. 'Όταν, λοιπόν, ο επιθεωρητής 'Ιλλινγκς άρχισε να έρευνα για την υπόθεση Φέτερ, προσπάθησε, φυσικά, να εξιχνιάση και το παρελθόν αυτού του ανθρώπου. 'Ετσι έμαθε ότι είχε υπηρετήσει στο 18ο τάγμα πεζικού, που είχε πάρει μέρος στην απόδοσις της Νορμανδίας κι' ότι είχε για ταγματάρχη τον 'Εντουαρντ Μπέρνς.

'Ο 'Ιλλινγκς έτρεξε τότε να βρή τον Μπέρνς, που τού έδωσε αυτή τη φωτογραφία.

—Τη βγάλαμε μετά τη μάχη της 'Αμιένης, τού είπε εκείνος. 'Από τότε δεν ξαναείδα ούτε τον Στρίνιπεργκ ούτε τον Φέτερ, γιατί με μετέθεσαν στο στρα-τηγείο την Κάν... Είπατε ότι σας ενδια-φέρει ο Φέτερ; 'Ηταν γενναίος την ώρα της μάχης... Κατά τα άλλα, όμως, είχε ψυχή παιδιού... Τον θεωρώ άξιον να κάμει μία κακή πράξη...

—Και για τον Στρίνιπεργκ τί ιδέα έ-χετε; ρώτησε ο επιθεωρητής.

'Ο ταγματάρχης έκανε ένα μορφασμό.

—'Ηταν ένας κλειστός τύπος, απάντη-σε. Δεν μπορούσε κανείς να καταλάβη πο-τέ τί σκεφτόταν... 'Ομολογώ ότι δεν μου άρεσε...

—Ξέρετε αν γύρισαν κι' οι δύο από τον πόλεμο;

—Όχι... Σας είπα ότι δεν τους ξανα-είδα. Μπορείτε, όμως, να ζητήσετε πληρο-φορίες από το υπουργείο των Στρατιωτι-κών... Υπηρετεί εκεί ο αντισυνταγματάρ-χης Φλέτσερ, που είναι φίλος μου... Θέ-λετε να σας δώσω μία σύστασι;

—Θα με υποχρεώσατε...

'Ο 'Ιλλινγκς, έφωδιασμένος με το συ-στατικό γράμμα του Μπέρνς, επισκέφθηκε τον αντισυνταγματάρχη Φλέτσερ κι' έμεινε κουβεντιάοντας μαζί του πάνω από ώρα. 'Επειτα, όταν γύρισε στο γραφείο του, έ-γραψε μία σύντομη επιστολή και την έδω-σε σ' έναν αστυφύλακα για να την ταχυ-δρομήση. Αυτή η επιστολή απευθυνόταν στον Σάμουελ Στρίνιπεργκ, έμπορο γραμματο-σλήμ, Μόντεν Στρίτ 27 και περιείχε τα εξής: «Φίλε κύριε, σας παρακαλώ να περάσετε από το γρα-φείο μου για υποθέσι που σας αφορά».

'Ο Σάμουελ Στρίνιπεργκ έτρεξε άμέσως σ' αυτή την πρό-σκλησι. 'Ηταν ένας άνθρωπος ως σαράντα χρόνων, με σο-βαρό παρουσιαστικό και μεγάλα μουστάκια.

—Είμαι στη διάθεσί σας, κύριε επιθεωρητά, είπε μ' εο-γενικό τόνο.

'Ο 'Ιλλινγκς χαμογέλασε.

—Δεν είχατε πάντοτε μουστάκια, είπε. Δεν είν' έτσι;

—Πώς το ξέρετε; ρώτησε ο Στρίνιπεργκ χωρίς να δείξη ταραχή.

—'Εχω εδω μία φωτογραφία σας από την εποχή του πολέμου, α-πάντησε ο 'Ιλλινγκς.

—Πού την βρήκατε; ρώτησε ο Στρίνιπεργκ.

—'Η αστυνομία ανακαλύπτει καμμία φορά τα πιο άπιαστα πράγμα-τα, απάντησε ο 'Ιλλινγκς. 'Αλλ' ως έρθωμε στην υπόθεσί μας...

—Στην επιστολή σας μου γράφετε ότι πρόκειται για υποθέσι που με αφορά...

—Όχι προσωπικώς εσάς, είπε ο επιθεωρητής. 'Αλλά το φίλο σας Φέτερ. 'Εχετε ακούσει για την υποθέσι Φέτερ;

—Όχι. 'Εχω να δω τον Φέτερ από την εποχή του πολέμου...

—'Ο Φέτερ, λοιπόν, έκανε ένα αποτρόπαιο έγκλημα! Κατάφερε να τυλίξη στα δίχτυα του μία πλούσια νέα από το Γκαινισμπού, τη Μάρ-γκαρετ 'Ομπλόου, την παντρεύτηκε, εισέπραξε μία προίκα από πενήντα περίπου χιλιάδες λίρες και κατόπιν εξαφανίστηκε μαζί της. Αυτή του-λαχίστον ήταν η αρχική υπόθεσι...

—'Ως εδω η αστυνομία δεν είχε κα-νένα λόγο ν' ανακατεψή. Δυό σύζυγοι έχουν κάθε δικαίωμα να φύ-γουν από το σπίτι τους και να πάνε όπου θελήσουν, χωρίς να δώσουν λόγο σε κανένα. Δεν είν' έτσι; Αυτή η εξαφάνισι έγινε πριν από τρία χρόνια. Πριν από λίγο καιρό, όμως, ο ιδιοκτήτης του Σάουερ Χάουζ, μίας μικρής επαύλειος στο Κέντ, που το ζεύγος είχε νοικιάσει για να περάση το μήνα του μέλιτος, θέλησε να κάμει μερικές επισκευές. 'Και τότε ανακαλύφθηκε το έγκλημα...

—Ποιά έγκλημα; ρώτησε ο Στρίνιπεργκ με φωνή που έτρεμε.

—Οι εργάτες που έσκαζαν στο υπόγειο βρήκαν ένα πτώμα η κα-λύτερα ένα σκελετό γυναικίς, εξήγησε ο επιθεωρητής. 'Ο σκελετός αυτός είχε στο μεσαίο δάκτυλο του δεξιού χεριού μία χρυσή βέρα με το όνομα του Τζών Φέτερ και την ημερομηνία του γάμου του με τη Μάργκαρετ 'Ομπλόου. 'Εξακριβώθηκε έτσι ότι επρόκειτο για το πτώμα της δυστυχισμένης Μάργκαρετ. 'Ο δολοφόνος, δηλαδή ο Τζών Φέτερ, την είχε σκοτώσει με μία σφαίρα στο κεφάλι σύμφωνα με την έκθεσι των ιατροδικαστών...

—Τρομερό! είπε ο Στρίνιπεργκ.

—'Ο δολοφόνος έθαψε κατόπιν το πτώμα στο υπόγειο της επαύλειος και έφυγε, συνεχώς ο 'Ιλλινγκς. 'Αν δε βρισκόταν το πτώμα, όλοι θα φανταζόταν πως είχε φύγει μαζί με τη Μάργκαρετ.

—Τρομερό! ξαναείπε ο Στρίνιπεργκ.

Κι' έπειτα από λίγο πρόσθεσε:

ποιητικό του άρμοδιου γραφείου του υπουργείου των Στρατιωτικών.

'Ο Στρίνιπεργκ κατάπιε το σάλιο του.

—'Αλλά τότε ποιός παντρεύτηκε τη Μάργκαρετ;...

—Σκέφτηκε πως ίσως θα μπορούσατε να βοηθήσετε να τον ανα-καλύψω! απάντησε ο επιθεωρητής.

—'Εγώ; είπε ο Στρίνιπεργκ. Δεν καταλαβαίνω με ποιό τρόπο...

'Ο άνθρωπος που πήρε το όνομα του Φέτερ ήταν κάποιος φίλος του, που ήξερε το θάνατό του, συνεχισε ο επιθεωρητής. Είχατε πάρει μέρος στη μάχη της Νορμανδίας, κύριε Στρίνιπεργκ;

—Νομίζω ότι ναι... Δεν θυμάμαι...

—Φαίνεται πως έχετε άσθενη μνήμη, κύριε Στρίνιπεργκ, είπε ο 'Ιλλινγκς. Στη μάχη της Νορμανδίας, μετά το θάνατο του λοχαγού Σίμ-μονς, ανέλαβε τη διοίκησι του τεταρτού λόχου ο άνθυπολοχαγός Τζών Φέτερ... 'Αλλά κι' αυτός σκοτώθηκε. Τη διοίκησι του λόχου ανέλαβε τότε ο άνθυπολοχαγός Σάμουελ Στρίνιπεργκ... Πώς γίνεται, λοιπόν, να μην ξέρετε πως ο Φέτερ πέθανε;

—Ναι, έχετε δίκιο, απάντησε ο Στρίνιπεργκ με πινυμένη φωνή. Τα θυμάμαι όλα τώρα... 'Ο καυμένος ο Φέτερ σκοτώθηκε πλάι μου...

—'Αλλ' όσο για τον άλλον, που πήρε το όνομα του...

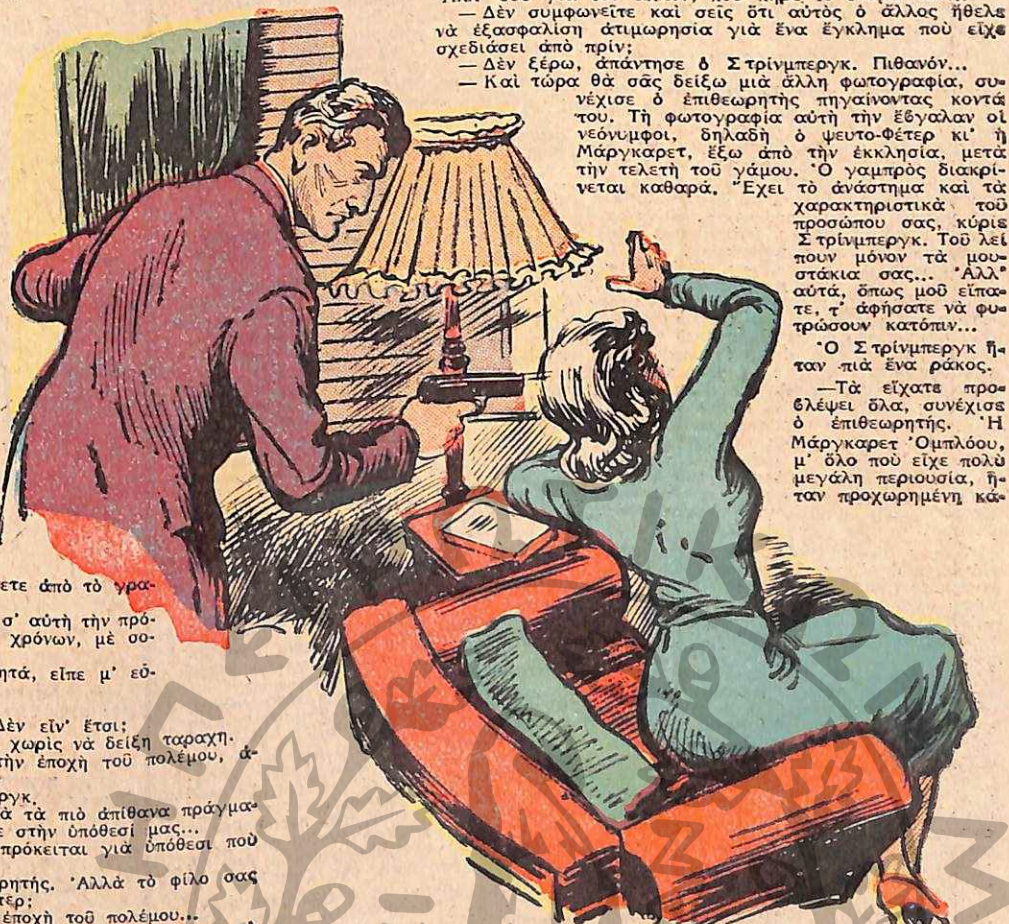
—Δεν συμφωνείτε και σεις ότι αυτός ο άλλος ήθελε να εξασφαλίση άτιμωρησία για ένα έγκλημα που είχε σχεδιάσει από πριν;

—Δεν ξέρω, απάντησε ο Στρίνιπεργκ. Πιθανόν...

—Και τώρα θα σας δείξω μία άλλη φωτογραφία, συ-νέχισε ο επιθεωρητής πηγαίνοντας κοντά του. Τη φωτογραφία αυτή την έβγαλαν οι νεονύμφοι, δηλαδή ο ψευτο-Φέτερ κι' η Μάργκαρετ, έξω από την εκκλησία, μετά την τελετή του γάμου. 'Ο γαμπρός διακρί-νεται καθαρά. 'Εχει το ανάστημά και τα χαρακτηριστικά του προσώπου σας, κύριε Στρίνιπεργκ. Τού λέι-πουν 'μόνον τα μου-στάκια σας... 'Αλλ' αυτό, όπως εσείς είπα-τε, τ' αφήσατε να φω-τρίσουν κατόπιν...

'Ο Στρίνιπεργκ ή-ταν πιά ένα ράκος.

—Τα είχατε προ-ελέγξει όλα, συνέχισε ο επιθεωρητής. 'Η Μάργκαρετ 'Ομπλόου, μ' όλο που είχε πολύ μεγάλη περιουσία, ή-ταν προχωρημένη κά-

«'Ο Τζών Φέτερ την είχε σκοτώσει με μία σφαίρα στο κεφάλι...»

πως στα χρόνια. Δεν ήταν, άλλωστε, δημοφ. Και γι' αυτό είχε κατα-φύγει στο σύστημα των «μικρών άγγελικών» για να βρή σύζυγο. Μία τέτοια άγγελια έπεσε στα χέρια σας. Της γράφατε τότε με το όνομα του Τζών Φέτερ, και παίζατε τόσο καλά το παιχνίδι σας, που, σέ λίγο, έγιναν οι γάμοι σας. Το πρώτο μέρος του σχεδίου σας είχε πετύ-χει. Προχωράσατε κατόπιν στο δεύτερο, που ήταν να βάλετε τα χρή-ματα της Μάργκαρετ στο χέρι. 'Όταν το καταφέρατε κι' αυτό, τ' οκο-τώσατε και βάψατε τη στή στο υπόγειο της επαύλειος όπου μέ-νατε, αφού προηγουμένως αφήσατε να διαδοθή ότι θα φεύγατε σε τα-ντα. Στην πραγματικότητα, φύγατε μόνος σας. Το όνομα του Φέτερ ήταν πιά όχι μόνο περιττό, αλλά και επικίνδυνο. Ξαναπάρσατε, λοιπόν, το δικό σας, κι' αφήσατε τα μουστάκια σας, για να μη μωρή κανείς ν' αναγνωρίση τον έγκλημά σας, η αστυνομία δεν είχε κα-νένα λόγο ν' ανακατεψή. Δυό σύζυγοι έχουν κάθε δικαίωμα να φύ-γουν από το σπίτι τους και να πάνε όπου θελήσουν, χωρίς να δώσουν λόγο σε κανένα. Δεν είν' έτσι; Αυτή η εξαφάνισι έγινε πριν από τρία χρόνια. Πριν από λίγο καιρό, όμως, ο ιδιοκτήτης του Σάουερ Χάουζ, μίας μικρής επαύλειος στο Κέντ, που το ζεύγος είχε νοικιάσει για να περάση το μήνα του μέλιτος, θέλησε να κάμει μερικές επισκευές. 'Και τότε ανακαλύφθηκε το έγκλημα...

—Ποιά έγκλημα; ρώτησε ο Στρίνιπεργκ με φωνή που έτρεμε.

—Οι εργάτες που έσκαζαν στο υπόγειο βρήκαν ένα πτώμα η κα-λύτερα ένα σκελετό γυναικίς, εξήγησε ο επιθεωρητής. 'Ο σκελετός αυτός είχε στο μεσαίο δάκτυλο του δεξιού χεριού μία χρυσή βέρα με το όνομα του Τζών Φέτερ και την ημερομηνία του γάμου του με τη Μάργκαρετ 'Ομπλόου. 'Εξακριβώθηκε έτσι ότι επρόκειτο για το πτώμα της δυστυχισμένης Μάργκαρετ. 'Ο δολοφόνος, δηλαδή ο Τζών Φέτερ, την είχε σκοτώσει με μία σφαίρα στο κεφάλι σύμφωνα με την έκθεσι των ιατροδικαστών...

—Τρομερό! είπε ο Στρίνιπεργκ.

—'Ο δολοφόνος έθαψε κατόπιν το πτώμα στο υπόγειο της επαύλειος και έφυγε, συνεχώς ο 'Ιλλινγκς. 'Αν δε βρισκόταν το πτώμα, όλοι θα φανταζόταν πως είχε φύγει μαζί με τη Μάργκαρετ.

—Τρομερό! ξαναείπε ο Στρίνιπεργκ.

Κι' έπειτα από λίγο πρόσθεσε:

Βλέπουμε ένα πρόσωπο που μας φαίνεται γνωστό...

Τὰ παράξενα ΤΗΣ ΜΝΗΜΗΣ

Η ικανότητα να θυμάμαστε και η ακόμη πιο θαυμαστή και πολύτιμη ικανότητα να ξεχνούμε!

Πολύ συχνά, προπαντός τα τελευταία χρόνια, γίνεται στο μυαλό μας και στον κινηματογράφο εκμετάλλευση του θέματος της «μνήμης». Οι περιπτώσεις ανθρώπων, που έχασαν τη μνήμη τους σ' ένα σοβαρό δυστύχημα, φαίνεται να έλκουν ιδιαίτερα τους συγγραφείς και τους σεναριογράφους. Και η προτίμησή αυτή δεν είναι αδικαιολόγητη, γιατί η αμνησία του κεντρικού ήρωα παρέχει το πρόσφορο υλικό, για ένα πλήθος απρόοπτες καταστάσεις.

Ωστόσο, αν στην τέχνη, η αμνησία αποτελεί εξαιρετικά συνθημένο φαινόμενο, στην καθημερινή ζωή είναι ένα από τα σπανιότερα. Μόλις έλπειται από έναν ισχυρότατο ψυχικό κλονισμό ή από ώριμης φύσεως δυστυχία είναι δυνατόν ένας άνθρωπος να χάσει τη μνήμη του. Στις περιπτώσεις αυτές — κατά τους επιστήμονες — η απώλεια της μνήμης είναι ένα ύστατο φαινόμενο, που προλαβαίνει την πτώση σε κάτι χειρότερο: στον θάνατο ή στην τρέλλα. Μιά λύσι απελπισίας, με έσχατη αντίδραση, που σκοπεύουμε να δώσουμε πια να διατηρηθεί σε φυσιολογική κατάσταση πνεύμα.

Όμως, ακόμη και στις περιπτώσεις αυτές, η απώλεια της μνήμης δεν είναι ολοκληρωτική. Το άτομο που έχει περιπέσει στην κατάσταση της συμβατικής νομοσχέσης αμνησίας, εξακολουθεί να γράφει, να διαβάζει, να μιλάει. Έχει ξεχάσει πού είναι, πώς λέγεται, πού ήταν η περασμένη ζωή του, αλλά διατηρεί ώριμους ικανότητες, που όφειλονται σε παραστάσεις του μυημικού του. Το γεγονός, ότι οι παραστάσεις αυτές διατηρήθηκαν, αποδεικνύει πως η απώλεια της μνήμης δεν οδήγησε στην απώλεια της πύσης — παρά στην απώλεια της «μνήμης». «Το πιο σίγουρο — παρατηρεί ένας Γερμανός επιστήμονας — θα ήταν να πούμε όχι καν πως το άτομο αυτό προσδλήθηκε από «μερική» αμνησία, αλλά πως η αμνησία του ξεπεράσε τη φυσιολογική αμνησία, που υπάρχει σε κάθε άνθρωπο!»

Τι σημαίνει, θα διερωτηθώ, η απώλεια της μνήμης; Πώς μπορεί να λεχθεί για ένα άτομο, όντως άτομο πως πάσχει από αμνησία και πως η αμνησία αυτή, μάλιστα, είναι «φυσιολογική»;

Για να διαπιστώσουμε, όμως, πως ο Γερμανός επιστήμονας έχει δίκιο στην φαινομενική τόσο πολυμηνία αυτή διατύπωση, αρκούν μερικά αριθμοί! Έπειτα από μακροχρόνιους υπολογισμούς, οι έρευνες του μυημικού της διαπιστώνουν πως ο εγκέφαλος ενός φυσιολογικού ατόμου, με μέση βιολογική ηλικία, αποτυπώνει καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής του περί τα 10.000.000.000.000.000.000 παραστάσεις!

Για να έχουμε μια πιο χαρακτηριστική ε-βέα τι σημαίνει ο άστρονομικός αυτός αριθμός, προσθέτουμε πως, από τον όγκο αυτόν των εικόνων, θα μπορούσαν να γίνουν 700 τρισεκατομμύρια μεγάλες κινηματογραφικές ταινίες. Μ' άλλα λόγια, επί τρία δισεκατομμύρια χρόνια, θα μπορούσε να προφομοβηθεί η παγκόσμια κινηματογραφική παραγωγή από ένα και μόνο ανθρώπινο μυαλό!

Γι γίνεται, όμως; Μ' έναν σοφό μηχανισμό «διαλογής» των παραστάσεων, τα κύτταρα του εγκέφαλου καταχωρούν μόνο ένα ελάχιστο ποσοστό από την πληθώρα αυτή των παραστάσεων. Διαφορετικά, το ανθρώπινο μυαλό θα εμπλεκονόταν από τον όγκο των εικόνων και θα ήταν άβυσσος να σχηματίσει την οποιαδήποτε σκέψη!

Όπως βλέπετε, λοιπόν, «πάρχομε» πραγματικά όλοι από μερική αμνησία, αλλά η «αμνησία» αυτή είναι αληθινά σωτήρια. Ακόμη πιο θαυμαστή — όπως σωστά παρατηρεί ο ίδιος Γερμανός επιστήμονας που αναφέραμε πριν — είναι, από την ικανότητα του εγκέφαλου μας να θυμάται, η ικανότητά του να ξεχνάει! Και αυτή, άλλωστε, είναι η ουσιαστικότερη διαφορά του από τον εγκέφαλο των ζώων, που καταχωρεί κάθε παραστάση, χωρίς να είναι σε θέση να εκτελέσει την αληθινή αιγνιματική λειτουργία της «διαλογής».

Για το πως εκτελείται ακριβώς η διαλογή αυτή, πολύ λίγα πράγματα μπορούμε να εξακριβώσουμε ή ερμηνεύσουμε.

Έκείνο, που ξέρουμε, είναι πως η συ-χνή επανάληψη μιας παραστάσεως απο-τελεί έναν από τους βασικούς παράγον-τες της οριστικής καταχωρήσεως της στη μνήμη.

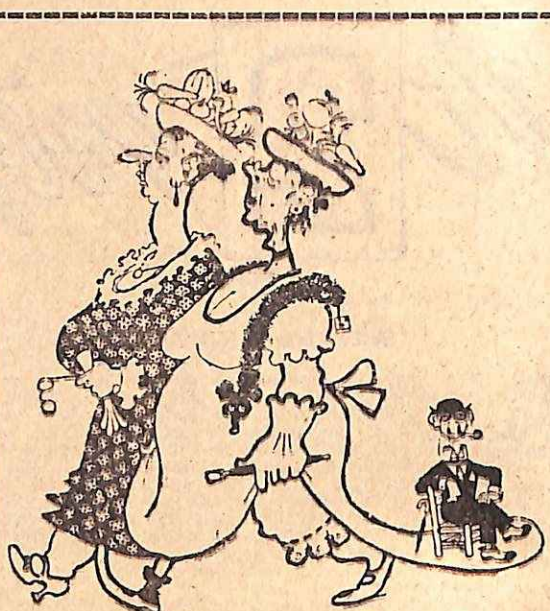
Βλέπουμε π.χ. στο δρόμο ένα πρόσωπο που μας φαίνεται γνωστό. Ποια είναι τότε η αντίδραση του μυαλού; Από το όπτικό πεδίο των παραστάσεων στέλνει την εικόνα του ατόμου που συναντή-σαμε στο όπτικό πεδίο των αναμνήσεων, που βρίσκεται στο πίσω μέρος του εν-κεφάλου. Έκεί, τα κύτταρα εξετάζουν μερικές αν υπάρχει καταχωρημένη μια ανάλογη παραστάση. «Αν την βρούν — δηλαδή, ο γνωστός μας δεν έχει αλ-λάξει αρκετά, ώστε η προηγουμένη πα-ράσταση να διαφέρει πολύ από την τω-ρινή και τα κύτταρα να μη μπορούν να τις ταυτίσουν — πλησιάζουμε, του σφίγ-γουμε το χέρι και τον χαϊρετούμε με τ' όνομά του.

Αλλά το στοιχείο της επανάληψης και της ανανεώσεως δεν είναι, βέβαια, το μόνο, που συντελεί στη διατήρη-ση μιας παραστάσεως στην μνήμη μας. Πολλές φορές, θυμάμαστε γεγονότα και πρόσωπα, που δεν τα είδαμε παρά μια και μόνη φορά στη ζωή μας, ή έναν μουσικό σκοπό — γιατί, πάλι, στις όπτικές, υπάρχουν, καθώς ξέρουμε, και οι ακουστικές, όπως και οι όσφραντι-κές, γευστικές κλπ. αναμνήσεις — που δεν έφτασε παρά μια μόνο φορά σ' α-υτιά μας. Αυτό συμβαίνει, γιατί ο γε-υτικός έρεθισμός, τον οποίο προκάλεσε η όπτική αυτή ή η ακουστική παραστάση, ήταν εξαιρετικά ισχυρός, ώστε να διε-γείρει περισσότερο από το συνθημένο τα κύτταρα του εγκέφαλου μας, δηλαδή, να προκαλέσει, όπως λέμε, μια «έντονη» εντύπωση.

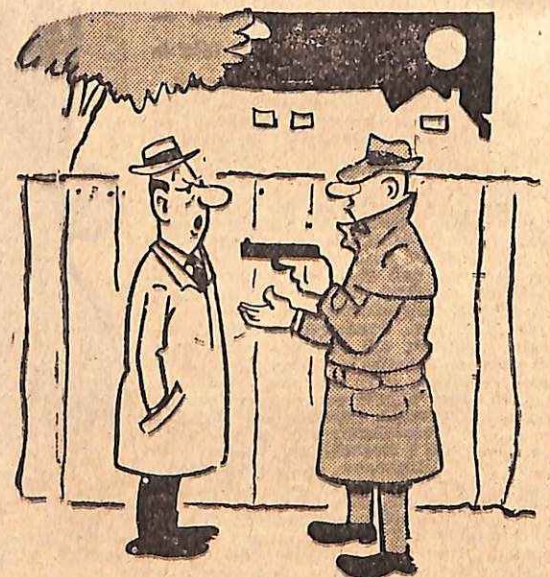
Τι είναι, όμως, ο νευρικός αυτός έ-ρεθισμός, που βέβαια σε κίνησι τη λει-τουργία της μνήμης; Είναι η διαχέυσι ηλεκτρικού ρεύματος σ' ένα μέρος του εγκέφαλου, που μεταβάλλεται έτσι, ό-πο την επίδραση του ηλεκτρικού αυτού ρεύματος σε φέρει παραστάσεις. «Όταν, έδω και μερικά αυτά χρόνια, πραγματοποιήθηκε η επιστημονική αυτή ανακάλυψη, ότι κάθε σκέψη στον εν-κεφαλο συνοδεύεται από σύγχρονη επίση-μη βρισκόταν πια επί τά ίχνη της ανα-καλύψεως όλων των μυημικών του εν-κεφάλου. Αλλά γρήγορα διαπιστώθηκε πως η ελάχιστη αυτή δόκινα φωτός δεν ήταν ικανή να διαπεράσει ένα από τα βαθύτερα μυημικά της ζωής!

Ακόμη και με το ισχυρότερο μικρο-σκόπιο, οι επιστήμονες δε μπορούν ούτε σήμερα να ξεχωρίσουν ένα νευρικό κύ-ταρο, που «παρετήρησε κάτι» από ένα «παρεθινικό» νευρικό κύτταρο, που έχει μείνει ανέγγιχτο από κάθε έρεθισμό. «Αν ο μηχανισμός της μνήμης έχει διαπιστωθεί πως λειτουργεί με την απο-στολή των παραστάσεων από μορφή νευ-ρικού έρεθισμού στον εγκέφαλο, δεν έ-χουν ανακαλυφθεί ούτε τα μυημικά της ταξινόμησης και της διαλογής των παραστάσεων, ούτε οι διαφορές που πα-ρουσιάζουν στη λειτουργία τους ένα μέ-τριο και ένα ισχυρό μυαλό.

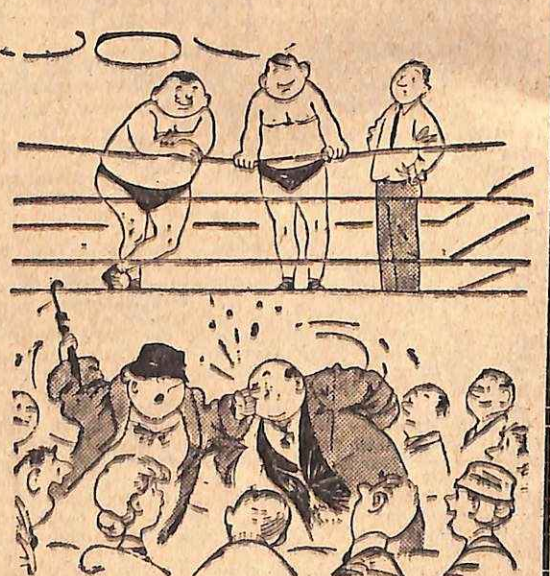
Συχνά, μαθαίνουμε πως ο εγκέφαλος που τάδε διαστήμου νεκρού υποβλήθηκε σε επιστημονικές παρατηρήσεις. Αλλά οι παρατηρήσεις αυτές δεν έχουν οδη-γήσει σε κανένα ουσιαστικό συμπέρασμα για την ώρα. «Η αλήθεια είναι — ομολόγησε τε-λευταία, απογοητευμένος, ένας σοφός — πως δεν έχουμε μπόρεσει να ανακαλύψω-με καμιά ουσιαστική διαφορά ανάμεσα στον εγκέφαλο ενός βραβευμένου με τὸ Νόμπελ και στον εγκέφαλο ενός αχθο-φόρου!»

— Η μοδιέτρα σου μπορούσε να σου στολίσ, πλουσιότερα το καπέλλο σου, 'Αρετή!

— Χάνεις την ώρα σου, αγαπητέ μου. Έρχομαι από την Έφορία!

Χωρίς λόγια

Η απολύτρωσι

Τὸ Κίτρινο Γίασεμι τῆς Θεσσαλονίκης, ἀπα-ρηγόρητη γιὰ τὸ κακό που τῆς ἔ-κανε ἡ μητέρα της καὶ ἡ κοινο-νία, θέλει ν' αὐτοκτονήσει.

Θέλει νὰ πεθάνῃ, γιατί δὲν μπορεῖ νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὴν ζωὴ που κάνει, βουτώντας κάθε μέρα καὶ περισσότερο στὸ βούρκο.

Τὸ Κίτρινο Γίασεμι ὅμως με-τάνιωσε καὶ θέλει νὰ σωθῇ. Θέ-λει νὰ βγῇ ἀπὸ τὸν καθημερινὸ ἐξευτελισμὸ της, πού σ' αὐτὸ βοή-θησε, τότε, ἡ μικρὴ τῆς ηλικία καὶ ἡ πενία τῆς κατοχῆς.

Βρήκε ὁ καλὸς τῆς ἀγγέλος, ἕνας σοφὸς κύριος, πού ζητᾷ νὰ τῇ σώσῃ καὶ νὰ τὴν παντρεύῃ. Ἐκείνη ὅμως διστάζει καὶ μὲ ρω-τᾷται ἂν δὲν ἔβαν προτιμώτερο νὰ πεθάνῃ.

Καλὴ μου φίλη, κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ σὰς κατηγορήσῃ Συμ-πονοία, μόνο, μεγάλη θὰ νοιώσῃ ὁ καθένας, ὅπως ἐννοῶσα κι ἐ-γώ, ὅταν διάβασα τὸ γράμμα σας.

Σὰς συμβουλεύω, λοιπόν, νὰ βγάτε ἀπὸ τὸ μυαλό σας τὴν ἰδέα τῆς αὐτοκτονίας καὶ νὰ ἐμ-πιστευθῇτε τῇ ζωῇ σας στὸν ἄν-θρωπο, πού θέλει νὰ σὰς παν-τρεύῃ, παρ' ὅλο πού τὸ ἐξομολογήθηκε τὴν ἀμνηστὴ καὶ ζωῇ.

Προσέξτε, μόνο, τὸ μέλλον. Πρέπει ν' ἀποβάλετε κάθε κακὴ συνήθεια τὸν παρελθόντος, νὰ εἰ-στε φρόνιμη καὶ ν' ἀγοπάτε τὸν ἄνθρωπο, πού σὰς ἐτίμησε μὲ τ' ὄνομά του. Μόλις ἔτσι θὰ ἐξίλω-θητε ἀπέναντι τοῦ ἐαυτοῦ σας καὶ τῆς κοινωνίας.

Χαμένα νειάτα: Μὲ συγ-κίνησε τὸ γράμμα σας. Ἀπὸ ὅλα ὅμως αὐτὰ πού μοῦ γράφετε ἔ-θαύμασα πὺς πολὺ τὴν σταθερότη-τά καὶ ἀποφασιστικότητά σας. Δὲν εἶναι ὅμως λόγος νὰ καταφεύγετε καὶ σὲ σκέψεις αὐτοκτονίας. «Ὁ καλὸς ὁ νέος ἔφερε ὅλες τῆς λε-πτομέρειες τῆς ζωῆς σας καὶ τὸν εὐθὺ χαρακτήρα σας, πιθανὸν ν' ἀνελάμβανε νὰ σὰς σώσῃ. Κι' ἂν ἀκόμη διστάσῃ νὰ σὰς κάνει γυ-ναῖκα του, τουλάχιστον ὡς καλὸς φίλος νὰ σὰς διευκολύνῃ νὰ φύ-γετε ἀπ' αὐτὸ τὸ περιβάλλον. Δο-κιμάστε καὶ μοῦ φαίνεται πὺς θὰ πετύχετε.

Ζοσιάννα Π.: Ἐκπλήττεστε πὺς, ὡς τὰ σήμερα, δηλαδὴ σὲ ἡ-λικία 18 ἐτῶν, δὲν ἐκτύπησε ἀκό-μα ἡ καρδιά σας στὰ σοῦρα.

Μά, σὲ ηλικία 18 ἐτῶν δὲν κτυ-πᾷ ποτὲ σοῦρα, ἡ καρδιά. Κι' ἂν χτυπήσῃ θὰ εἶναι ἀπὸ ἕνα νεανι-κὸ ἐνθουσιασμό, καὶ τίποτα ἄλλο. Γι' αὐτὸ θὰ σὰς συμβουλεύω νὰ μὴ βιάζεστε, καὶ ἰδίως νὰ μὴ δη-μιουργήτε καταστάσεις, πού μπο-ρεῖ νὰ σὰς φέρουν σὲ δύσκολη θέ-σι. Εἰστὲ πολὺ νέα καὶ καὶ κί' ἔχετε μπροστά σας ὅλη τὴν ζωῇ.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ δεύτερο ζήτη-μα, δὲν θὰ σὰς εὐχαριστήσω. Νὰ μὴ μπλέκετε, λοιπόν, οὔτε μ' αὐ-τὸν τὸν τρόπο. Ἀφήστε τὴν καρ-διά σας ἡσυχῇ, ἐγγυημένη.

Τατιάνα: Πολὺ περίεργα σκέπτεστε. Εἴχατε μιὰ φιλικὴ γνω-ριμία. Δὲν ἦταν ἀγάπη. Γιατὶ ἂν ἦταν, ἀσφαλὲς δὲν θὰ παντρευό-ταν με ἄλλη.

Ἐσείς τώρα, δὲν πρέπει νὰ κα-ταδικάζετε τὸν ἐαυτὸ σας γιὰ τὰ σφάλματά του ἄλλου. Εἴστε ἀρκετὰ μεγάλῃ ὥστε νὰ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ σόμπα πετρελαίου ὁσόν, καινούργια, μὲ ὅλους τὸν ἐξαρτήματων, τύπου THOR (κανα-δική) ὁδρῶν. 3800. Πληροφορίες: Τηλ. 35—781 (Γραφεῖον 16).

σκεφτῆτε πὺς ψυχραῖα τῇ συμπερι-φορᾷ του, καὶ νὰ κυττάζετε τὸν ἐαυτὸ σας. Δεχτῆτε, λοιπόν, τὴν πρότασί ἐκείνου, πού σὰς ἀγαπᾷ πραγματικά. Βλέπετε, αὐτὸς ζή-τησε ἀπὸ τοὺς γονεῖς σας τὸ χέρι σας. Εἶναι τίμιος κι' ὅ, τι εἶχε μέσα του τὸ ἐξωτερικοῦσε μὲ μιὰ αἰτίσι γάμου.

Ἀν ἔξερῃ μικρῇ: Σὰς συγχαίρω γιὰ τῆς ἡλικίας ἀρχῆς, πού ἔχετε, κι' εὐχομαι νὰ εὐτυχι-σετε.

Μὲ ρωτᾷτε ἂν, ἔπειτα ἀπὸ ὅσα μοῦ γράφετε, σὰς ἀγαπᾷ αὐτὸς ὁ νέος. Πρέπει νὰ ξέρετε πὺς ἔ-νας νέος ὅταν ἀγαπᾷ μιὰ κοπέ-λα καὶ ἔχῃ τὸ σκοπὸ νὰ τὴν παν-τρεύῃ μιὰ μέρα, τῆς δείχνει σε-βασμὸ, δὲν τὴν ἐκθέτει σὲ κρυφὰ ραντεβού. Γιὰ νὰ δείξῃ ὅτι τὴν ἐκτιμᾷ πὺς πολὺ, πηγαίνει σπῆτι τῆς καὶ μιλάει μὲ τοὺς γονεῖς τῆς. Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο δείχνει τὴν καλὴ του ἀνταστροφὴ καὶ τοὺς σοδοροὺς σκοποὺς του.

Ἐπομένως, ὁ νέος δὲ μπορεῖ νὰ σὰς ἀγαπᾷ καὶ νὰ σὰς σέβε-ται. Μὴν παρασύρεσθε, ἔσεις, μιὰ φτωχὴ, ἀπὸ τὰ πλούτη καὶ τῆς ὁ-μορφίης, ἀφοῦ ἔξ ἄλλου οἱ ἀρχῆς σας εἶναι τόσο ἡθικές. Ἐξηγήθη-τε μαζί του μιὰ γιὰ πάντα καὶ δώστε του νὰ καταλάβῃ, ὅτι δὲν εἶσθε ἐκείνη πού φαντάζεται.

Ἰ π τ ἄ μ ε ν α μ ἄ τ τ ι α: Μοῦ γράφετε ὅτι ἔχετε αὐστηρὲς ἀρ-χές καὶ σοδοροὺς γονεῖς.

Κι' ὅμως πῶστε σ' ἕνα μεγά-λο σφάλμα παρ' ὅλες αὐτὲς τῆς αὐστηρῆς ἀρχῆς καὶ τὸν κίνδυνον νὰ δυσμενισθετε τοὺς σοδοροὺς γονεῖς σας.

Ἐδῶστε θάρρος καὶ ἐμπιστο-σύνη σ' ἕνα ἀγνωστό, ἐπειδὴ φέρθηκε εὐγενικὰ σὲ μιὰ ἐπισκέ-ψη του, καὶ θελήσατε νὰ τὸν δεῖτε κρυφὰ, καὶ ν' ἀνταλλάξετε μάλι-στα μαζί του μερικὰ γράμματα.

Δὲ σκεφθῆκατε βέβαια καθό-λου, πὺς ἕνας νέος πού μπαίνει σ' ἕνα σπῆτι καὶ δημιουργεῖ φιλία μὲ μιὰ οἰκογένεια, δὲν τὸ ἐπι-τρέπεται νὰ ἐκμεταλλεύεται αὐτὴ τὴν φιλία.

Δὲν ξέρετε ἐπίσης τίποτα ἀπὸ τὴν ζωὴ του. Γι' αὐτὸ, σὰν σοδο-ροὶ κορίτσι πού εἶσθε καὶ ἐκτιμᾷ-τε τοὺς γονεῖς σας, δὲν πρέπει νὰ χάσετε τὴν ἐμπιστοσύνη τους.

Νὰ τοὺς τὰ πῆτε ὅλα, ἀλλοῶς, ὅπως βλέπω, θὰ περιπλοκή πολὺ τὸ ζήτημα αὐτὸ, εἰς βάρος σας. Μὰ ἂν μὲ ν ο γ ι ἄ σ ε μ ῖ: Πολὺ-λὲς φορές ἐγὼ συμβουλεύω νὰ μὴν ἐνθουσιάζεσθε καὶ νὰ γρήγο-ρα, καὶ νὰ μὴν παρασύρεται ἀπὸ μαῦρα ἢ καστὰνὰ μάτια.

Τῆς περισσότερες φορές ἡ θεω-ρία ἐξεγείλῃ, γιατί ποτὲ δὲν μπο-ροῦμε νὰ ἐρωμενί-τι κρύβει ἡ ἐ-ξωτερικὴ ὁμορφία.

Ἀλλὰ σὲς παρασπέρθηκε ἀπὸ τὴν ὁμορφίᾳ κι' ἀγαπήσατε. Κι' ὅ-πως ἀπέδειξῃ ἐκ τῶν ὑστερῶν, ἐ-κείνος δὲ σὰς ἀγαποῦσε, ἀλλὰ ἐρ-χόταν νὰ διασκεδᾷ ὅπως μαζί σας. Μόλις τοῦ παρουσιάστηκε ἡ κοπέλα μὲ τὴν μεγάλῃ προικα, σὰς ἐγκατέλειψε γιὰ νὰ πάρῃ ἑ-κείνη. Ὁ νέος πού ἀγαπᾷ δὲ συγκινεῖται ἀπὸ τὰ χρήματα.

Μὲ ρωτᾷτε τι θὰ κάνετε τώρα. Ὁ ἀντίδραστε καὶ σὲς, θὰ τὰ συλλογισθῇτε αὐτὰ πού σὰς γρά-φω καὶ θὰ βγάτε τὸν συμπερα-σμὸν ὅτι δὲν ἦταν ἀξίος τῆς ἀγά-πης σας. Ἐστὶ θὰ παύσετε καὶ νὰ ποῦτε.

Ἀ ν ὀ φ ε λ η ἄ γ ἄ π η: Πολὺ σωτὰ καὶ φρόνιμη σκεφθήκατε, παρ' ὅλο πού εἶσθε μιὰ φτωχὴ νέα, καὶ μπορούσατε νὰ παρασυρ-θῇτε ἀπὸ τῆς ἐνθουσιώσεως, ἀλλὰ ἀμυαλὲς κούδεντες ἐνὸς παιδιού.

Μοῦ γράφετε ὅτι τὴν συμπαθεῖ-τε καὶ ὅτι δὲν θέλετε νὰ τὸν κά-νετε νὰ πονῇ.

Θὰ σὰς συμβουλεύω πὺς προ-τιμώτερο θάταν νὰ τοῦ μιλήσατε

αὐστηρα καὶ νὰ πονῇσῃ τώρα, πα-ρὰ νὰ τὴν ἀφήσετε νὰ ἐλπίζῃ καὶ νὰ σὰς ἐνοχλῇ, μέχρι τοῦ σημείου πού μπορεῖ νὰ σὰς ἐκθέσῃ καὶ μὲ καμιά ἀσκεπτή κούδεντα του.

Ὅπως βλέπετε, εἶναι ἀκόμη παι-δί, πού γιὰ ν' ἀποφασίσῃ νὰ κά-νῃ αὐτὰ πού λέει, πρέπει νὰ εἶ-ναι ἀνεξάρτητος, καὶ μόνον ἐπει-τα ἀπὸ 5-6 χρόνια τουλάχιστον.

Γι' αὐτὸ νὰ εἶσθε βέβαιη, ὅτι μέσα σ' αὐτὸ τὸ διάστημα θάχῃ γνωρίσει πολλὰς ἄλλες καὶ σὲς θὰ τοῦχετε μείνει σὰν μιὰ ἀνάνη-σι. Ἐσείς, ὅμως, βρίσκεστε ἤδη σὲ ἡλικία παντρεῖας καὶ δὲν πρέ-πει νὰ ἐκθέτετε τὸν ἐαυτὸ σας.

Ἀ θ ὼ α ἄ μ α ρ τ ὠ λ η: Μὴν παρασύρεστε καὶ πρὸ πάντων μὴν ἐνθουσιάζεστε τόσο γρήγορα. Ἐ-πειδὴ ἐκείνος σὰς εἶπε ὅτι δὲν σὰς βλέπει ὡς ἀδελφὴ πιά, ἀλλὰ ὡς γυναικα, ἔσεις νομίσσατε ὅτι δὲν ἦταν ἀπλῶς μόνο μιὰ στοργὴ ἀδελφική, αὐτὸ πού νοιώθατε γι' αὐτόν, ἀλλὰ... «φλογερὸς ἔρω».

Πὺς μπορούσε νὰ εἶναι φλογε-ρὸς ἔρω, ἀφοῦ σὲς ἡ ἴδια, κά-νετε τὴν ὁρὴ σκέψῃ σὸ τέλος τῆς ἐπιστολῆς σας καὶ λέτε: «ἐ-παναστάσῃ στὴ σκέψῃ πὺς μπορ-οῦ νὰ παντρευτῇ τὸν ἄντρα τῆς πε-θαμένης μου ἀδελφῆς».

Βλέπετε ὅτι μόνη σας παρα-γνωρίζετε τὰ αἰσθημὰτά σας, πράγμα πού μπορεῖ νὰ σὰς πα-ρασύρῃ σὲ συγκρατάσεις πού νὰ βγῶν σὲ κακό.

Σὰν φρόνιμη κορίτσι πού εἶσθε κι' ἐπειδὴ θὰ θέλατε νὰ γίνῃ ἕ-νας τέτοιος γάμος, καλὰ θὰ κά-νατε νὰ ἐμπιστευθῇτε τὸ ζήτημα αὐτὸ τοὺς γονεῖς σας.

Ἐπειδὴ δὲ ὑπάρχει τὸ παιδάκι στὴ μέση πού θέλει διαπαιδαγω-γῇ καὶ μητρικὴ στοργή, κι' ἐ-πειδὴ ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς δὲν σὰς εἶναι ξένος, ἕνας τέτοιος γάμος δὲν θὰ σὰς στοιχίσῃ τίποτα. Ἐ-πὺς, ἐπειδὴ θὰ θέλατε κι' οἱ δύο σας, δὲν θὰ συγκρατεῖσθε καὶ οἱ γο-νεῖς σας. Νὰ τὸ πῆτε καὶ σ' ἐκεί-νους, πρὶν σὰς ἐκθέσῃ καὶ δη-μιουργηθῶν ζήτηματα καὶ ἀντιρ-ρήσεις σὸν σπῆτι σας.

Ν α ὗ τ η τ ο ὗ Α ἱ γ ἰ ο ὗ Α ἱ: Τὸ σφάλμα σας εἶναι μεγάλον, ὅ-πως ἔξ ἄλλου τ' ὁμολογεῖτε κι' ἔσεις καὶ θάπρεπε ἀπὸ τὴν πρώ-τῃ στιγμῇ νὰ παρουσιασθῇτε σ' ἀδελφὰ τῆς νὰ ὁμολογήσετε τὸ κακό πού κάνετε στὴν ἀδελφὴ τους καὶ νὰ τὴν παντρεύεσθε.

Ἐσείς, ὅμως, τι κάνετε! Μετὰ τὴν πρώτη ἐπιτυχία σας, ἀλλάζα-τε δρόμο καὶ πηγατε νὰ βρῆτε ἄλλη.

Τὸ γράμμα σας παρέδωσα στὸν

«Εὐκόλο εἶναι, συλλογισθῆκα-τε. Μετὰ τὴν πρώτη, μιὰ δεύτερη καὶ μιὰ τρίτη». Στὸ μεταδὲ δη-μιουργήσατε μιὰ ἀσχημὴ κατὰ-στασι στὴν πρώτη.

Αὐτὰ ὅλα, ὥστόσο, δὲν τιμῶν ἕνα νέο πού πρὸκειται νὰ δη-μιουργήσῃ ἕνα μέλλον. Δὲν τιμῶν οὔτε αὐτόν, οὔτε τὴν οἰκογένειά του.

Ἐχετε καθήκον νὰ τὴν πάρετε γυναικα σας. Αὐτὸ πού μοῦ γρά-φετε, ὅτι «θὰ σκέπτομαι πὺς ἡ γυναικα μου εἶχε σχέσεις μὲ ἄ-λιν ἄντρα», εἶναι πρόφασις, γιὰ νὰ δικαιολογήσετε τὴν ἀρνήσι σας. Ἀλλῶστε, ἔσεις θὰ εἰσάτε ἡ αἰτία αὐτῆς τῆς ἱστορίας.

Νὰ τὴν πάρετε γιὰ νὰ καλυφθῇ ἡ προσδοκία πού τῆς κάνετε κι' ἂν δὲν συμφωνήτε, τότε νὰ δια-λύσετε τὸ γάμο σας.

Προσέξτε! Πρέπει νὰ ἐπανορ-θώσατε τὸ σφάλμα.

Τρομερὴ ἀγωνία: Εἶναι πολὺ λυπηρὸν ὅταν μερικὰ κορί-τσια δὲν ἀντιλαμβάνονται τῆς ὁ-ποχρεώσεως πού ἔχουν ἐναντί των γονέων τους καὶ τὸ καθήκον τους ἐναντί τῆς κοινωνίας.

Μά, δὲν εἶναι οὔτε φρόνιμη, οὔτε χωρίς κίνδυνον νὰ τὰ πᾶρῃ μιὰ κοπέλα ἕνα νέο μολοντὶ ὁ-πάρχουν ἐμπόδια εἰς γιὰ συγγε-νικοὺς λόγους εἰτε γιὰ ἄλλους.

Τι ὠφελεῖ ἂν σὰς ἀπαγάγῃ, καὶ καταφέρετε μ' αὐτὸ τοὺς γο-νεῖς σας νὰ σὰς παντρεύουν;

Τι ὠφελεῖ ἂν ἐπειτα ἀπὸ τοῦς πρώτους ἐνθουσιασμοὺς ἀντιμετω-πῆσατε τὴν πραγματικότητά κι' ἀρχίσῃτε μετὰ σας ἡ στενωχώρα καὶ ἡ γκρίνια;

Τότε, θὰ κλάψετε πραγματικά, ἐπειδὴ δὲν ἀκούσατε τοὺς γονεῖς σας, κάνοντας κατὶ τοῦ κεφαλιού σας. Θὰ σὰς βαραίνῃ τὸ ἴδιο αὐ-τὸ τὸ συγγενικὸ αἷμα, καὶ δὲν θὰ βρῆκατε ἡσυχία.

Διῶστε τοὺς, λοιπόν, ἀπὸ κοντὰ σας, ἐστὼ καὶ ἂν πονέσατε τώρα, καὶ καταστήσατε ἐνήμερους τοὺς γονεῖς σας, γιὰ τὸ πρακτικὸν πού ἐτοιμάζεσθε νὰ κάνῃ.

Φ τ ω χ ῇ χ ῶ ρ ι α τ ο π ο ὗ λ α: «Ἐλᾶτε τὸ γράμμα σας μὲ τὰ συγκινητικὰ σας λόγια, καὶ σὰς συνιστᾷ ὁμοῦν».

Τίποτα δὲν εἶναι στάσιον, ὅλα ἀλλάζουν. Ὁ ἄλλοτε καὶ σὲ σὰς ἡ τύχη, νὰ εἰσθε βέβαιη γι' αὐτό, πῶς ἔσθῃ, μὲ τὴν ἀλλοιογρα-φία, νὰ βρεθῇ ὁ νέος τὸν ἐνέριον σας, νὰ πραγματοποιηθῶν τὰ σχέδιά σας καὶ νὰ ὑπερβῶν μά-λιστα τῆς ἐλπίδας σας.

Τὸ γράμμα σας παρέδωσα στὸν

ΑΣΤΕΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

Οἱ ἐξαιρετικὲς καλλιτέχνιδες Σπερᾶντζα Βρανᾶ, Ρένα Βλαχο-πούλου καὶ Γ. Βασιλειάδου, σὲ μιὰ σκηνὴ τῆς ἐπιθεωρήσεως «Σι-γὰ καὶ μὲ τὸ μαλακό, πού παίζει μ' ἑπιτυχία στὸ θέατρον «Ἀκροπόλ».

MIPANTA

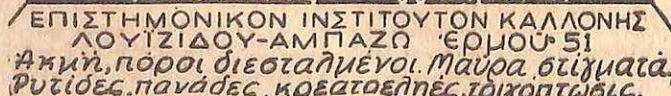
Κακογλωσσιές

Πεισμονατικό κορίτσι
Α.: Το λογικό και ευχάριστο, βέ-
βαια, θα ήταν να παντρευτείτε τόν
νέο με τον οποίο συνδέστε αίσθη-
ματικά και που το αίσθημά σας
το ξέρουν οι γονείς σας. Αλλά,
καθώς μου λέτε, δεν μπορείτε να
προχωρήσετε σε μία τέτοια λύση,
εφ' όσον ο νέος δεν φαίνεται να
έχει τις οικονομικές δυνατότητες
για να παντρευτεί, ν' αποκτή-
σει κατά και να δημιουργήσει οικογέ-
νεια. Δεν εξετάζω δε και τη γνώ-
μη του πατέρα σας... Οι έλλειπες
πού σας δίνει είναι πολύ άδριστες:
Νά περιμένετε ένα-δυο χρόνια,
για να πετύχουν κάποια καλή δου-
λειά, που σχεδιάζει. Και αν δεν
πετύχουν ή δουλειά αυτή, αν δεν
ακούει πετύχη, θα μπορούσε σί-
γουρα να λύση όλο το οικονομικό
πρόβλημά τους γάμου και της ζω-
ής δυο ανθρώπων. Ο γάμος, πρέ-
πει να έχει κάποια οικονομική με-
λέτη για να πραγματοποιηθεί.
Άλλωστε γίνεται περιττά μια
βραχεία συνέντευξη. Γι' αυτό νομι-
μίζω δεν πρέπει να βασιστείτε
σχέσεις στις έλλειπες και τις όπο-
ιες εξάρτηστε από αυτές το μέ-
λου σας. Ήξ άλλοι τους εχέτε υποκρί-
σι, ασφάλως, για ένα τόσο ση-
ματικό ζήτημα της ζωής σας, να
συμβουλευτείτε και να ακούσετε
προ πάντων τους γονείς σας, που
ανησυχούν για την ευτυχία σας,
ΕΡΗ

Ζαμπάκι του αγρού Ε. Κ.:
Δέ σάς φταίει κανείς για την κατά-
στασι που μου περιγράφετε. Φταίτε
σείς και μόνο, γιατί έμπιστεύατε τόν
καλλωπισμό του προσώπου σας στις
φίλες σας, που είναι τελείως ανύθι-
νες για τις συμβουλές τους. Καλό
θα ήταν σάς έβλεπε ένας γιατρός.
Στηρίζομενος επί της προσωπικής

να πρέπει να σας δει γιατρός, γιατί κατά πάσα πιθανότητα πρόκειται περί αιμορροΐδων, οι οποίες αιμορραγούν εξ άφορητής της καθ' έξιν δυσκολιότητας, την οποία θα καταπολεμήσετε, προτιμώντας ως φαγητό χορρικά, ψάρια και φρούτα. Ός βοηθητικά φάρμακα μπορείτε να μεταχειρίσθετε άφθονία υπακτικών, θα σας συστήσω όμως να παίρνετε κάθε βράδυ

A. A.

Μαρίνα — Πλάκα, Ένταυ-
θα: «Η περίπτωση σας είναι η ίδια
μὲν τὴν περίπτωση τῆς «Μαρίλυν Μον-
ροέ», τὴν διαφορά ὅτι τὰ κολλητικά
διακίκα — τὰ οποία θεωρῶ απαραίτητα
γιὰ τὴν ριζικὴν θεραπείαν — πρέπει νὰ
ποσθεῖνται ἀπὸ γιατρό πρὶν νὰ τοὺς
εἰδικούς λόγους πού μου γράφετε. Τὸ
ἴδιον ἰσχύει καὶ γιὰ τὴν σύριγγα. Τὸ
ἀλλοιπὸν πού διαβάσατε νὰ τὴν
ἀλλήλ σπένῃ.

Ἐλβίρα 3: Σὲ καμμία περὶ-
τσοῖ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐπέλθῃ ἡ
αὐραμική ζήμια. Σὰς συνιστῶ ὅμως
ἀποφεύγετε.
Μία Βολιότισσα, Βόλο.
το γράμμα σας, ἀπαντῶ λεπτομερῶς
τὴ διευθύνσι πού μοῦ στείλατε.
Γεώργιον Ἐμ. Βασίλ-
αν — Π. Ἡρ. Κρήτη. Τὸ φάσμα

Ἄπεισι μὲν τυπογράφοι, ἔνταυθα: Ἐχete ἀνάγκη ἐξετάσων νευροψυχιατρικῶν. Οἱ ἔμμενοι δὲες, οἱ διάφοροι φόβεις, τοῦ ἀφοροῦν τὸν ἐλάττω σὰς καὶ τοῦ περιβάλλοντος, μαζὶ μὲ τὶς σεξουαλικῶν νοσημάτων, συνιστοῦν μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ψυχικὴν ἀρρώστια. Αὕτῃ δὲ θεραπεύεται ἀπὸ μακρὰν. Πάντως γὰρ μὴ προμηθεύει καὶ να βοηθεῖται, να πάρειτε Tab. Miltown 400 mg, fl. N. 2 ἀπὸ τρία ἡμερησίως. Νὰ ἐγκαταλείψετε τὴ σκέψιν τῶν αὐτοκτονίας, γιὰτὶ δὲν προκρίεται γιὰ ἀνίστη ἀρρώστια ὅπως νομίζετε. Εἶναι ἀπείρους ἀπὸ ἀλλὰ σὰς καὶ χέρι τοῦ ψυχιάτρου.

ΠΑΥΛΟΣ ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΑΚΗΣ

ἡ ἑπομένη οὕτως λέγεται.

Γ. Α. Ν. Πετρίτσι: "Ἐορσόν δὲν γίνεται συστηματικὴ θεραπεία, τὰ συμπτώματα παρουσιάζουν ὅσους, δὲ φυγούν ὡς ἐντέλως. Ἡ ὑποθεραπεία θὰ εἰς ἀπώλυσιν ἐντέλως ἀπὸ τῶν φοβίης, τὸ ἀγχος καὶ τὴν ἀσθένειαν τῶν νευρωτικῶν φαινομένων. Ἡ θεραπεία διαρκεῖ 25—30 ἡμέρας καὶ γίνεται σὲ κλινικὴ. Δὲ μπορεῖ νὰ γίνῃ στὸ σπίτι. Ἐπομένως ἡ ἀδεία ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν σας εἶναι ὅλος ἀναγκαία. Δὲν εἶναι γνωστὸν ἂν τὰ συμπτώματα δὰ σταματήσουν, ἢ δὰ προχωρήσουν ἀ-

Ι. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΥ
Α. Χ. Χ., 'Αμφιλοχία: Τό μουρου-
νέλαιο είναι απαραίτητο για την παι-
δική ηλικία. Τρία κουτάλια καί

Κ. Γεωργίου: Κρατώ το γράμμα σας και σας απαντώ ταχυδρομικά. Πρόκειται περί υπερκινητικής ψυχώσεως. Στο γράμμα σας έξηγη μερικά ζητήματα.

Κ. Ο. Τ., Επικοινωνή: Είναι καθαρώς ζήτημα ψυχολογίας και πρέπει να μην εμμένει να το δει. Το μόνο που σας συνιστά: έγώ είναι μία γενική τέντωσις που δε αντιστοιχεί με βιταμίνες και ηφαικτικά εκχυλισματα.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΚΑΛΤΣΟΥ-ΝΙΔΙΟΥ-ΚΑΡΑΝΤΗΝΟΥ

Ἡ ΣΥΛΒΑΝΑ ΠΑΜΠΑΝΙΝΙ ποζάρει μὲ μεγαλοπρέπεια καὶ αὐταρέσκεια ἐπ.δεικνύοντας τὴν γοητεία της, ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι τοῦ ὑπερόχου μοντέρνου παπουτσιοῦ, πού τῆς προσέφε-
ρε τὸ νέο κατάστημα ὑποδημάτων ΑΔΕΛΦΟΙ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥ-
ΛΟΙ, Μπενάκη 6.

Ἀπαντήσεις ἐπιστολῶν

Δημ. Λυμπερόπουλον, Άνστασιον Ζερβά, Παύλον Κουρούλιον, Λακην Ξυνόν, Φάνην Δροσούπουλον, Εβστ. Χαρούλην, Γεώρ. Άναγνωστόπουλον, Χαρ. Ζαζανόν, Θ. Χασαπόπουλον, Πάριν Κολιτσόν, Ίωάννην Μυτακίδη, Γεώργ. Σαραφάνη, Ίωάν. Δαμουλάκη, Εμμ. Τσιλίγρη, Γρηγόριον Παπαίν, Κων. Γιαννούπουλον, Τάκην Φωτιάδη, Ζαρερίον Οικονόμου, Άλκη Μπαυζάν, Άθαν. Αθανασίου, Δημ. Γαρδικην, Γεώργ. Μοιράτην, Χρ. Μαυροματήν, Άλεξ. Φωτόπουλον, Βασ. Διαμαντάκη, Νικήταν Θωμόπουλον, Γεώργ. Ξοδά και Μιχ. Κανάρη, μαθητάς Ν.Ε.Κ. 202, ΒΕΝ: Ποτέ δεν τό φαντάσθηκα αυτό. Δεν περάζω ποτέ δέ μογάρεν ο ίδιος. Γιάννην Μακρή, Άγία Παρασκευή: Θά δεχτώ ευχαρίστως τό ιστορικόν. Θά τό διασταυρώσω μέ τά επίσημα στοιχεία κι' αν είναι εν τάξει όπως και τά προηγουμένα, θά δημοσιεύη εν καιρώ. Ο. Μ. Ι. Χαράλδην, Πάφον, Κύπρον: Ωραίοτατό τό γράμμα σας και σας άποδοτώ ταχυδρομικός, Ευχαρίστηθω θερμά για τό ενδιαφέρον. Γιώργον Μποζιλήν, Μ. Κύρκον και Νικηφόρον Κωνσταντινίδην, Λεμεσόν, Κύπρον: Και σ' σας τό ίδιο. Άπαντά ταχυδρομικός. Β. Διαμαντόπουλον, Παρίσι: Δυστυχώς τά βιβλία έχουν εξαντλήθ. Σας στέλνω τ' άλλα δύο και κρατώ τό αντίτιμο γ' τά δικά μου στή διαθεσί σας. Ίπποκράτην Μεσηνδόπουλον, Κιερπισσία: Τό ημερολόγιό μ' ενδιαφέρει περισσότερο. Α. Πρίβολου, Ε.Τ.Γ. 902: Δεν δημοσιεύεται συνεργασία αναγνωστών.

‘Ηλ. Θεοφιλόπουλον, ‘Α-
λεξανδρείαν: Σας ευχαριστώ. Για
τον συνδεσφό σας έγραψα. Τά-
ρα βρίσκεται στην ‘Αμερική. Κ.
ερρυ ε τήν, Μεσολογγί: Μην
έχετε αυτή την ιδέα για ανθρώπου
που έχωσα το αίμα του, κι έβα-
σατε τη ζωή τους για την ‘Αλβανί-
α: Ή πάλι ε τήν, ‘Ενταύ-
θα: Η ‘Ουνεργασία, μας τότε ή-
ταν απαραίτητη. Κι’ οι Γερμανοί
είναι σήμερα φίλοι μας. ‘Αρλο τ.
ροφα κ κ ο ν. Τύβιν: Εμπο-
ρεύομαι, σας ευκολύνω αν μπο-
ρέσω περισσότερα στοιχεία: Τ
δεν έχω τε...

L. B. I.

ΑΝΑΤΟΛΙΤΙΚΟ ΧΙΟΥΜΟΡ

“Ομορφα κι’ ώραία”

Τὸν καιρὸ πού ὁ Ναστραδὶν βρισκόντανε στὰ μεγάλα του σκέφτηκε νὰ φύγῃ ἀπ’ τὸ Ἑοκὴ Σέχηρ καὶ νὰ πᾶν στὸν σουλτάνο τοῦ Ἰκονίου.

— Καὶ τί θὰ κάνῃς ἐκεῖ, ἀντρά μου; Ἐκεῖ δὲν περνᾷ μονάχα ὁ παρὰς, χρειάζονται κι’ ἄλλα πράγματα γιὰ νὰ γίνῃς κατὶ, τοῦ εἶπε ἡ γυναῖκα του.

— Ἐνοῖα σου, Φατμέ, κι’ ἀπ’ αὐτὰ τὰ ἄλλα πού λές ἐσύ, ὁ Χότζας τὰ ἔχει μὲ τὴν σέσουλα... ἀποκρίθηκε καμαρώνοντας ὁ Ναστραδὶν.

Κι’ ἀφήνοντας σύ-
ζυγλῃ τὴ Φατμέ στὸ
φτωχικὸ κονάκι της,
ἔφυγε ἕνα πρωῒν γιὰ
τὴν αὐλὴ τοῦ Τεφκὴ
πασᾶ.

— Πάει ὁ Χότζας!
Μεγάλω ἀέρα πήραν
τὰ παιδιὰ του καὶ νὰ
δοῦμε πού θὰ τὸν
βγάλουνε... ἔλεγαν
οἱ συχωριστοὶ τοῦ
σκερτικοῦ, καθὼς τὸν
βλέπανε νὰ φύγῃ κα-
θ’ ἄλλα στὸ ἀκρίθου-
λιμένο μούλαρι του.

Μὰ ὁ Ναστραδὶν,
χωρὶς νὰ δῇ σημά-
δια στὰ κρυφολιμή-
ματα τοῦ κόσμου,
πέρασε καμαρωτὸς
κι’ ἀκατάβητος τὴν
πλατεῖα τοῦ χωριοῦ
καὶ βγήκε στὸ δρόμο γιὰ τὸ Ἰκόνιο...

Ἀφοῦ, λοιπόν, πέρασε ὅλη τὴ μέρα
καὶ τὴ νύχτα στὸ δρόμο, ἔφτασε ἐπὶ τέ-
λους τὴ μεγάλη πολιτεία καὶ τράβηξε ἀ-
μέσως γιὰ τὴν αὐλὴ τοῦ πασᾶ.

Ἐκεῖ τὸν βρήκαν πολλὰς δυσκολίες
γιὰ νὰ καταφέρει νὰ τρυπήσῃ στὸ πα-
λάτι, γιὰτὶ οἱ φρουροὶ δὲν τὸν ἀφάναν
νὰ μῆλ’ μέσα. Ὁ Χότζας ὅμως, ἀφοῦ τοὺς
γέμισε μὲ χρυσὰ φλουριά, πήρε τὴν ἀδεία
τοῦς νὰ δῇ τὸν πασᾶ.

Ἀπ’ τὴν πόρτῃς πού συνάντησε στὴν
ἀρχή, ὅλο τεμναδὸς καὶ τσιρμιόνιες ἦταν
ἔμπρῳ αὐτοῦ ὁ παρὰς.

— Μπρὲ ἐδῶ ὁ παρὰς ἔχει μεγάλῃ ἀξία!
Εἶπε μέσα του ὁ Ναστραδὶν. Μήπως ἔχει
οἰκονομικὲς δυσκολίες ὁ παρὰς καὶ χρεια-
σθῇ νὰ τὸν δαλεῖ; Ἡ μήπως εἶναι κα-
νένας τοιγκούνης καὶ πρέπει, τοῦ γρηγο-
ρότερο, νὰ τοῦ δῶν ἀπὸ δω πέρα;

Μὰ πρὶν προλάβῃ νὰ κάνῃ κι’ ἄλλες
σκέψεις, ἔνας ἀξιώματικὸς τὸν παρουσία-
σε μπροστὰ στὸν Τεφκὴ πασᾶ.

— Γ’ὰ πές μου, λοιπόν, τί μὲ θέλεις,
Ναστραδὶν Χότζα; τοῦ εἶπε ἐκεῖνος.

— Τίποτα, πολυχρονόμενε μου, ἀποκρίθη-
κε ὁ Ναστραδὶν.

— Καὶ τότε πὺς τὸλμήσας νὰ μ’ ἐνο-
χλήσῃς; ἀπορῶσε θυμωμένος ὁ Τεφκὴ.

— Νά, πασᾶ μου, σκέφτηκα πὺς ὅλοι
ποῦ ζητᾶνε νὰ σὲ δοῦνε τὸ κάνουνε εἴτε
γιὰτὶ ἔχουνε σκοτούρες καὶ περιμένουν ἀ-
πὸ σένα νὰ τοὺς ξεμπελῆξῃς, εἴτε γιὰτὶ ἔ-
χουνε ἀναπαράβια καὶ περιμένουν πάλι ἀ-
πὸ σένα νὰ τοὺς βρῇς τρόπο νὰ ξελασπᾶ-
σουν... λοιπόν, πασᾶ μου, ὅλοι αὐτοὶ πού
περνᾶνε κάθε μέρα ἀπὸ μπροστὰ σου, σοῦ
χαλᾶνε τὸ κέφι μὲ τὴν ἐγγονὴς τους...

— Ἐ, καὶ τί θές νὰ κάνω; ρώτησε μ’
ἐνδιαφέρον ὁ Τεφκὴ. Ποσὰς εἰμαι, μπορῶ
νὰ τοὺς διώξω;

— Γι’ αὐτὸ ἀκριβῶς ἦρθα τοῦ λόγου μου
ἐδῶ! συνέχισε ὁ Ναστραδὶν. Εἶπα ἀπὸ μέ-
σα μου: “Ἄν πάῃ καὶ κάποιος στὸν πασᾶ,
πού νὰ μὴν ἔχῃ καμμιὰ φουρτούνα στὸ κε-
φάλι του καὶ νὰ μὴν ἔχῃ ἀνάγκη ἀπὸ θέσι
καὶ λεφτὰ, θὰ εἶναι μεγάλῃ ἀνακούφισι
γιὰ τὸν ἀρχοντᾶ μας...”

— Μὰ τὸν Προφήτη, ὦραία τὰ λές, τζά-
νουμι! φώναξε ἐνθουσιασμένος ὁ πασᾶς. Γ’ὰ
πές μου λοιπόν κι’ ἄλλα γιὰ νὰ μοῦ ἀνοι-
ξῇς τὴν καρδιά...

Κι’ ὁ Χότζας, ἄλλο πού δὲν ἤθελε, συ-
νέχισε πάλιν στὸ ἴδιο σκοπὸ:

— Σκέφτηκα, πού λές, ἀρχοντᾶ μου,
νὰ ξεκινήσω ἀπ’ τὸ μακρινὸ χωριό μου
καὶ νὰρθω νὰ σοῦ πῶ πὺς ἐγὼ δὲν ἔχω
καμμιὰ φουρτούνα στὸ κεφάλι μου. Περ-
νᾶω πολὺ ἥσυχα κι’ ὦραία κι’ ἔχω τόσα
φλουριά πού μοῦ περισσεύουνε ἀκόμη. Γιὰ
σέφου, λοιπόν, πασᾶ μου, αὐτὸ πού ἔκα-
να σήμερα ἐγὼ νὰ τὸκᾶναι καὶ μερικοὶ
ἄλλοι ὑπὸχοῖ σου. Τὶ εὐχαρίστησι θὰ ἦ-
ταν γιὰ τὴν ἀφειλιά σου...

Μὰ πρὶν προλάβῃ νὰ τελειώσῃ τὴ κου-
βέντα του ὁ Χότζας, ὁ πασᾶς τρελλὸς ἀπ’
τὴ χαρὰ του, τὸν διακόπτεῖ καὶ τοῦ λέει
ἀναπηδώντας στὸ σοφᾶ του:

— Δὲν θέλω ἄλλους... Ἐσὺ μοῦ φτά-
νεις καὶ μοῦ περισσεύεις!

Καὶ κράτησε τὸν Ναστραδὶν κοντὰ του,

Τὰ βασάνα τοῦ Καραμπέτ ΣΤΟ ΣΙΝΕΜΑ

Κινηματογράφος πολὺ μὲ ἡρέσει. Ἄμα ὅχι
πάντα, γιὰδρούμ. Κάποτε, κάποτε τὸ κινη-
ματογράφος καὶ κρύα πιράμματα ἱπαίζει καὶ
τότε ἱστὲ χίτς ντὲν ἡμπορῶ νὰ τὰ ἱδλέπω, ἀ-
μέσως μάτια μου βαρῶ ἔνουνται, ὑπινος μὲ
πιάνει, νυσταγμένος ἔνομαι, χρ, χρ, χρ, ὦραία
ὦραία κοιμάμαι.

Τὸ λοιπὸν ἱπραχτές σ’ ἔναν κινηματογράφο
ἱμπήκα, γιὰτὶ ἀπ’ ἐξῶ μεῶδες ζωγραφίες εἶ-
χε, πιστόλια, μιστόλια, ὑμνὰ πόδια φελιάν
φιστικὴ λέω, ὦραία πιράμματα θὰ ἱδλέπω.

Ἰστὲ, κουζούμ, παραὶ πληρωμένο ἔκᾶνω,
μέσα ἱμπάινω καὶ σὲ ἕνα θέσι ὦραία ὦραία κα-
θισμένος εἶνα. Κυττάζω στὸ πανί, παίζει τὸ
ταινία, ἄμμου χίτς τίποτα ντὲν ἦτανε, μεῶλο
σαλαμάρᾳ ἦτανε.

— Βαί, βαί, λέω, τζάμπα παραδάκι μου
ἔδωσα. Βαί, κιόπλόγλου κιόπεκλέρ! Ἀπόξω
ὑμνὰ φελιάν φιστικὴ ζωγραφισμένα ἔχουνε, μέ-
σα χίτς τίποτα ντὲν ἔχουνε!

Τὸ λοιπὸν, τότε, βιλέφαρᾳ μου βαρεῖα εἶ-
ναν, μάτια μου κλεισμένα, πόδια μου ἀπλω-
μένα ἔκανα, ὦραία ὦραία ὑπινό ἱπῆρα. Τὶ νὰ
σὲ πᾶ, κουζούμ! Χίτς πόσο κοιμισμένος εἶνα
ντὲν ἔκατάλαβα ἄμμου σὲ μιά στιγμὴ μέσα
στὸν ὑπινό μου καταλαβαῖνα κάποιος κουνη-
μένο μὲ κάνει.

Ἀμέσως μάτια μου ἀνοιγμένα ἔκανα καὶ
ἱδλέπω φῶτα ἀναμένα ἦτανε καὶ μιά χοντρή
κυρία μὲ κυττάζει.

— Τί θέλεις γιᾶχο; λέω. Ἐσὺ ξυπνημένο
μ’ ἔκανες;

— Μά, κύριε δὲν ντρέπεστε νὰ κοιμάστε;
μὲ λέει.

— Καὶ γιὰτὶ νὰ ντρέπουμε, κουζούμ; Κοι-
μάμαι, ἱστὲ! Ὑπινος ντροπὴ ἔνεται; Χίτς ἐσὺ
ντὲν κοιμάσαι, γιὰδρούμ;

Τότε τὸ χοντρή κυρία μὲ λέει:
— Μὰ ἐδῶ δὲν εἶναι ἡ κρεβατοκάμαρά σας,
κύριε. Ἐδῶ εἶναι κινηματογράφος.

— Καὶ τί σὲ νοιάζει ἐσένα, γιᾶχο; λέω.
Ἄμα τέτοιο σαλαμάρᾳ ἱπαίζει, τί νὰ ἔκανω;

— Ροχαλίζετε, κύριε!
Ἐσὺ ντὲν ροχαλίζεις ὅταν κοιμάσαι;

Τότε τὸ ὑνάικα θυμωμένος ἔνεται, μούτρα
της ἀναφοκικινισμένος ἔνεται καὶ λέει:
— Δὲν φτάνει ὅτι κοιμάσαι ἀναδέστατα,
δὲν φτάνει ὅτι ροχαλίζετε, ἀλλὰ βρωμάτε καὶ
παστουρμά, κύριε. Λιποθυμία θὰ μᾶς ἔλθῃ,σὲ
ὅλους ἐδῶ τριγύρω.

— Καὶ τί μὲ νοιάζει ἂν θὰ σὲ ἔρχεται λι-
ποθυμία, μπέ; Καὶ ἐμένα μὲ ἔρχεται λιποθυ-
μία, πού σὲ ἱδλέπω ἄμα χίτς ντὲν ἐμίλησα.
Γιὰτὶ τέτοιο μούτρακα σάν τὸ δικὸς σου ὅποιος
τὸ ἱδλέπει λιποθυμισμένος ἔνεται!

Τότε, μόλις αὐτὸ τὸ ξέπυνο εἶπα, ὅλοι ἔ-
λια ἔκαναν καὶ λέανε:

— Βρὲ τὸν ἀφιλότιμο!
— Ἀνατολίτης εἶναι!

— Καὶ θρασυτάτος!
Ἄμα θρασυτάτος, ἀνιδέστατος μανιδέστα-
τος καὶ ἄλλα τέτοια λέανε ἄμα ἐγὼ χίτς ντὲν
ἐκατάλαβα καλὰ λέανε, ἀσκημα λέανε;

— Κιουζούμ, λέω, ἑλληνικά νὰ μιλάτε γιὰ
νὰ σᾶς καταλαβαῖνω. Γιὰτὶ ἀπὸ τέτοια ντὲν
ἄμα εἰσιτήριο πληρωμένο ἔκᾶνω, ὅτι θέλω
μέσα στὸν κινηματογράφου ντὲν κάνω; Καὶ
κοιμισμένος νὰ ἐνωμαι καὶ ροχαλισμένος καὶ
ὅτι ἄλλο μὲ γουστάρει. Παρὰ μου ἔδωσα.

Τότε κάποιος μὲ λέει:
— Γιὰ σκάσε βρέ! Δὲν φτάνει πού μᾶς τὰ-
ραξες μὲ τὰ ροχαλιτὰ καὶ μὲ τοὺς παστούρ-
μάδες σου, μιλᾶς κι’ ὅλας;

— Βαί ντινὶ ἱμινὶν, λέω. Μὲ ἡξέρεις ἐ-
μένα μπέ; Ἐμένα Καρα-
μπέτ μὲ λένε καὶ ἄμα
μιά γορεθιά νὰ σὲ δῶναι,
λιποθυμισμένες νὰ ἐνεσαι!

Ἐτοῖς εἶπα, ἄμα ὅλοι
ἀπάνω σηκώθηκαν.

Τότε ἱστυφλάκακ ἦλθε
καὶ πολλοὶ μαζί ἔδω ἀπ’
τὸν κινηματογράφο βγαλ-
μένο μὲ κάνανε. Βαί, κιό-
πλόγλου κιόπεκλέρ. Λεφτὰ
σου δίνεις, μπελιά σου ἱ-
δρίσκες. Φτοῦ Ἀλλάχ πε-
λαιοσινὶ βερσιν!

Ο ΚΑΡΑΜΠΕΤ

Τότε ἱστυφλάκακ ἦλθε
καὶ πολλοὶ μαζί ἔδω ἀπ’
τὸν κινηματογράφο βγαλ-
μένο μὲ κάνανε. Βαί, κιό-
πλόγλου κιόπεκλέρ. Λεφτὰ
σου δίνεις, μπελιά σου ἱ-
δρίσκες. Φτοῦ Ἀλλάχ πε-
λαιοσινὶ βερσιν!

Ο ΚΑΡΑΜΠΕΤ

Τότε ἱστυφλάκακ ἦλθε
καὶ πολλοὶ μαζί ἔδω ἀπ’
τὸν κινηματογράφο βγαλ-
μένο μὲ κάνανε. Βαί, κιό-
πλόγλου κιόπεκλέρ. Λεφτὰ
σου δίνεις, μπελιά σου ἱ-
δρίσκες. Φτοῦ Ἀλλάχ πε-
λαιοσινὶ βερσιν!

Ο ΚΑΡΑΜΠΕΤ

Τότε ἱστυφλάκακ ἦλθε
καὶ πολλοὶ μαζί ἔδω ἀπ’
τὸν κινηματογράφο βγαλ-
μένο μὲ κάνανε. Βαί, κιό-
πλόγλου κιόπεκλέρ. Λεφτὰ
σου δίνεις, μπελιά σου ἱ-
δρίσκες. Φτοῦ Ἀλλάχ πε-
λαιοσινὶ βερσιν!

Ο ΚΑΡΑΜΠΕΤ

ΟΙ ΙΔΙΟΤΡΟΠΙΕΣ ΤΟΥ ΠΕΛΟΠΙΔΑ

Προτίμησις

Μωρὲ μπράδω συζήτησι πού τὴν ἄ-
νοίξατε. Σὰν δὲ ντρέποσαστε λιγάκι!
Ἐδῶ ὁ κόσμος καίγεται καὶ τοῦ λόγου
τοὺς ἔχουν θέμα συζήτησεως τὴ Σοφία
Λῶρεν καὶ τὴ Λολομπριγκίτα! Ποιά,
λέει, προτιμᾷ ὁ καθένας καὶ γιὰτὶ. Καὶ
τί ἐνοεῖτε, δηλαδὴ, ὅταν ὀμιλεῖτε περὶ
προτιμήσεως; Ποιά εἶναι καλύτερη ἡ
θεοποιός; Ὁχι. Ἀλλὰ τὸ θέμα εἶναι ποιά
ἐκ τῶν δύο προτιμᾷ ὁ καθένας ὡς γυ-
ναῖκα.

Ὄστε ἐπὶ
τοιαύτης βάσεως ἔ-
τέθη τὸ θέμα. Καὶ
ἔχετε χωριστὰ, λοι-
πόν, σὲ δύο κόμμα-
τα. Οἱ μὲν Σοφιλω-
νικοί, οἱ δὲ Λολο-
μπριγκίτικοί. Καὶ
οἱ ὅπαδοι ἐκάστης,
ἀναπτύσσεται τὸ ἐ-
πιχειρηματῆς σας,
φανατισμένοι, ἐκ-
στασιαζόμενοι, καὶ
ἐξορτασιαζόντες.

Ἄς καγχᾶσω,
λοιπόν.

Πῶς; Γιατὶ νὰ
καγχᾶσω; Μὰ εἶναι
θέμα αὐτὸ πού κου-
δενιάζεται. Διότι,
ἐάν συζητούσατε περὶ ἡθοποιίας, θὰ
μπορούσα ν’ ἀνεχθῶ νὰ διεξάγαται
τοιαύτη συζήτησις, ἡ ὁποία καὶ θὰ μὲ
διεσκέδαζε. Ἀλλὰ ἐσεῖς ὀμιλεῖτε ἀπὸ
ἄλλης ἀπόψεως. Ποιά προτιμᾷ ἕκαστος
ὡς γυναῖκα. Καὶ λοιπόν; Μήπως ἦρθαν
καὶ παρτάχθησαν ἐνώπιόν σας καὶ πε-
ριμένουν τὴν ἐκλογὴ σας, γιὰ νὰ πέ-
σουν ὁλοζυγίτες στὴν ἀγκαλιά σας διὰ
τὰ περαιτέρω; Ἡ μήπως περιμένουν τη-
λεγραφικὸς τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφο-
φορίας. Γιὰ νὰ κανονίσουν τὴ στάσι
τοὺς ἀπέναντί σας; Καὶ νὰ πάρουν τὸ
πρώτο ἀεροπλάνο γιὰ νὰ προσέλθουν
καὶ ν’ ἀμείψουν τὴν εὐγενή σας προτί-
μησι; Αὐτὲς ἀγνοοῦν τὴν ὑπαρξὴ σας
καὶ τοὺς εἶναι ἐντελῶς ἀδιάφορο ἂν ὑ-
πάρχετε ἢ ὄχι. Πρὸς τί λοιπόν ἡ συζή-
τησις; Ἀ! Ἐτοῖ, γιὰ νὰ περῶ ἡ ὥ-
ρα. Ἀεῖνε νὰ μοῦ χαθῇτε, κυνῶδα.

Ἐλύσατε ὅλα τὰ προβλήματα τῆς ζωῆς
σας καὶ δὲν μένει παρὰ νὰ λύσετε καὶ
τὸ πρόβλημα Σοφίας Λῶρεν ἢ Λολο-
μπριγκίτας! Καὶ σᾶς εἶχα μέχρι τίνος,
ὄχι βέβαια γιὰ σοδαροὺς ἀνθρώπους,
ἀλλὰ τουλάχιστον γιὰ ἀνθρωποσοδαρούς.

Τὶ εἶπες, κύριε Θεανασάκη. Εἰγὼ ποῖαν
προτιμᾷ ἀπὸ τίς δύο. Τὸν κακὸ σου
τὸν καιρὸ, πού τολμάς νὰ μοῦ κάνῃς
τέτοια ἐρώτησι. Γιὰ ποῖον μὲ πέρασες
βρέ; Γιὰ κανένα σαχλαμαράκι τῆς συν-
νομοταξίας σας; Ἡ μήπως σοῦ πέρασε
ἡ ἰδέα ὅτι δὲν ἔχω ν’ ἀσχοληθῶ μὲ τί-
ἐπίπεδο νὰ συζητῶ ἐπὶ ζητημάτων τοιοῦ-
του εἶδους. Ἐντελῶς περιφρονητῶν γιὰ
στοιχειώδους ἀξιοπρεπείας ἀνθρώπους;

Σᾶς ἔδωσα ποτὲ τὸ δικαίωμα νὰ μοῦ ἀ-
πευθύνετε ἐρωτήσεις παρομοίας νὰ μοῦ ἀ-
πὸ ὅποιον μὲ προσβάλλουν καὶ φύσεως,
Ἐτοῖς ἀπλῶς ἐρωτᾶς: Κι’ ἐγὼ σοῦ λέω
πὺς δὲν μὲ ρωτᾶς ἀπλῶς. Ἀλλὰ τὸ κά-
νεις ἐπιτήδεος γιὰ νὰ προκαλέσῃς τὴν
ἀνανάκτησιν μου καὶ τὴν ἐκρήξιν τῶν νεύ-
ρων μου. Ἰσως ἀπὸ συμφῶνους καὶ κα-
τόπιν συνεννοήσεως μὲ τοὺς ἄλλους ἡ-
λιθίους τῆς σαχλοπραξίας σου. Καὶ σὲ
πληροφορῶ ὅτι τὸ ἐπέτυχες. Λοιπόν, ἀ-
ποχωρᾶ πρὶν ἐκτραγῶ καὶ ἄλλῃ φορὰ
μὴν τολμήσετε νὰ μὲ ρωτᾶτε ὄχι περὶ
Λολομπριγκίτας, ἀλλὰ οὔτε περὶ τοῦ τί
ὦρα εἶναι —καθάρματα τῆς κοινωνίας.

Συνεχίστε μόνοι τὴ συζήτησίν σας καὶ
λάβετε ὡς ἀμοιβὴν δέκα φάσκελα, τὰ
πέντε ἐκ μέρους τῆς Λολομπριγκίτας
καὶ τῆς Σοφίας Λῶρεν καὶ τὰ ἑτέρα
πέντε ἐκ μέρους μου καὶ λίγα εἶναι—
παλαιοτόμαρα!

ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΒΗΜΑΤΑ

Νέες λεπτομέρειες γιὰ τοὺς τεχνητοὺς δορυφόρους

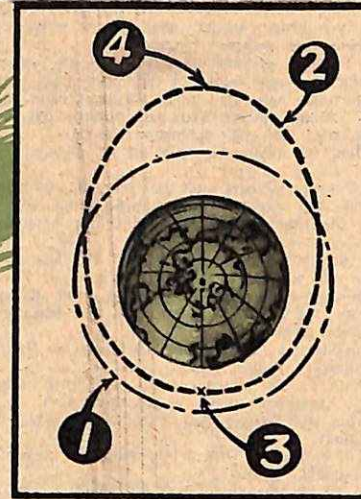
Τὸ ὄνειρο τοῦ ἀνθρώπου νὰ ταξιδεῖται
σὲ ἄλλους κόσμους, μακριὰ ἀπὸ τὴ Γῆ,
ἔχει πάψει πιά ν’ ἀποτελῇ μιά χιμαῖρα
καὶ βρίσκεται στὸ δρόμο τῆς πραγμα-
τοποιήσεως. Τρεῖς παράγοντες ἀρκοῦν γιὰ νὰ
πείσουν γι’ αὐτὸ κάθε δίσπιστο.

Πρῶτον, εἶναι πιά ἀναμφισβήτητο ὅτι, μέσα
σὲ 10-20 χρόνια, τὰ τεραστία βομβαρδιστικά
ἀεροπλάνα θὰ ἀχρηστεύουν τελείως καὶ θὰ
παραχωρήσουν τὴ θέσιν τους στὰ διηπειρωτι-
κά κατευθυνόμενα βλήματα. Οἱ γιγάντιες αὐ-
τὲς ρουκέτες, πού θὰ περνᾶνε πάνω ἀπὸ ἡπει-
ρους καὶ ὠκεανούς μεταφέροντας στὸ στόχο
τοὺς ἀτομικὲς ἢ ὑδρογονικὲς βόμβες, θάναί ὁ-
μοῖες στὶς γενικὲς γραμμές μὲ τὰ «διαστημό-
πλοια» πού προβλέπεται νὰ χρησιμεύουν γιὰ
τὴν ἐξερεύνησιν τοῦ Ἀπείρου. Αὐτὴ εἶναι ἡ γνῶ-
μη ὅλων τῶν εἰδικῶν, ὅπως π.χ. τοῦ Γερμανοῦ
δόκτορος Βέρνερ φὸν Μπράουν — τοῦ δημι-
ουργοῦ τῆς γερμανικῆς βόμβας V-2, πού ἐσ-
γάζεται τώρα στὴν Ἀμερική.

Δεύτερον, μέσα σ’ ἕνα ἢ δύο χρόνια, οἱ Ἡ-
νωμένες Πολιτεῖες καὶ ἡ Ρωσία ἴσως θὰ ἐκφε-
νδίσουν στὸ Διάστημα τοὺς πρώτους τεχνη-
τοὺς δορυφόρους τῆς Γῆς, ἐφωδιασμένους μὲ
λεπτὰ ἐπιστημονικὰ ὄργανα μετρήσεων καὶ
παρατηρήσεων.

Τρίτον, προχωροῦν οἱ ἐρευνες γιὰ τὴν κατασκευὴ πυραυλοκι-
νητῶν ἀεροσκαφῶν μὲ πηλότες, πού θ’ ἀποτελέσουν τὸ συνδετι-
κὸ κρίκο στὴν ἐξέλιξιν ἀπ’ τὰ ἀεροπλάνα πρὸς τὸ διαστημόπλοιο.
Ἐνα ἀπ’ αὐτὰ θὰ εἶναι τὸ ἀμερικανικὸ X-15, πού λέγεται πὺς
ἀναπτύσσει ταχύτητα 5-10 φορές μεγαλύτερη ἀπὸ τοῦ ἡχοῦ, σὲ
ὑψὶ 80-160 χιλιομέτρων ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς Γῆς! Ἡ πιθανὴ
χρησιμοποίησις του θὰ ἀφορᾷ τὴ μελέτη τοῦ προβλήματος πὺς
μπορεῖ ἕνα ἀεροσκάφος νὰ μῆλ’ ἀπ’ τὸ κενὸ τῆς ἀτμόσφαιρας
τῆς Γῆς, χωρὶς νὰ καταστραφῇ ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴ θερμότητα
τῆς τριβῆς μὲ τὸν ἀέρα.

Ἀπ’ τοὺς τρεῖς αὐτοὺς παράγοντες τῆς τεχνικῆς ἐξελίξεως τὸ

Ἡ τροχία τοῦ τεχνητοῦ δορυφόρου δὲν
θα εἶναι κυκλική (1), γύρω ἀπὸ τὴ Γῆ,
ἀλλὰ ἐλλειψοειδής (2), καὶ θα ἐκτε-
νεύσῃ τὸ «ἀπογεῖον» (3) καὶ τὸ «πε-
ριγεῖον» (4), δηλαδὴ τὰ σημεῖα
πού θὰ βρεῖται μακρύτερα καὶ πλη-
σιότερα στὴ Γῆ.

ρουφόροι, θὰ δημιουργηθῇ μιά κάποια τριβή. Ἐτοῖ, θὰ χάνουν
ταχύτητα σιγά-σιγά καὶ θὰ καταβαίνουν πὺς χαμηλὰ. Θὰ μπαί-
νουν ἐπιτέλους στὰ πυκνότερα ἀτμοσφαιρικά στρώματα. θὰ δια-
πυρνώνται τότε ἀπὸ τὴν τριβὴ καὶ θὰ καίγονται, σάν μετέωρα.
Εὐτυχῶς δὲ πού θὰ καταστρέφονται μ’ αὐτὸ τὸν τρόπο, γιὰτὶ
ἄλλοιως θὰ ὑπῆρχε ὁ κίνδυνος νὰ πέσουν στὴν ἐπιφάνειαν τῆς Γῆς
καὶ νὰ προκαλέσουν μεγάλες ζημιές.

Οἱ ἐπιστήμονες δὲν εἶναι σὲ θέσιν νὰ προβλέψουν πότε ἀκρι-
βῶς θὰ συμβῇ αὐτὴ ἡ καταστροφὴ τους. Πόσες μέρες δηλαδὴ θ’
ἔξωσαν θὰ διατηρηθοῦν στὴν τροχιά τους. Θὰ μπορέσουν ὅμως
νὰ τὸ ὑπολογίσουν, παρακολουθώντας τὴν κίνησίν τους μὲ τὸ
κατάλληλο.

Τὸ πιθανώτερο εἶναι ὅτι ἡ τροχιά τους δὲ θάναί κυκλική,
ἀλλὰ ἐλλειψοειδής.

Ὁ ἄλλος δὲν ἀλλοιῶνται συνεχῶς ὕψος κατὰ τὴν κίνησίν τους,
κι’ ἐτοῖ θὰ συγκεντρώνουν στοιχεῖα σὲ διάφορες ἀποστά-
σεις ἀπὸ τὴ Γῆ.

Οἱ μετρήσεις αὐτὲς καὶ οἱ παρατηρήσεις θὰ γίνονται μὲ
αὐτόματες συσκευές, ἐγκατεστημένες μέσα στὸν τεχνητὸ
δορυφόρο, καὶ τὰ ἀποτελέσματά τους θὰ μεταδίδονται
στὴ Γῆ μὲ ηλεκτρομαγνητικὰ κύματα.

Θὰ μετρηθοῦν ἐτοῖ οἱ κοσμικὲς ἀκτίνες ἢ ἡλιακὴ ἀκτι-
νοβολία, ἢ βαρυτῆς καὶ διάφορα ἄλλα φυσικὰ φαινόμενα.

Ὁ ἔρως δὲ αὐτὲς θὰ χρησιμεύουν πολὺ γιὰ τὴν μελλοντι-
κὴ τελειοποίησιν τῶν κατευθυνόμενων βλημάτων καὶ τῶν ρου-
κετῶν μὲ πηλότες.

Οἱ ἐπόμενοι τεχνητοὶ δορυφόροι θάναί φυσικὰ μεγαλεί-
τεροι ἀπὸ τοὺς πρώτους καὶ ἱκανοὶ νὰ φτάσουν σὲ μεγαλεί-
τερα ὕψη.

Θὰ μποροῦν δὲ νὰ σηκώσουν πὺς πολλὰς συσκευές
— ἐνῶ ὁ πρῶτος ἀμερικανικὸς τεχνητὸς δορυφόρος θὰ με-
ταφέρει ὄχι περισσότερα ἀπὸ 10 κιλά.

Ἐπειτα θ’ ἀρχίσουν νὰ ἔχουν καὶ πηλότες καὶ θὰ μπο-
ροῦν νὰ ἐξαγυρίσουν στὴ Γῆ χωρὶς νὰ πάθουν καμμιὰ οὐ-
σιώδη βλάβη.

Υστερὰ, τὸ ἀμέσως ἐπόμενο β

ΥΠΟ ΖΥΛ ΣΑΝΣΕΛ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ

Ο Έλ Άγκυλα πήδησε από το τραίνο, με σέ λίγο πήδησε κι' ο Ραούλ, για να μην τὸν χάσει από τα μάτια του. Έτσι ὄρκισε να τὸν παρακολουθῇ από μακριά και με τὴ βοήθεια μιάς χωριτιάσας, πού συνάντησε στο δρόμο, ἔφτασε σ' ἕνα χωριό, πού βρισκόταν στὶς ὄχθες τοῦ Ρίο Παράνα. Ἐκεῖ μεταμφιεσθηκε σὲ κορίτσι κι' ἀγνώριστος ὥπως ἦταν ἔκουσε τὸν Ἑλ Άγκυλα να λέει πὺς ἤθελε νὰ περάσει με τὸ καράβι στὴ Σάντα Λουτσία...

Κι' ἐνῷ ἔλεγε αὐτὰ μὴχαν στὸ μπακάλικο εὐδὲ νέα πρόσωπα. Ἦταν μιά γυναίκα κι' ἕνας ἄνδρας πού ὁ μπακάλης τὸν φώναζε «καπετάνιο». Πολὺ ἀστείο ζευγάρι. Ἡ γυναίκα τοῦ καπετάνιου ἦταν κοντοῦλα σὰν κοριτσάκι δέκα χρόνων, ὀλοστρόγγυλη, ἐνῷ ὁ ἄνδρας τῆς ἦταν ἀδύνατος καὶ φιλῶς σὰν ταβανόσκουπα. Φαινόταν ὅμως πολὺ ἀγαπημένοι. Κάθε τόσο ὁ καπετάνιος ἔλεγε στὴ γυναίκα του: —Μήπως κουράστηκες ἐκάρῖνα μίαν; Μήπως πεινάς; Θέλεις νὰ φᾶς κάτι; Δὲν κάνει νὰ μοῦ λιγνένης «γκαλλίνα» μου!

Ἡ καπετάνισσα λεγόταν Ζοζέφα. Μὲ τὸ ἕνα χέρι κρατοῦσε τὴ βεντάλια κι' ἔκανε ἀέρα δις-τρὶς καὶ με τὸ ἄλλο στήριζαν στὸ μπράτσο τοῦ ἄνδρός τῆς. Κάθισαν σ' ἕνα τραπέζι γιὰ νὰ φᾶνε κάτι. Καὶ τότε ὁ καπετάνιος γύρισε στὸν ἱνδιάνο κι' ἀφοῦ τὸν χαϊρέθηκε, τοῦ εἶπε εὐγενικά:

—Σενιόρ, σὰς ἀκούσα λίγο πρὶν, πού λέγατε ὅτι βιάσαστε νὰ πάτε στὸ Κοριέντες. Σὰς πληροφορῶ λοιπόν, ὅτι τὸ καράβι μου «Ζοζέφα» φεύγει ἀπὸψε γιὰ τὴ Σάντα Λουτσία. Ἄν ὁ καιρὸς εἶναι καλὸς, σὲ πέντε μέρες θὰ εἴμαστε ἐκεῖ.

—Ὁραία! εἶπε χαρούμενος ὁ Ἑλ Άγκυλα. Αὐτὸ θέλω κι' ἐγώ.

—Σενιόρ, θὰ μοῦ κάνετε μεγάλη τιμὴ νὰ σὰς πάρω γιὰ ἐπιστὰς μου...

—ἔχετε πολλούς;

—Μόνον ἕνα. Ἐγὼ ὅμως οὐδὲν μπάλλες δερμάτια καὶ πεντακάσιους σαφάντα δύο σάκους κριθᾶρι.

—Καλὰ, σενιόρ καπετάνιο, ἔρχομαι εὐχαρίστως.

Ἡ χοντρή καπετάνισσα, ἐξακολουθώντας νὰ ἀερίζεται με τὴ βεντάλια τῆς, πρόσθεσε κι' αὐτὴ:

—Σενιόρ, τὸ καράβι μας βέβαια δὲν ἔχει τὸ λούσο πού ἔχουν τὰ καράβια τοῦ Μιχάνο-βιτς, ἔχει ὅμως κυρίες καθὼς πρέπει, σὰν καὶ μένα. Γιατὶ ἐγὼ πού με βλέπετε, κύριέ μου, ἔκαμα πολὺν καιρὸ στὴν πόλι καὶ ξέρω ἀπὸ καλοὺς τρόπους...

Ὁ καπετάνιος, θέλοντας νὰ σταματήσῃ τὴ φλυαρία τῆς ἀγαπημένης του συζύγου, τῆς πρόσφερε ἕνα λουκάνικο λέγοντας τῆς:

—Φᾶς, φᾶς, ἐκάρῖνα μίαν, νὰ μὴ μοῦ ἀδυνατίσεις!

Ὁ Ἑλ Άγκυλα ἔφυγε λέγοντάς τους ὅτι πῆ-γαν νὰ ἐτοιμαστῇ καὶ τὸ βράδυ θὰ βρι-σκόταν στὴ «Ζοζέφα».

Ὁ Ραούλ ἔμεινε κατενθουσιασμένος. Γιατὶ στὸ καράβι δὲν ἐπρόκειτο νὰ χάσει ἀπὸ τὰ μά-τια του τὸν κλέφτη. Μπορεῖ μάλιστα νὰ εὐ-ρισκε καὶ καμμιὰ εὐκαιρία νὰ τοῦ πάρῃ τὸ λαχεῖο.

Μὲ τὰ λίγα, λοιπόν, ἱσπανικά πού ἤξερε, ἔκανε στὸν καπετάνιο τὴν πρότασι νὰ τὸν πάρῃ μαζί του. Μὰ ἐκεῖνος βλέποντας τὴν κακο-μοῦτσουν ἐκείνη νέα πού δὲν ἤξερε νὰ μιλήσῃ τῇ ρώτῃσι ἀπότομα:

—ἔχεις χρήματα;

Ὁ Ραούλ ἔδωσε μερικά πιάστρα ἀπὸ τὸ

κορσὰς του.

Ἡ χοντρή Ζοζέφα ἀπλώσε τὸ χέρι τῆς γιὰ νὰ τὰ πάρῃ, λέγοντας:

—Πολὺ καλὰ, μικρή μου, σὲ παίρνωμε! Ἔνα κορίτσι ὅμως σὰν καὶ σένα, δὲ μπορεῖ νὰ ταξιδεύῃ χωρὶς νὰ κἀνὴ τίποτα. Γι' αὐτὸ θὰ βοηθᾶς στὴν κουζίνα καὶ θὰ με χτενίζῃς, γιατί ἐγὼ εἶμαι κυρία, πού ἔζησα στὴν πόλι καὶ ξέρω ἀπὸ καλοὺς τρόπους...

Ὁ Ραούλ κρατήθηκε γιὰ νὰ μὴ γελάσῃ καὶ δέχτηκε πρόθυμα τὸ ἀξίωμα τῆς παρα-μαγειρίσας καὶ τῆς καμαριέρας. Αὐτὸ ἤθε-λε κι' αὐτὸς, γιατί ἦταν σίγουρος, ὅτι κατὶ θὰ ἔβγαλε ἀπὸ τὴν ἱστορία αὐτή...

—Πῶς σὲ λένε; τὸν ρώτησε ἡ νέα του κυ-ρία.

—Ὁ Ραούλ τάχασε γιὰ μιά στιγμή. Δὲν φαν-ταζόταν τὴν ὥρα πού μεταμφιεζόταν σὲ κο-ρίτσι, ὅτι ἔπρεπε νὰ πάρῃ κι' ἕνα γυναικεῖο ὄνομα.

—Ἡ καπετάνισσα, βλέποντας νὰ κομπιάζῃ, θέλησε νὰ τὸν βοηθήσῃ:

—Βάψ' στοίχημα στὸ θὰ σὲ λένε Κλάρα, τοῦ εἶπε. Ἔτσι ἀνομάζονται οἱ πῶ πολλὲς ὑ-πηρέτριες στὴν πόλι.

—Μάλιστα! πετάχτηκε ἀμέσως ὁ Ραούλ. Τὸ βρήκατε, κυρία μου...

—Λοιπόν, σὲ παίρνω μαζί μου ἀπὸ τώρα! Καὶ λέγοντας αὐτὸ ἡ καπετάνισσα, πέτα-ξε γύρω στὸ λαχὸ πού Ραούλ μὲν πλεξούδα λουκάνικα.

Τὸ πλήρωμα ἔτοιμο! φώναξε ὁ καπετάνιο-ς. Ἐμπρός δρόμο!

Καὶ τὸ «πλήρωμα», πού ἀποτελεῖτο ἀπὸ τὸν Ραούλ καὶ τὰ λουκάνικα, ξεκίνησε πίσω ἀπὸ τὸν καπετάνιο, πού ἔσκυψε γιὰ νὰ δῇ τὸ μπράτσο τοῦ στὴ Ζοζέφα του.

Τράβηξε τότε κι' οἱ τρεῖς γιὰ τὸν ποτα-μό, ὅπου τοὺς περιμένε τὸ καράβι, ἡ «Ζοζέφα».

Ἦταν μικρὸ καὶ παλαιὸ ἱστιοφόρο, πρᾶ-γμα πού ἔπρεπε νὰ φοβίξῃ κάπως τοὺς ἐπι-βάτες του.

Ὁ Ραούλ ὅμως κι' ὁ Ἀετὸς δὲ δυσκολεύ-τηκαν διόλου ν' ἀνεβῶν στὸ περιβημο αὐτὸ καράβι. Ἐξ ἄλλου, στὸν ποταμὸ μπόρουσε νὰ ταξιδεύῃ καλοῦταικα, ἀν' ἀλλοῖς, ὅπως ἔλε-γε ὁ καπετάνιος, ὁ καιρὸς ἦταν εὐνοϊκός.

Τὴν πρώτη μέρα ὅλα πῆγαν καλὰ. Ἐλαφρὸ ἀεράκι διευκόλυνε τὸν καπετάνιο. Ὁ καλὸς αὐ-τὸς ἄνθρωπος, φροντίζοντας νὰ μὴν τοῦ ἀδυ-νατίσῃ ἡ γυναίκα του, περνοῦσε τὸν πῶ πολὺ καιρὸ στὴν τραπέζια, πού ἦταν ἕνα μικρὸ κιόσκι πάνω στὸ κατὰστρωμα. Στὸ κιόσκι αὐτὸ, πού ἔκανε μεγάλῃ ζέστη, γιὰ τὴν ἑσ-πῆ ἦταν ἀπὸ ταῖγκο, ὁ καπετάνιος ἔτρωγε με-τὰ τὴ Ζοζέφα καὶ τὴν ἡμέρα.

Τὸ καράβι ἔτσι προχωροῦσε στὸν ποταμό, πού ἦταν ἀρκετὰ πλατύς. Μόνο μιά-δύο φορές κινδύνευε νὰ συγκρούσῃ με ἄλλα καράβια.

Σὲ μιά τέτοια στιγμή μάλιστα ὁ ἱνδιάνος τρώμαξ καὶ μὴκε στὴν τραπέζια. Ἀρχίσε τότε νὰ τὰ βάζῃ με τὸν καπετάνιο καὶ νὰ κα-τηγορήσῃ τὸ καράβι του. Ἡ Ζοζέφα ὅμως πει-ραγμένη γι' αὐτὸ, δὲν ἄργησε νὰ πετάξῃ στὸ κεφάλι τοῦ ἀναίδους αὐτοῦ ἐπιδάτῃ μερικά πιάστρα. Κι' ἦταν τὸση τὴν ταραχὴ τῆς, πού λι-ποθύμησε.

Ὁ καπετάνιος ὅμως γιὰ νὰ τὴν κἀνὴ νὰ συ-νέλθῃ, τῆς ἔχωσε στὸ στόμα τῆς ἕνα κομμάτι τυρί, φωνάζοντας:

—Καρόβια μου, μὴ δίνῃς σημασία σ' αὐ-τὸν τὸν ἀγριάνθρωπο! Κάθεσαι καὶ μοῦ στε-νωχωρίεσαι μ' αὐτόν! Νάταν τουλάχιστον ἄν-θρωπος τῆς προκοπῆς!

Ὁ Ραούλ βοήθησε κι' αὐτὸς νὰ συνέρθῃ ἡ κυρία του, γιατί ἂν πᾶσαν τίποτε, ὅλη ἡ δουλειὰ τῆς κουζίνας θὰ ἔπεφτε πάνω του.

Ἐπειδὴ ὅμως εἶχε ταραχὴ πολὺ ἐκείνη τὴν

μέρα, ἡ Ζοζέφα δὲν μπόρεσε νὰ μαγειρέψῃ. Κι' ἔτσι ἐπιβάτες καὶ πλήρωμα ἔφαγαν τὸ φαγητὸ, πού τὸ εἶχε φτιάξῃ ἡ Κλάρα καὶ πού δὲν ἦταν καθόλου ὀρεκτικὸ...

Ὅλοι παραπονεθῆκανε γιὰ τὴν «ἀβία» ἐ-κείνη. Κι' αὐτὴ ἡ Ζοζέφα τὸ βρήκε ἀσχημὸ καὶ ὄλησε, ὅτι ἡ Κλάρα δὲν θ' ἀνακατεῖτο ὅταν πιά στὸ μαγειρεῖμα παρὰ μόνον θὰ ἐπλε-νε τὰ πιάτα καὶ θὰ χτενίζε τὰ ὠρᾶια μαλλιά τῆς κυρίας τῆς.

Ἐνοεῖται, διὰ, γιὰ τὸ Ραούλ, ὁ ἱνδιάνος ἦταν ἡ κυριώτερη φροντίδα του. Τὸν παρακο-λουθοῦσε παντοῦ περιμένοντας νὰ τοῦ δοθῇ εὐκαιρία γιὰ νὰ τοῦ πάρῃ τὸ λαχεῖο.

Μὰ τὸν ἔβλεπε νὰ τρώῃ καὶ νὰ κοιμάται χωρὶς νὰ βγάζῃ ἀπὸ πάνω του τὴ μπλούζα καὶ τὴ ζώνη του.

Κι' ὁ Ραούλ στενωχωρίταν γιατί ἔβλεπε ὅτι στὸ ταξίδι αὐτὸ δὲ θὰ μπόρουσε νὰ κα-ταφέρει τίποτα. Πολλὰς φορές ἔβλεπε τὸν Ἑλ Άγκυλα νὰ κοιμάται στὸ κατὰστρωμα. Τὸ ἔρχοταν τότε νὰ πέσῃ ἀπάνω του, σὰν ἀετὸς, καὶ νὰ τοῦ ἀρπάξῃ τὸ χαρτί, τὸ χαρτί πού τοῦ ἄντικε καὶ πού ἦταν γι' αὐτὸν μιά ὀλο-κλήρη περιουσία. Σκεπτόταν ὅμως κατὶ δὲ θὰ μπόρουσε νὰ τὰ βγάλῃ, πέρα μαζί του χωρὶς κινδύνου τῆς ζωῆς του, γι' αὐτὸ σταματοῦσε τὶς ταλμυρὲς ἐκείνης σκέψεις κι' ἔκανε ὑπομονή.

Τὸ βράδυ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὁ οὐρανὸς συννεφίωσε. Ἔνας ἀέρας πότε ζεστός, πότε κρύος, ἄρχισε νὰ φυσᾷ. Ἡ θάλασσα ἀγρί-ψε καὶ τὸ κατάρτι τοῦ καροβίου πῆγανε δε-ξιά κι' ἀριστερά.

Ἡ δὲ Ζοζέφα, μόλις συνῆρε ἀπὸ τὴν ταραχὴ τῆς, πῆλῃσσε τὸν ἄντρα τῆς καὶ τοῦ εἶπε, δείχνοντάς του τὴ θάλασσα:

—Καπετάνιο μου, πές μου τὴν ἀλήθεια... Σὲ βλέπω κατασφραγισμένο... κατὶ μοῦ κρύ-βεις. Δὲν κανεὶς ὅμως καλὰ, γιατί ἐγὼ πρέ-πει νὰ τὰ ξέρω ὅλα... Κινδυνεύουμε; Τί κύ-ματα εἶν' αὐτά;

Ὁ καπετάνιος δὲν τῆς ἔδωσε ἀπάντησι, παρ' ὅλο πού καὶ ὁ Ραούλ ἀνυπομονοῦσε νὰ μάθῃ τί θὰ ἔκαναν τώρα, πού ὁ καιρὸς εἶχε γυρί-σει. Σὲ λίγο ὥστόσο, ὁ καπετάνιος πῆρε τὸ τηλεσκόπιο, πού ἀπὸ καιρὸ δὲν εἶχε γυαλιὰ, τ' ἀκούμῃσε στὸ μάτι του καὶ κούταξε καλὰ τὸν οὐρανὸ καὶ τὴ θάλασσα. Ἐπειτα εἶπε:

—Γυναίκα, ὑπάρχει ἀκόμα, ἐλπίζω... μο-ρεῖ καὶ νὰ σωθῶμε... ἀλλ' ἀφοῖς με νὰ κῶν τὴ δουλειὰ μου.

Ἀμέσως κατόπιν ἔβαλε στὸ στόμα του ἕνα χωνὶ ἀπὸ ποτιστήρι καὶ φώναξε:

—Ὅλο τὸ πλήρωμα στὸ κατὰστρωμα! Παρουσιάστηκε τότε ἕνας ναυτῆς, χλωμός, ἄρρωστος καὶ κουρελῆς, πού μαζί με τὸν τι-μιερίη ἀποτελοῦσαν τὸ «πλήρωμα» τοῦ καρα-βιοῦ.

—Ὅλα τὰ πανιά κάτω! Ἐσαφῶναξε ὁ κα-πετάνιος.

Κανένας δὲν κινήθηκε. Γιατὶ τὸ μόνο πανὶ πού εἶχε τὸ καράβι ἦταν πιά κουρέλι.

Ὁ ἀέρας δυνάμωσε. Τὰ κύματα χτυποῦσαν ἀγρία τὸ παλκοκάρβο. Καὶ σὲ λίγο ἔξασ-σε μιά τρομερὴ καταγίδια. Ἀστραπὲς καὶ βρον-τὲς ἔκαναν τὸν καπετάνιο καὶ τὸ πλήρωμα νὰ τρομοκρατηθοῦν τόσο, πού τὸ καράβι ἔμεινε ἀκυβέρνητο!

Ἀπελπιμένος ὁ καπετάνιος, εἶχε πετάξῃ τὸ χωνὶ καὶ τὸ τηλεσκόπιο καὶ βρισκόταν πλάι στὴ Ζοζέφα του.

Στέναξαν κι' οἱ δύο σπαρρακτικά. Ὁ Ρα-ούλ, πού ἦταν κι' αὐτὸς τρομαγμένος, ὅταν ἄ-κουσε τοὺς στεναγμούς τῆς κυρίας του, νόμισε πὺς ἀρρώστησε πάλι καὶ πῆγε στὸ κιόσκι γιὰ νὰ τὴν περιποιηθῇ. Ἐκεῖ ὅμως εἶδε τὸ ἀντρό-γυνο νὰ περνᾷ φελλοὺς δεμένους με σπάγγο, σ' ὅλο τὸ σῶμα. Στὴν ἀρχὴ τοῦ ἤρθε νὰ γε-λάσῃ, ὅταν εἶδε τὴ χοντρή κυρία του με τὴ στολή ἐκείνη, πού τὴν ἔκανε διπλάσια ἀπ' ὅ, τι ἦταν. Ἀλλὰ δὲν ἦταν ὥρα γιὰ γέλια. Τὰ κύ-ματα ἀγρία χτυποῦσαν τὸ καράβι καὶ ἀπὸ στιγμή με στιγμή κινδύνευαν ὅλοι νὰ πνιγθοῦν.

Ὁ Ραούλ, πού καθόταν ἀδιάφορος στὴν πρῶτα, ἀντελήφθηκε τὸν κίνδυνο καὶ πῆγε νὰ βρῇ τὸν καπετάνιο. Μόλις ὅμως τὸν εἶδε νὰ δένη τοὺς φελλοὺς στὴν γυναίκα του καὶ νὰ φροντίζῃ πὺς θὰ σωθόντουσαν μονάχα ἐκεῖνοι, θυμώσε καὶ χύμηξε πάνω του με βρισιές καὶ γροθιές.

Ὁ καπετάνιος πού τὰ εἶχε χαμένα, τόλμησε τότε νὰ τοῦ πῇ:

—Χτύπα ὅσο θέλεις! Τώρα θὰ δῇς τί θὰ γίνῃ!

Δὲν πρόφτασε νὰ τελειώσῃ τὰ λόγια του καὶ ἔξαφνικὰ ἀκούστηκε ἕνας δυνατός κρότος. Τὸ καράβι μισοανοιγμένο, ἄρχισε νὰ βουλιάζῃ. Ὁ Ραούλ, πού ἤξερε νὰ κολυμπᾷ, ἔπεσε μαζί με τοὺς ἄλλους στὸ νερὸ. Ἀλλὰ χωρὶς ἐλπί-δες σωτηρίας. Σὲ ποῖο μέρος νὰ διευθυνθῇ πού ἦταν σκοτάδι; Ἡ ὄχθῃ ἦταν μακριὰ καὶ τὰ κύματα τοὺς παρέσυραν ἀπὸ δῶ κι' ἀπὸ κεῖ.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

—Πόσων χρόνων εἶσαι, καλὲ καὶ φο-ρὰς ἀκόμα ναυτικά;

Η ΣΕΛΙΣ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΣΑΣ

Ο ΦΙΛΟΔΟΣ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Μιά φορά κι' ἕναν καιρὸ ὑπῆρχε ἕνα πα-ρόδοξο βασίλειο, πού τὸ ὀνόμαζαν «Βα-σίλειο τῶν Κουκλών». Τὸ κυβερνοῦσε μιά πολὺ καλὴ βασίλισσα. Αὐτὴ ὅμως ἦταν ὑ-ποκρεμένη, ὅταν περνοῦσαν ἑπτὰ χρό-νια κι' ἑπτὰ ἡμέρες, νὰ φύγῃ καὶ νὰ πᾶν στὴ χώρα τῶν ἐξωτικών, ὅπου γινόταν Νε-ράιδα. Ἡ βασίλισσα εἶχε μιά κόρη, τὴν Πομπινέττα κι' ἕνα βοηθὸ, πού τὸν ἔλεγαν Καραγκιόζη. Ἦταν ἀσχημὸς, καμπούρης, μὰ πολὺ φιλόδοξος. Ὁνειρευόταν νὰ γίνῃ βασιλιάς. Σπούδασε, λοιπόν, τὴ μαγεία καὶ με διάφορα τεχνάσματα ἤθελε νὰ ξε-κάνῃ τὴ βασιλοπούλα.

Καὶ μιά μέρα πῆρε τὴν Πομπινέττα καὶ τὴν ἔκλεισε σὲ μιά φυλακή.

Ἡ βασίλισσα τὴν ἀναζητήσε. Μὰ δὲν τὴ βρῆκε πουθενά. Καὶ τότε φώναξε:

—Ποῦ εἶναι ἡ Πομπινέττα; Θέλω νὰρῶ ἀμέσως ἐδῶ!

Κι' ἐπειδὴ στὸ παρόδοξο ἐκεῖνο βασι-λεῖο τὰ πάντα ὑπάκουαν σὲ κάθε προτα-γὴ τῆς, οἱ πόρτες τῆς φυλακῆς ἀνοίξαν κι' ἡ βασίλισσα εὐλευθερώθηκε.

Μὰ ὁ κακὸς Καραγκιόζης φρόντισε νὰ βρῇ ἄλλον τρόπο γιὰ νὰ τὴ διώξῃ. Ἡ

χώρα δὲν εἶχε παρὰ μιά πύλη, πού τὸ κλειδὶ τὸ κρατοῦσε ἡ βασίλισσα. Ὁ Κα-ραγκιόζης πῆγε τότε καὶ τῆς εἶπε:

—Βασίλισσα μου, τὰ κλειδιά μας ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ καθαίριμα. Δὲν μοῦ δίνετε κι' αὐτὸ πού κρατᾶτε στὴ ζώνη σας;

Ἡ βασίλισσα ἀνυποπτή τοῦ τοῦ ἐπιστεῦ-θηκε. Κι' ὁ πονηρὸς Καραγκιόζης, μένον-τας γιὰ μιά στιγμή μόνος με τὴν Πομπι-νέττα, τῆς ἔδειξε τὸ κλειδί.

—Αὐτὸ, τῆς εἶπε, ἀνοίγει τὴν πύλη πού ὀδηγεῖ σὲ μιά μαγευτικὴ χώρα.

Καὶ γιὰ νὰ κινήσῃ τὴν περιέργειά τῆς, τῆς διηγήθηκε χίλιες δύο φανταστικὲς ἱ-στορίες. Ἡ Πομπινέττα δὲν ἀνέχετο στὸν πειρασμό. Πῆρε τὸ κλειδί κι' ἔτρεξε ἴσα στὴν πόρτα.

Μὰ μὴ φωνή τῆς εἶπε:

—Μὴν ἀνοίγῃς, Πομπινέττα!

Χωρὶς ὅμως ν' ἀκούσῃ τίποτα ἡ περιε-ρῆ βασίλοπούλα, ἔβαλε τὸ κλειδί στὴν κλειδαρότρυπα. Κι' ἐπειδὴ τὸ κλειδί ἦταν μαγεμένο, ἡ πόρτα ἀνοίξε.

Τότε ἡ Πομπινέττα κατέβηκε τρία οκα-λιά. Τὸ πρῶτο ἦταν ἀπὸ γυαλὶ, τὸ δεύ-τερο ἀπὸ πορσελάνη καὶ τὸ τρίτο ἀπὸ χαρτόνι.

Μόλις πάτησε, τὸ τρίτο σκαλί, βρέθηκε ἔξαφνικὰ στὸ Βασίλειο τῶν Ἀνθρώπων. Μὰ ἔξαφνικὰ ἐνόησε πὺς τὰ μάτια τῆς εἶχαν γίνῃ ἀπὸ γυαλὶ, τὸ πρῶτό της ἀπὸ πορ-σελάνη καὶ τὸ ὅσῃ τῆς ἀπὸ χαρτόνι. Καὶ δὲν μπόρουσε νὰ μιλήσῃ, οὔτε νὰ σαλέψῃ.

Ὁ Καραγκιόζης, παίρνοντας ὕψος λυπη-μένο, παρουσιάστηκε στὴ βασίλισσα. Καὶ τῆς εἶπε πὺς ἡ Πομπινέττα τοῦ εἶχε πα-ρεῖ κρυφὰ τὸ κλειδί...

Ἡ βασίλισσα, πού ἤξερε τὰ μαγικά σκα-λιά, στενωχωρήθηκε. Οἱ νόμοι ὅμως τῆς χώρας τῆς ἀπαγόρευαν νὰ βοηθήσῃ τὴν κόρη τῆς πρὶν περάσουν ἑπτὰ χρόνια κι' ἑπτὰ ἡμέρες. Ὁ Καραγκιόζης, πού τὸ ἤξερε αὐτὸ, σκέφτηκε πὺς τὸ διάστημα αὐτὸ ἡ Πομπινέττα με τὰ γυαλινὰ μάτια, τὸ πορσελάνινο πρόσωπο καὶ τὸ χαρτονέ-ιο σῶμα θὰ ἔπαυσε μιά μέρα.

Τὰ ἴδια συλλογιζόταν κι' ἡ δυστυχι-ομένη βασίλοπούλα. Γιατὶ ἂν κι' ἀκίνητη μπόρουσε ὅμως νὰ σκεφτεται.

Τὴ στιγμή ἐκείνη περνοῦσε ἀπὸ ἐκεῖ ἕ-να κοριτσάκι, ἡ Ροδάνθη. Βλέποντας κα-τὰ γῆς τὴν Πομπινέττα φώναξε:

—Ὁ! νὰ μιά μικρούλα πού οἱ κακοὶ γο-νεῖς τὴν παράτησαν στὸ δρόμο. Ἀς τὴν πάρω μαζί μου καὶ θὰ γίνῃ μητέρα τῆς!

Καὶ πῆρε τὴν Πομπινέττα στὴν ἀγκυ-λιά τῆς καὶ τὴν ἔφερε πρὸς τὴν πόρτα.

Καὶ τότε ἡ Πομπινέττα, πού ἦταν ἀπὸ γυαλὶ, τὸ δεύ-τερο ἀπὸ πορσελάνη καὶ τὸ τρίτο ἀπὸ χαρτόνι.

Καὶ τότε ἡ Πομπινέττα, πού ἦταν ἀπὸ γυαλὶ, τὸ δεύ-τερο ἀπὸ πορσελάνη καὶ τὸ τρίτο ἀπὸ χαρτόνι.

Καὶ τότε ἡ Πομπινέττα, πού ἦταν ἀπὸ γυαλὶ, τὸ δεύ-τερο ἀπὸ πορσελάνη καὶ τὸ τρίτο ἀπὸ χαρτόνι.

Καὶ τότε ἡ Πομπινέττα, πού ἦταν ἀπὸ γυαλὶ, τὸ δεύ-τερο ἀπὸ πορσελάνη καὶ τὸ τρίτο ἀπὸ χαρτόνι.

Καὶ τότε ἡ Πομπινέττα, πού ἦταν ἀπὸ γυαλὶ, τὸ δεύ-τερο ἀπὸ πορσελάνη καὶ τὸ τρίτο ἀπὸ χαρτόνι.

Καὶ τότε ἡ Πομπινέττα, πού ἦταν ἀπὸ γυαλὶ, τὸ δεύ-τερο ἀπὸ πορσελάνη καὶ τὸ τρίτο ἀπὸ χαρτόνι.

Καὶ τότε ἡ Πομπινέττα, πού ἦταν ἀπὸ γυαλὶ, τὸ δεύ-τερο ἀπὸ πορσελάνη καὶ τὸ τρίτο ἀπὸ χαρτόνι.

Καὶ τότε ἡ Πομπινέττα, π

Η ΕΞΙΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Η ΜΟΔΑ ΚΑΙ ΟΙ ΙΔΙΟΤΡΟΠΙΕΣ ΤΗΣ

ΒΡΙΣΚΟΜΑΣΤΕ πιά στην καρδιά του χειμῶνος και σὲ λίγο θὰ γιορτάσουμε τὰ Χριστούγεννα, τὸν Νέο Χρόνο, τὰ Θεοφάνει. Ὅλες αὐτὲς οἱ γιορτὲς δίνουν ἀφορμὴ σὲ ἐπισκέψεις καὶ σὲ κοσμικὲς συγκεντρώσεις ἐπίσημες ἢ λιγώτερο ἐπίσημες ἢ καὶ ἐντελὲς οἰκογενειακές. Ἐτσι ἡ κάθε γυναῖκα θέλει νὰ ἔχη κάτι καινούργιο νὰ φορέσῃ καὶ γιὰ τὶς ἐπισκέψεις πού θὰ κάμῃ καὶ γιὰ τὶς κοσμικὲς συγκεντρώσεις, στὶς ὁποῖες θὰ παρευρεθῇ. Σὲ κάθε ἀρχὴ ἐποχῆς ἀκολουθεῖ μὲ κάποια συντηρητικότητα τὴν μόδα, ἀλλὰ ὅσο περνάει ὁ καιρὸς, τόσο βιάζεται νὰ συμμορφωθῇ γιὰ νὰ μὴ φανῇ καθυστερημένη.

Καὶ γιὰ ν' ἀρχίσουμε μὲ τὸ καθημερινὸ ντύσιμο, ἃς ἀναφέρουμε τὴν τελευταία ἰδιότητα τῆς φετεινῆς μόδας, πού εἶναι τὰ σκωτσέζικα ἐπανωφόρια, σὲ τόνους «ντεγκραντέ» τοῦ καφέ, τοῦ πράσινου, τοῦ μπλε, τοῦ βιολέ.

Τὸ τελευταῖο αὐτὸ χρῶμα ἔχει τὰ πρωτεία καὶ τὸ βλέπουμε ἀπὸ τὴν ἀνοιχτότερη γκάμμα, πού θυμίζει τὸν ἀμέθυστο, ὡς τὴν πιδ σκούρα.

Μετά τὸ βιολέ ἔρχεται τὸ δαμασκηνί, πού φοριέται πολὺ γιὰ ἐπανωφόρια καὶ μάλιστα σύνολα καθὼς καὶ τὸ γκρι. Τὸ μὲν χρῶμα πού εἶναι μιά ἀπόχρωση τοῦ βιολέ εἶναι εἰδικὸ γιὰ μουσουλινένιες τουαλέτες.

Ἀμέσως ὡστόσο μετὰ τὶς 5 τὸ ἀπόγευμα τὸ μαύρο ἔχει κι' αὐτὸ τὴν θέσι του.

Δὲν ὑπάρχει κομψὴ γυναῖκα πού νὰ μὴν ἔχῃ στὴν γκαρνταρόμπα τῆς ἓνα μαύρο φόρεμα. Ἄν δὲν τὸ θέλῃ ὁλόμαυρο, μπορεῖ νὰ τὸ γαρνίρῃ μὲ λίγο ἀσπρὸ ἢ καὶ μὲ κάτι χρωματιστὸ ὑπὸ μορφήν ἐξαρτήματος π.χ. χρωματιστὴ γάντια καὶ καπέλλο ἢ ζώνη καὶ ὑποδήματα. Τὰ χρώματα πού ἐναρμονίζονται μὲ τὸ μαύρο εἶναι τὸ ροζ, τὸ κοραλλί, τὸ κίτρινο χρυσαφένιο, τὸ γκρι ἀσπρί, τὸ ζωηρὸ πράσινο. Μὲ τὴν ἴδια μαύρη τουαλέττα μπορεῖτε νὰ ἀλλάξετε χρώματα καὶ νὰ τῆς δώσετε νέα κάθε φορὰ μορφή.

ΚΙΝΗΤΑ ΤΑΚΟΥΝΙΑ

Ἄλλῃ, ὅχι πιά ἰδιότητα, ἀλλὰ ἐξωφρενικότης τῆς μόδας, εἶναι ἡ ἀλλαγὴ τοῦ χρώματος στὰ τακούνια σας. Μὴ φαντασθῆτε ὅτι πρέπει νὰ ἔχετε ἀπὸ ἓνα ζευγάρι γόδες γιὰ τὴν κάθε τουαλέττα σας. Ὅχι. Ἡ μόδα, πάντοτε πρακτικὴ, δημιουργεῖ τὰ κινητὰ τακούνια, πού ἀλλάζουν μὲ τὴν μεγαλειότερη εὐκολία. Μὴ φαντασθῆτε δὲ ὅτι διατρέχετε τὸν κίνδυνο νὰ τὰ χάσετε, χορεύοντας, γιὰτὶ βρέθηκε τρόπος νὰ ἐφαρμόζουν τόσο καλὰ στὶς γόδες, ὥστε νὰ εἶναι στερεώτερα καὶ ἀπὸ τὰ καρφάτα τακούνια. Ἐτσι βλέπουμε τακούνια βελουδένια, τακούνια ἀπὸ σατέν σὲ ὅλα τὰ χρώματα πού εἴτε συνδυάζονται μὲ τὴν τουαλέττα εἴτε συνδυάζονται μὲ κάποιο ἄλλο ἐξάρτημα τοῦ συνόλου.

ΤΑ ΦΛΟΥ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

Μὲ τὰ φλού φορέματα συνηθίζονται πολὺ τὰ ἀμπιεσμένα ἀπὸ γούνα, πού περιορίζουν τὸ ἀνοιγμα τοῦ ντεκολτέ.

Ἐξαιρετικὰ κομψὸ ἔξ ἄλλου τὸ φοδράρισμα τῆς βέστας ἢ τῆς κάπας ἢ καὶ ἀπλῶς τῆς ἐσάρτας μὲ τὴν ἴδια γούνα. Γι' αὐτὴ τὴ χρῆσι καλὲς εἶναι οἱ γούνες ραγκοταίν, τὸ ἀστράκαν, τὸ λούτρ καὶ ἡ ἐρμίνα. Αὐτὴ ἡ τελευταία ἐναρμονίζεται ἀπολύτως μὲ τὰ μαύρα ταγιέρ.

Μὴ παραλείψετε, ἔξ ἄλλου, ἂν θέλετε νὰ ἀκολουθήσετε πιστὰ τὴν μόδα, νὰ ντύσετε τὴν λαβὴ τῆς ἀμπρέλλας σας μὲ τὸ ὕφασμα τοῦ ἐπανωφορίου σας ἢ τοῦ ταγιέρ σας.

Τὰ τουίντ καὶ τὰ λαϊνὰ εἶναι πολὺ κατάλληλα γιὰ τὴν ἰδιότητα αὐτὴ τῆς μόδας. Ἄλλῃ ἰδιότητα τῆς μόδας εἶναι τὰ σύνολα ἀπὸ λαϊνὰ ἢ βελούδο, πού παρουσιάζουν ἓνα νέο μακρὰς φούστας. Δηλαδή ἡ φούστα τοῦς ἀπέχει πολὺ λίγο ἀπὸ τὸ ἔδαφος, ἀφοῦ φτάσῃ σχεδὸν ὡς τὸν ἀστράγαλο, ἐνῶ ἀντιθέτως ἡ βέστα ἢ ἡ κάπα πού συμπληρώνουν τὸ σύνολο εἶναι κοντές.

ΓΙΑΚΑΔΕΣ - ΚΟΥΜΠΙΑ - ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ

Δυὸ διαφορετικοὶ τύποι γιακάδων ἐμφανίζονται: Πολὺ μικροὶ γιὰ τὰ ταγιέρ, κατεβαστοὶ καὶ ἀρκετὰ συχνὰ γούνινοι. Ἀντιθέτως τῶν ἐπανωφορίων οἱ γιακάδες εἶναι πολὺ μεγάλοι, στολισμένοι ὁλοτρίγυρα μὲ γούνινα φάσα στὸν τύπο πελερίνας πού μποροῦν νὰ σηκώνονται καὶ νὰ μεταβάλλονται σὲ κουκούλες.

Αὐτὰ, φυσικὰ, δὲν ἐμποδίζει νὰ βλέπουμε καὶ πραγματικὲς κουκούλες πού στολίζουν κάπες, βέστες καὶ ἐπανωφόρια. Εἶναι πολὺ πρακτικὲς ἰδίως γιὰ ὁσες ἔχουν χάσει τὴ συνήθεια τοῦ καπέλλου.

Τὰ κουμπιά ἔχουν παῦσει ἀπὸ καιρὸ ν' ἀποτελοῦν ἐξάρτημα ἀνάγκης καὶ ἔχουν ἐξελιχθῇ σὲ πραγματικὰ στολίδια πού γαρνίρουν μπλούζες, ταγιέρ, φορέματα καὶ ἐπανωφόρια. Γιὰ καθημερινὲς ἐμφάνσεις βλέπουμε μεγάλα κοκκάλινα κουμπιά, καθὼς καὶ μικρὰ, ἀλλὰ σὲ ἀμπιγιέ φορέματα τὰ κουμπιά ἀπὸ «ζαί» ἢ σμάλτο εἶναι ἀπαραίτητα.

Ἄς ἐρθῶμε τώρα στὰ κοσμήματα, πού παίζουν τόσο ρόλο τὰ τελευταία χρόνια στὴ γυναικεία ἐμφάνισι. Πού νὰ μπορούσαν νὰ διανοηθῶν οἱ γιαγιάδες μας πὼς ἐβάρχονταν ἐποχὴ ν' ἀποκαλοῦμε κοσμήματα ὅλα τ' ἀσημαντα πετράδια καὶ τὰ πιδ τιποτένια μέταλλα. Ὡστόσο ἡ μόδα τοῦς ἔδωσε ἐξαιρετικὴ θέσι. Μερικὰ δὲ ἀπὸ τὰ κοσμήματα τῆς ἐποχῆς εἶναι ὠραϊότατα.

Τὰ περισσότερὰ κοσμήματα, τὰ πιδ «σίξ», χρησιμοποιοῦν τὰ κρύσταλλα καὶ κατὰ δεύτερο λόγος τὰ ζαί καὶ τὶς πέρλες, σὲ

Α) Ταγιέρ ἀπὸ τουίντ ἀσπρόμαυρο μὲ διπλὸ κούμπωμα καὶ κατεβαστὸ γιακά ἀπὸ ἀστράκαν. Β) Πάνω ἀπ' αὐτὸ τὸ ταγιέρ μπορούμε νὰ φορέσουμε αὐτὴ τὴ μικρὴ κάπα ἀπὸ τὸ ἴδιο ὕφασμα. Γ) Ταγιέρ ἀπὸ πράσινο λαϊνὰ. Ἡ ζώνη περνάει κάτω ἀπὸ τὶς πλαϊνὲς ντεκούτ.

ὅλα τὰ χρώματα.

Δὲν περιορίζονται δὲ τὰ μοντέρνα αὐτὰ κοσμήματα σὲ στολισμοὺς τοῦ στήθους ἢ τῶν χειρῶν. Τὰ σκουλαρίκια εἶναι σχεδὸν ἀπαραίτητα καὶ κολακεύουν τόσο πολὺ τὸ πρόσωπο.

Σὰς δώσαμε στὰ πεταχτὰ μιά γενικὴ ἰδέα ἀναφορικὰ μὲ τὶς τάσεις τῆς μόδας καὶ πρέπει νὰ ὁμολογήσουμε ὅτι ἡ κάθε μιά ἀπ' αὐτὲς ἔχει τὴ χάρι τῆς καὶ τὴν ἐλκυστικότητα τοῦ μοντέρνου, πού συντελεῖ τόσο στὴν ὠραία ἐμφάνισι.

ΜΠΛΟΥΖΕΣ ΚΑΙ ΠΛΕΧΤΑ

Ἐντελὲς ἰδιαίτερη σημασία ἔχει δώσει ἐφέτος ἡ μόδα στὶς μπλούζες. Δὲν συμπληρώνουν μόνον σύνολο φούστας καὶ ζακέτας, ἀλλὰ ἀποτελοῦν καὶ μόνες τους σύνολο μὲ μιά φούστα καὶ ἓνα γιλέκο.

Οἱ ἴδιες οἱ μπλούζες παρουσιάζονται μὲ διάφορα σκέρτσα

στὴν «κούμπ» κι' ἔτσι κάθε μιά ἔχει τὴν ἐξχωριστὴ τῆς χάρι.

Ὁ τύπος σεμιζιὲ εἶναι πάντοτε πολὺ τῆς μόδας. Χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὸ κατεβαστὸ γιακάδκι εἴτε στρογγυλὸ ὁλοτρίγυρα στὸν λαιμὸ εἴτε μὲ δυὸ μύτες μπροστὰ, καὶ ἀπὸ τὰ μακρὰ μανίκια πού κατὰλλοιουν σὲ κουμπωτὰ πουανιέ.

Αὐτὲς τὶς μπλούζες τὶς βλέπουμε καμωμένες ἀπὸ μεταξωτὰ ὕφασματα ὅπως π.χ. τὸ σατέν ἀλλὰ δὲν ἀποκλείεται νὰ γίνουν καὶ ἀπὸ εἰδικὰ λεπτὰ λαϊνὰ σὲ διάφορα χρώματα τῆς μόδας.

Ὅσο γιὰ τὶς ἀμπιγιέ μπλούζες, αὐτὲς ἐφαρμόζουν τὴν «κούμπ» ζαποναι μὲ μανίκια κοντὰ ὡς τὸν ἀγκώνα ἢ τρουὰ κάρ. Οἱ περισσότερες ἀπ' αὐτὲς τὶς μπλούζες γίνονται χωρὶς γιακάδες, μὲ τὸ ἀνοιγμα τοῦ λαιμοῦ εἴτε μυτερό, εἴτε στρογγυλὸ ἀρκετὰ ντεκολτέ.

Τὰ κουμπιά παίζουν κι' ἐδῶ τὸν ρόλο τους καὶ δὲν χρησιμεύουν μόνον γιὰ κούμπωμα ἀλλὰ καὶ γιὰ στολισμο, ἀφοῦ τοποθετοῦνται καὶ στὰ τσεπάκια καὶ στὶς πὰτ πού γαρνίρουν τὶς μπλούζες.

Ἐπειτα μὴ ξεχνούμε ἓνα ἄλλο στολισμο, τὸ ρέλι, πού ὅταν ἡ μπλούζα εἶναι καμωμένη ἀπὸ σατέν, τότε τὸ ρέλι μπαίνει ἀπὸ τὴν θαιμπὴ ὀμὴ τοῦ σατέν.

Καὶ ἐρχόμαστε στὰ γιλέκα, πού ἄλλοτε συμπληρώνουν τὴν ἐμφάνισι τοῦ ταγιέρ κι' ἄλλοτε ἀποτελοῦν σύνολο μὲ τὴ φούστα καὶ τὴν μπλούζα. Ἐμφανίζουν κι' αὐτὰ μεγάλη ποικιλία.

Τὰ σκωτσέζικα ὕφασματα παίζουν κι' ἐδῶ ἓνα σημαντικό ρόλο. Ἡ διαγώνια τοποθέτησι τῶν ραβδώσεων εἶναι πολὺ τῆς μόδας ὅπως ἐπίσης τῆς μόδας εἶναι ἡ ἀσύμμετρη «κούμπ».

Δηλαδή τὸ γιλέκο σταυρώνει μπροστὰ διαγώνως καὶ μιά σειρὰ κουμπιά ὑπογραμμίζει τὴν διαγώνια αὐτὴ γραμμὴ στὸ ἓνα πλάι. Τὰ γιλέκα εἶναι κατὰ γενικὸ κανόνα ἐφαρμοστά, διαγράφουν τὴ μέση καὶ τὴν ξεπερνοῦν τρία-τέσσερα ἐκασοτὰ.

Συνηθίζονται πολὺ τὰ μονόχρωμα γιλέκα σὲ διάφορα ζωηρὰ χρώματα, πού συνδυάζονται μὲ φούστες σκωτσέζικες ἢ τανάπαλιν. Τὸ κούμπωμα τῶν γιλέκων ποικίλλει καὶ αὐτὸ. Πότε φτάνει ὡς τὴ ρίζα τοῦ λαιμοῦ, πότε ἔχουν μυτερό ἀνοιγμα χωρὶς ρεβέρ καὶ γιακά, πότε ἔχουν καὶ ρεβέρ καὶ γιακά ὅπως οἱ κλασσικὲς ζακέττες.

ΣΤΟΛΙΔΙΑ ΚΑΙ ΓΑΡΝΙΡΙΣΜΑΤΑ

Ἡ βασικὴ γραμμὴ εἶναι ἀσφαλὲς αὐτὴ πού δίνει σὲ κάθε ἐποχὴ τὸν χαρακτήρα τῆς ἐκάστοτε μόδας. Ὡστόσο καὶ οἱ λεπτομέρειες παίζουν τὸν ρόλο τους, γιὰτὶ ὑπογραμμίζουν τὴν ὅλη ἐμφάνισι. Ἀνάμεσα σ' αὐτὲς τὶς λεπτομέρειες ἔχουμε ν' ἀναφέρουμε τὶς «ντεκούπ» πού ὑποβοηθοῦν τὴν ἐφαρμογὴ, ἐνῶ συγχρόνως γαρνίρουν μὲ ἐξαιρετικὴ χάρι τὸ σύνολο μίας τουαλέττας, ἐνὸς ταγιέρ, ἐνὸς ἐπανωφορίου.

Τὶς «ντεκούπ» τὶς βλέπουμε τόσο στὰ κορσάζ, ὅσο καὶ στὶς φούστες καὶ συντελοῦν ἄλλοτε στὸ νὰ ἐπισημάνουν τὴν ὅλη γραμμὴ καὶ ἄλλοτε στὸ νὰ τὴν περιορίζουν, ἄλλοτε στὸ νὰ προσθέτουν φάρδος κι' ἄλλοτε στὸ νὰ ἀφαιροῦν, ἀνάλογα μὲ τὶς ἀπαιτήσεις τῆς κάθε σιλουέττας.

Ἐχομε ἔτσι «ντεκούπ» κάθετες, «ντεκούπ» ὀριζόντιες καὶ ἀκόμη καὶ διαγώνιες, πού εἶναι μόνο γιὰ πολὺ λεπτὲς σιλουέττες.

ΤΑ ΓΑΖΙΑ ΣΤΕ ΣΤΟΛΙΣΜΑ

Ἄλλο χαριτωμένο στολισμο εἶναι τὰ γαζιά, πού ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι τῆς μόδας, ἰδίως γιὰ τὶς σπορτιβὲς ἐμφάνσεις. Στολίζουν φορέματα, ταγιέρ, ἐπανωφόρια.

Κάποτε τὰ γαζιά ὑπογραμμίζουν τὶς «ντεκούπ», ἄλλοτε ὅμως εἶναι ἓνα ἀπὸ στολίδι πού σὲ δυὸ ἢ τρεῖς σειρὲς γαρνίρει τὸ φόρεμα ἢ τὸ ἐπανωφόρι ἐκατέρωθεν τοῦ μπροστινοῦ ἀνοιγματος σὲ κάθετὴ γραμμὴ, σ' ἓνα δὲ ὀριζόμενῳ σημείῳ ἢ κάθετῃ αὐτὴ γραμμὴ μεταβάλλεται σὲ ὀριζόντια σχηματίζοντας γωνία καὶ περιβάλλοντας ὅλο τὸ φάρδος πρὸς τὰ πίσω.

Μὲ γαζιά ἐπίσης γαρνίρουμε τοὺς γιακάδες καὶ τὰ ρεβέρ τῶν μανικιών, τὶς σέπτες, κοφτεὲς καὶ κάθετες ἢ ἐξωτερικὲς ὀριζόντιες.

ΕΣΑΡΤΕΣ

Κι' ἄλλο ἓνα φετεινὸ στολίδι εἶναι ἡ ἐσάρτα μεγάλη ἢ μικρὴ, κάποτε καὶ μικροσκοπικὴ, τόσο, πού μόλις νὰ τυλίγῃ τὸ λαιμὸ καὶ νὰ δένεται σ' ἓνα κόμπο.

Στολίζει φορέματα, ταγιέρ, σύνολα καὶ ἐπανωφόρια, ἀκόμη καὶ μπλούζιτσες ντεκολτέ, τῶν ὁποίων θέλουμε νὰ περιορίσουμε τὸ ἀνοιγμα.

Εἶναι πολὺ τῆς μόδας οἱ ἀραχνοῦφαντες ἐσάρτες χωρὶς ὅμως νὰ ἀποκλείωνται καὶ οἱ κάπως βαρύτερες ἀπὸ πιδ χονδρὸ μεταξωτὸ μονόχρωμο ἢ στομπάτο: Σατέν, κρέπ ντε σίν, κρέπ - σατέν καὶ ἐπίσης ἀπὸ βελούδο πολὺ λεπτὸ.

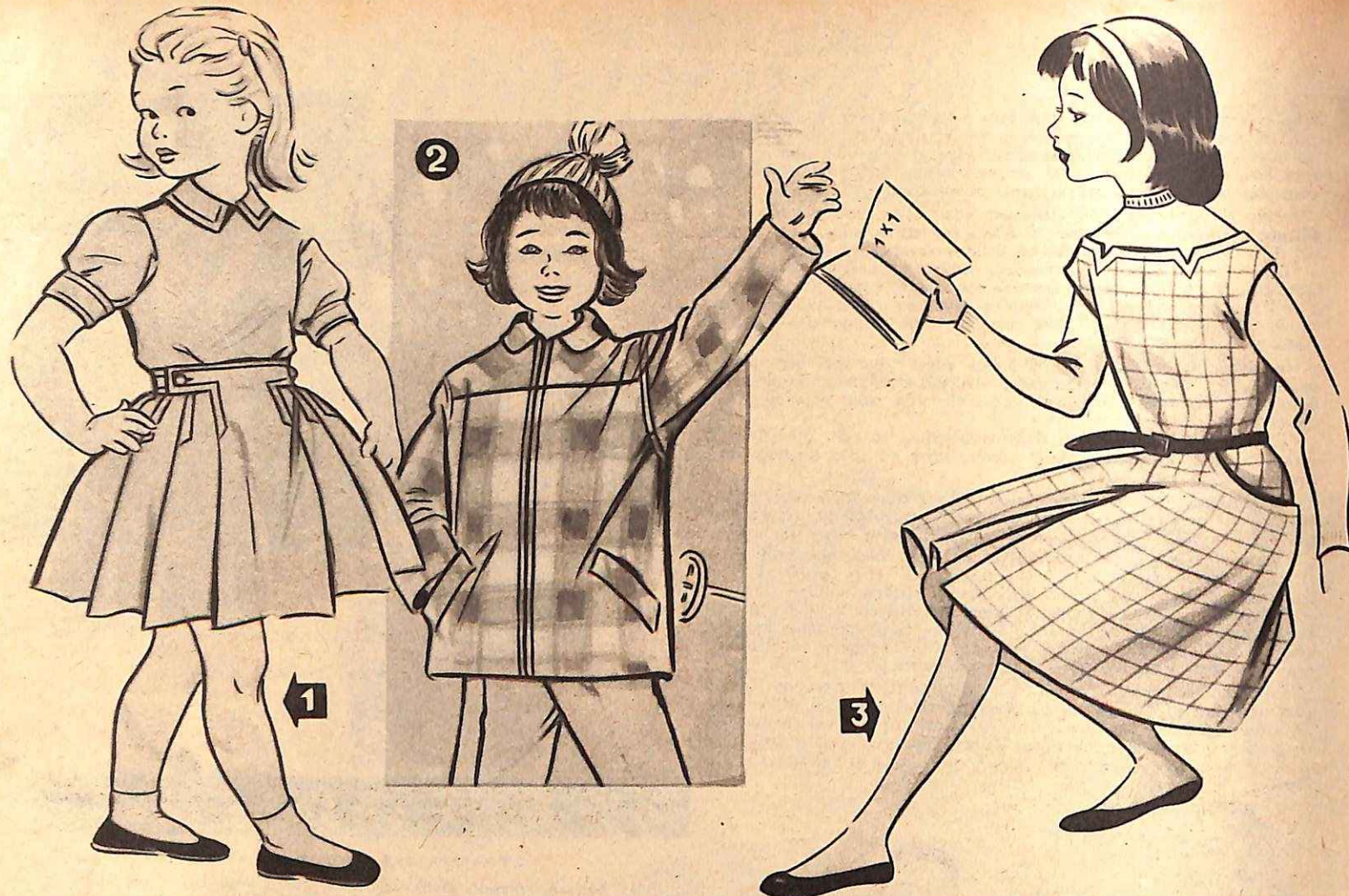
Οἱ συνδυασμοὶ τους μὲ τὸ χρῶμα τοῦ συνόλου παίζουν μεγάλο ρόλο, πότε ἀκολουθώντας ὁμοιομορφία, πότε συνδυάζοντας κτυπητὰ ἀλλὰ ἀρμονικὴ ἀντίθεσι.

Πολὺ τῆς μόδας εἶναι νὰ συνδυάζουμε τὴν ἐσάρτα μὲ κάποιο ἀπὸ τὰ ἐξαρτήματα τῆς ἐμφάνσεως, λ.χ. μὲ τὰ γάντια καὶ τὴ ζώνη ἢ μὲ τὸ καπέλλο καὶ τὴν τσάντα.

1) Ἐνα ἀσύμμετρο ζιλε σκωτσέζικο μὲ λοξὸ κούμπωμα συμπληρώνει τὴν μπλούζα. 2) Κι' ἄλλο ζιλε μονόχρωμο ἀπὸ βελούδο μὲ τὰ κλασσικὰ ρεβέρ καὶ τὸ ἴδιο κούμπωμα. 3) Μπλούζα μεταξωτὴ πού γαρνίρεται μὲ δυὸ ὀριζόντιες «πάτες» κάτω ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἀρχίζουν οἱ σούρες. 4) Μπλούζα φανελλένια ρελισμένη μὲ σκούρα φανέλλα. Εἶναι σὲ στυλ σεμιζιέ μὲ ἀμπιερμὰν στὴ μέση τοῦ κορσάζ.

Ἀριστερὰ: Γιλέκο σπορ ἀπὸ σουεντὴν ἢ βελούδο, πού φοριέται μὲ μπλούζα καὶ φούστα. Δεξιὰ: Μονόκομματο φόρεμα ἀπὸ λαϊνὰ, πού φοριέται μὲ ζώνη ἢ χωρὶς ζώνη.

1) Χαριτωμένο φορεματάκι για κοπελίτσα 3-6 ετών. Γίνεται από λαινάς ποστέλ. 2) Βέστα σκωτσέζικη για κοπελίτσα 9-10 ετών. Φοριέται με φούστα ή παντελόνι μονόχρωμα. 3) Φορεματάκι χωρίς μανίκια από ύφασμα σκωτσέζικο. Έχει για τελειώμα μονόχρωμη φάσα.

Η ΜΟΔΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΙΔΙ

Πρακτικώτατα για το σχολείο, για την καθημερινή ζωή των παιδιών μας είναι τα φουστανάκια, που αποτελούν ένα είδος συνόλου: φόρεμα και πουλόβερ.

Τα φορεματάκια, είτε από φανέλλα, είτε από λεπτό λαινάς, μονόχρωμα, ριγωτό ή σκωτσέζικο γίνονται με μεγάλο άνοιγμα γύρω στον λαιμό και χωρίς μανίκια. Οι ώμοι στα πουστακάκια είναι ελαφρώς πεστοί, οι φουστίτσες φαρδιές είτε σε κουπ κλός, είτε σουρωτές γύρω από τη μέση, είτε με κουφωτές πιέτες, πλαγιστές ή και ανάμιξη των δύο.

Κάτω απ' αυτό το φορεματάκι ή μικρούλα, αλλά και η μεγαλύτερη αδελφούλα της, μπορούν να φορούν το ένα ή το άλλο πουλόβερ, συνδυάζοντας τους χρωματισμούς με το φόρεμα και παρουσιάζοντας έτσι διάφορες παραλλαγές με μία και την αυτή τουαλετίτσα.

Ο ίδιος συνδυασμός μπορεί να γίνει και με ένα είδος τρουά-πιές. Δηλαδή την φουστίτσα, το χωριστό κορσάκι και το πουλόβερ. Το κορσάκι στην περίπτωση αυτή ακολουθεί τη γραμμή της καζάκας, που κατεβαίνει κάτω από τη μέση και φοριέται με μία δερμάτινη ζωνίτσα ή χωρίς ζώνη κι' έχει όπως τα προηγούμενα μοντελάκια μεγάλο άνοιγμα λαιμού και δεν έχει διόλου μανίκια. Το πουλόβερ συμπληρώνει το τρουά-πιές κι' έτσι ανάλογα με την θερμοκρασία ή μικρούλα μπορεί να φορέσει το σύνολο του τρουά-πιές ή μόνο τη φουστίτσα με το πουλόβερ.

Ο ίδιος συνδυασμός μπορεί να γίνει με την καζάκα σε «κούπ» ζαπωναί και με τα μακρός των μανικιών τρουά κάρ, όπως και με τον λαιμό μάλλον κλειστό. Στην περίπτωση αυτή η καζάκα και φουστίτσα μπορούν να φορεθούν αυτότελη, αν όμως ο καιρός το απαιτεί, ένα πουλόβερ φοριέται εσωτερικώς και φαίνεται γύρω από τον λαιμό και κάτω από τα πλούα κάρ μανίκια της καζάκας.

Το πουλόβερ φυσικά και στη μία και στην άλλη περίπτωση μπορεί ν' αντικατασταθεί και από μπλουζίτσες μονόχρωμες ή φανταζι ανάλογως του ύφασματος, από το οποίο είναι καιωμένο το φόρεμα.

Σχετικός συνδυασμός γίνεται και με φουστίτσες, που αντικαθιστούν το κορσάκι με τσιράντες, άλλοτε φαρδιές, άλλοτε στενές ή στενεύουν στους ώμους και φαρδύνουν προς τα κάτω. Με τη φούστα ενώνονται με δύο ή τρία κουμπιά ανάλογως του φάρδους της τσιράντας. Και πάλι πουλόβερ και μπλουζίτσες συμπληρώνουν τη φουστίτσα με τις τσιράντες και το αποτέλεσμα είναι χαριτωμένο τόσο για τα μικρά παιδάκια όσο και για τις κοπελίτσες.

ΑΜΠΙΕΣΜΑΝ ΚΑΙ ΚΟΥΦΩΤΕΣ

Μία άλλη δημοφιλής «κούπ» για τα παιδικά φορεματάκια είναι αυτή που εφαρμόζει τα μεγάλα αμπιέσμαν, που αποτελούν σχεδόν το μισό του όλου κορσάκι και αμέσως απ' αυτό το σημείο

αρχίζουν οι πιέτες, που συνεχίζονται ως το τέλος της φουστίτσας και διακόπτονται στη μέση από μία ζώνη, που μπορεί να είναι φαρδιά ή στενή, δερμάτινη ή από το ύφασμα του φορεματος. Οι πιέτες μπορεί να είναι κουφωτές όπως συνηθίζονται, αλλά μπορεί να είναι και πλαγιστές ή και πολύ στενές πιετούλες της μηχανής.

Όταν πρόκειται για κουφωτές πιέτες, πιάνονται μόνον στο σημείο του αμπιέσμαν και στο σημείο της μέσης και στο υπόλοιπο μέρος είναι τσακισμένες μόνο, αλλά ελεύθερες.

Γενικά η μεγάλη εφετηνή μόδα στις πιέτες εφαρμόζεται ιδίως στη νεαρή ηλικία, γι' αυτό δε βλέπουμε σχεδόν παιδικά φορεματάκια χωρίς αυτές.

Τα αγοράκια, εξ' άλλου, για να μη φανούν κι' αυτά ότι καθυστερούν όσον αφορά τη μόδα της πιέτας, την εφαρμόζουν στις μπλουζίτσες ή στα πουστακάκια, που αποτελούν σύζαλο με τα κοντά παντελονάκια. Κι' εδώ ένα μικρό αμπιέσμαν αποτελεί τη βάση της μπλουζας κι' αμέσως κάτω απ' αυτό ακολουθούν πιέτες κουφωτές ή πλαγιστές.

Τόσο στ' αγοράκια, όσο και στα κοριτσάκια ο τύπος αυτός του ντυσίματος συμπληρώνεται με κατεβαστά λευκά γιανταδάκια και ρεβεράκια όμοια στα μανίκια. Αυτή η λεπτομέρεια δίνει μια σπορτίβ εμφάνιση στο σύνολο.

Άλλο συμπλήρωμα της όλης εμφάνισης των μικρών είναι οι χρωματιστές δερμάτινες ζώνες και οι ομοιόμορφες γραβάτες ή εσάρπες που μπαίνουν κάτω από το λευκό γιανταδάκι.

ΖΙΛΕ — ΜΠΟΛΕΡΟ

Πολύ της μόδας τόσο για τα παιδάκια όσο και για τις κοπελίτσες είναι τα σύνολα, που έχουν για συμπλήρωμα ένα ζιλέ-μπολερό. Διάφοροι συνδυασμοί μπορούν να γίνουν, που να παρουσιάζουν πάντοτε κάποια πρωτοτυπία. Και σ' αυτό το κεφάλαιο παίζει μεγάλο ρόλο το γούστο της μαμάς.

Το ζιλέ-μπολερό συμπληρώνει ωραιότατα μία τουαλετίτσα. Μπορεί να γίνει από το ίδιο ύφασμα του φορεματος, αλλά μπορεί να γίνει και από διαφορετικό ύφασμα και χρώμα.

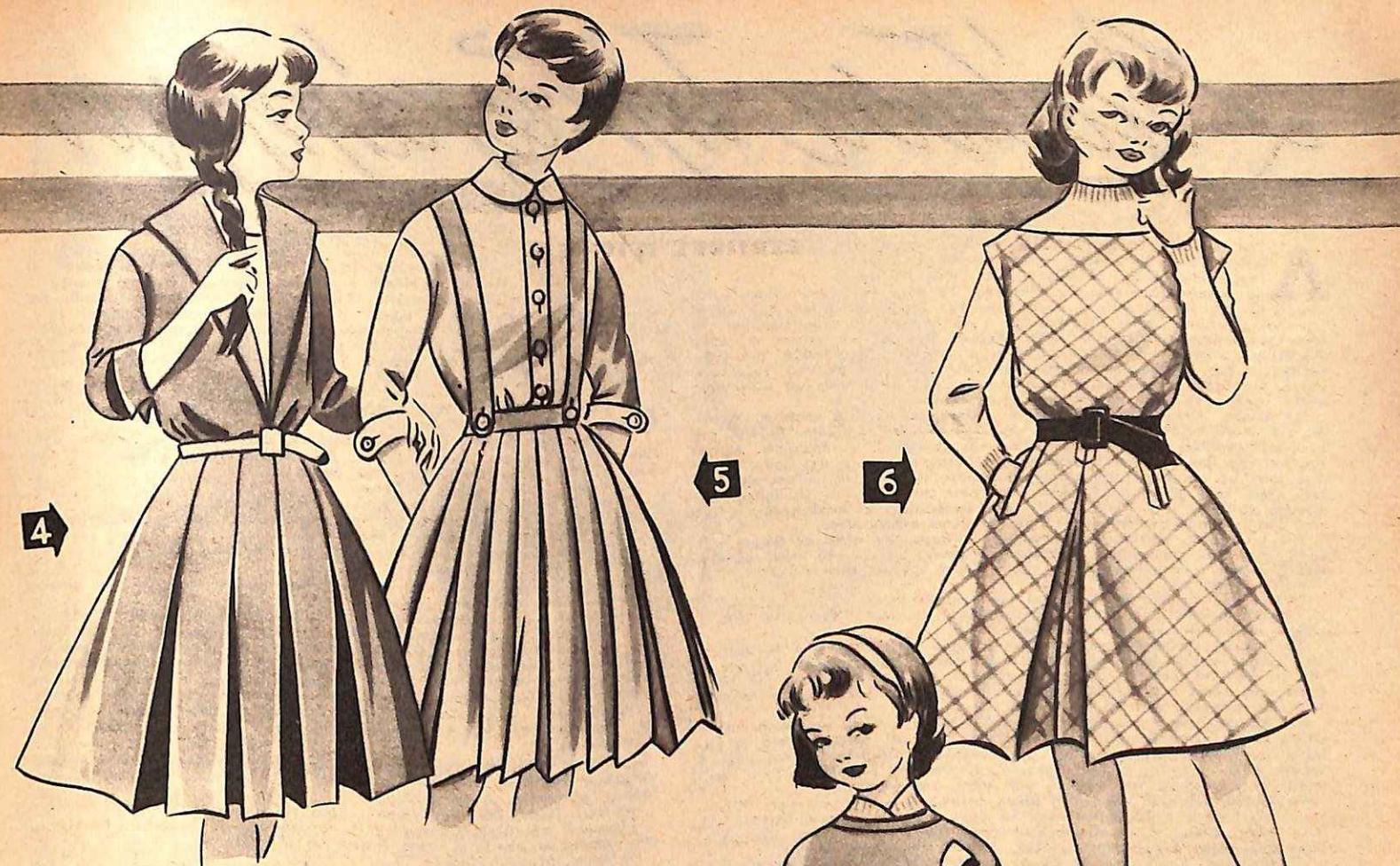
Άλλοτε, όταν το φόρεμα είναι από λαινάς μονόχρωμο ή φασοναί, το ζιλέ-μπολερό γίνεται από βελούδο σε χρώμα που να συνδυάζεται με το χρώμα του φορεματος.

Το ζιλέ-μπολερό εξ' άλλου δεν αποκλείεται ν' αποτελέσει και σύνολο με μία φούστα και μπλουζίτσα.

Κι' εδώ όλη η επιτυχία εγκείται στον αρμονικό συνδυασμό των χρωμάτων.

Πολλές φορές το ζιλέ-μπολερό και η μπλουζίτσα γίνονται από το ίδιο ύφασμα και ο μόνος συνδυασμός είναι ότι από το ύφασμα της φούστας που διαφέρει γαρνίρονται οι γιαντάς του μπολερό και τα ρεβέρ της μπλουζας.

Άλλοτε πάλι η φουστίτσα και το μπολερό είναι από το ίδιο ύφασμα και αυτό το τελευταίο γαρνίρεται από το ύφασμα της

4) Φορεματάκι για κοπελίτσα με κουφώπιετες στη φούστα και μεγάλο κόλ-σάλ στο κορσάκι. 5) Φουστίτσα με πιέτες, που συγκρατείται με τσιράντες και μπλουζίτσα με γιαντά και μανσέτες από λευκό πικέ. 6) Φορεματάκι σκωτσέζικο χωρίς μανίκια, που φοριέται με μπλουζα-τρίκο. 7) Φορεματάκι σκωτσέζικο με μακριά τάλια. 8) Φόρεμα για κοριτσάκι 3-4 ετών.

μπλουζας που γίνεται από ένα ζωηρό χρώμα προσαρμοσμένο στο σύνολο.

Τα παιδικά αυτά ζιλέ-μπολερό, όπως το λέει και η ονομασία τους, θυμίζουν και ζιλέ και μπολερό, γίνονται δε άλλοτε κουμπωτά, με κουμπιά τοποθετημένα ίσια σε δύο σειρές, άλλοτε η τοποθέτηση των κουμπιών είναι λοξή. Ποικιλία επίσης παρατηρείται στο μακρός: Είναι κοντά, ώστε να φαίνεται κάτω απ' αυτά η μπλουζίτσα, ή είναι μακριά. Έχουν ή πικου μανίκια σε «κούπ» ζαπωναί χωρίς όμως ν' αποκλείουν και τη μανικακόλλησι.

Το άνοιγμα του λαιμού γαρνίρεται με ρεβέρ, αλλά μπορεί και να παραλείψουμε τα ρεβέρ. Αναλόγως δε θα κανονίσουμε και τα μανίκια με ρεβέρ ή σκέτα. Τα ζιλέ-μπολερό για το παιδικό ντύσιμο είναι το απαραίτητο σχεδόν συμπλήρωμα.

ΕΠΑΝΩΦΟΡΑΚΙΑ

Το χαρακτηριστικό των φεινών παιδικών επανωφοριών είναι το φάρδος, είτε ριχτά είναι, είτε ευθύγραμμο, είτε με «κούπ», που σχηματίζει γκοναί ολόγυρα.

Τα ύφασματα, που χρησιμοποιούμε είναι πολύ σούπλ και τα διαλέγουμε ζεστά, όχι όμως βαριά.

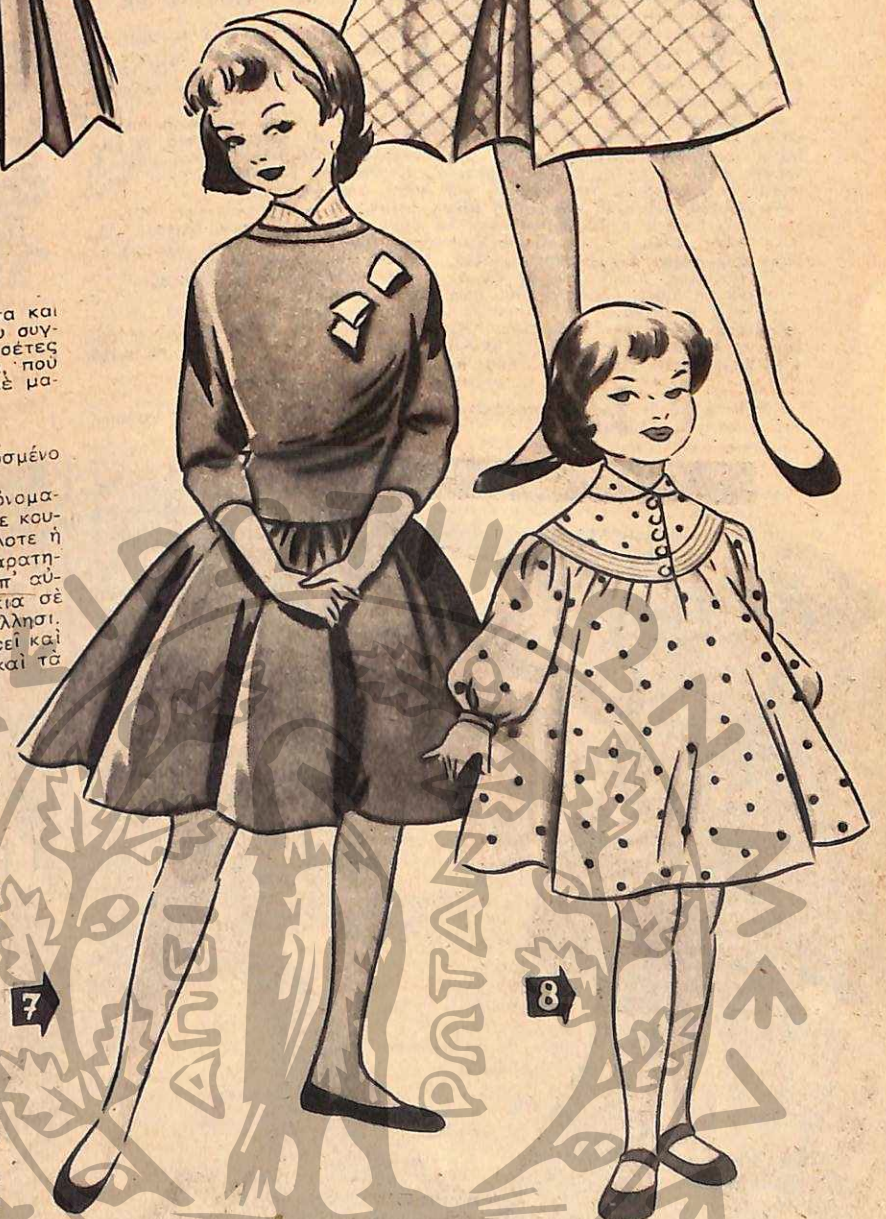
Αντιθέτως απ' ό,τι θα μπορούσαμε να φαντασθούμε, τα βλεπόμενα σε χρώματα μάλλον σοβαρά: γκρι, ταμπά αλλά συνδυάζονται με ένα εξάρτημα σε ζωηρό χρώμα. Π.χ. το κατελλάκι, ή τα γάντια ή τα καλτσάκια ή και τα υποδήματα ακόμη δίνουν την ευθυμη νότα, που είναι απαραίτητη στην παιδική ηλικία.

Πολύ συχνά ακόμη και τα κουμπιά μπαίνουν σε χτυπητό χρώμα, συνδυαζόμενα με το μπολεράκι ή τα γάντια.

Ένα γκριζό παλτό το συνδυάζουμε με χρώμα κόκκινο της φωτιάς ή με πράσινο ή μπλε ρουαγιάλ.

Η «κούπ» των ώμων στα παιδικά επανωφορία ακολουθεί την γραμμή ραγκλάν ή ζαπωναί, αλλά αυτό δεν σημαίνει πως καταργείται τελείως η μανικακόλλησι, τότε όμως φροντίζουμε να την τοποθετήσουμε αρκετά χαμηλά.

Οι τσέπες δεν λείπουν ποτέ από τα παιδικά επανωφορία, γιατί τα στολίζουν και συγχρόνως εξυπηρετούν. Γίνονται τότε κοφτές διαγώνιες με καπάκι ή σκέτες, τότε εξωτερικές οριζόντιες με καπάκι κουμπωτό. Το κλείσιμο παρουσιάζει κι' αυτό ποικιλία, αλλά συνηθέστερο είναι το κλείσιμο ως τη ρίζα του λαιμού με μία σειρά κουμπιά, που φτάνουν το πολύ ως τη μέση. Τα γιανταδάκια πάντα γυριστά και στραγγυλά κατεβαστά ή πιό ψηλά. Γίνονται από το ίδιο ύφασμα του επανωφορίου και γαρνίρονται σχεδόν εξ' ολοκλήρου με βελούδο ή γουτίτσα. Αν θέλουμε δε, επεκτείνουμε το γαρνίρισμα μας και στις τσέπες και στα ρεβέρ των μανικιών, εκτός αν εφοδιάσουμε τη μικρούλα με ένα μανσόν.

Η άλλη λογαφία μου

Αράχνη, Αίγιο: Κάνετε το βράδυ, πριν πλαγιάσετε λίγες κουμπρέσσες με κομπούλι χλιαρό. Λένα Βερ. Πύργο: Είν' αλήθεια ότι ωφέλει το βορικό, αλλά σε πολύ ελαφρά διάλυσι: Σ' ένα ποτήρι βρασμένο νερό 1 κουταλάκι του γλυκού σκόνη βορικού. Ατυχ. Πειραιά: Να αλείψετε τα ούλα με ιώδιο και να πλένετε το στόμα σας με νερό και αλάτι.

ΕΣΜΕΡΑΛΔΑ

Λυσίτυρα την αγαθή μου

ΛΙΓΑ χιλιόμετρα, μακριά απ' το λιμάνι, άρχιζε το δάσος. Έκει δεν υπήρχαν παρά λιγοστά ξύλινα σπιτία, όπου ζούσαν οι Ιθαγενείς, σ' αυτή την απομακρυσμένη αποικία της 'Αφρικής. Το μόνο σπίτι που ξεχώριζε και που ήταν μεγαλύτερο απ' τ' άλλα ήταν του Τόμμου Μπάκλεϊ, του νεαρού 'Αγγλου μηχανικού, που είχε αναλάβει, για λογαριασμό μίας εταιρίας, τα έργα του λιμανιού. Είχε πάει στην 'Αφρική, εδώ και δυο χρόνια, κι' όπως συμβαίνει συνήθως με τους ξένους, είχε αποκτήσει μία φιλενάδα, μία χαριτωμένη, μικρή μιγάδα, την 'Αϊσέ. Ήταν ένα πλάσμα εύαισθητο, χαρούμενο, μόλις δεκαοχτώ χρονών. Ζούσε εύτυχισμένη με τον Τόμμου, μη γυρεύοντας τίποτ' άλλο στη ζωή της απ' την αγάπη του.

Ο νεαρός 'Αγγλος την αγαπούσε κι' αυτός, μα συχνά η σκέψη του πετούσε στο Λονδίνο όπου είχε αφήσει την μητέρα του, τη Τζόαν Κρόλεϊ, μία πλούσια κοπέλλα, από αριστοκρατική οικογένεια. Στην αρχή της έγραφε ταχτικά, μα όσο οι μήνες περνούσαν η άλληλογραφία τους είχε αραιώσει. Ή απόστασι με τον καιρό είχε κάπως αλλοιώσει το σύστημά του και είχε συνδεθεί τόσο πολύ με τη μικρή 'Αϊσέ, που ούτε σκεφτόταν καν την όμορφη Ευρωπαϊά κοπέλλα, την Τζόαν. Έτσι, είχε αποφασίσει να περάσει όλη τη ζωή του, εδώ, σ' αυτή την αποικία. Ήταν απόλυτα εύτυχισμένος.

Της τελευταίας, ωστόσο, αυτές μέρες, ο Τόμμου είχε πέσει σ' ερωτική συλλογή. Φαινόταν άσηχημος, δύσθυμος, νευρικός. Εκείνο το πρωί μάλιστα είχε ξυπνήσει τόσο κακοδιαθετός, που η 'Αϊσέ τρόμαξε σαν τον ελφο.

— Τι έχετε; τον ρώτησε γλυκά.
— Δεν έχω τίποτα, της είπε και την έσπρωξε πέρα.
— Κάτι μου κρύβεις, έπαινε η κοπέλλα. Πές μου τι έχεις, πές μου αν μπορώ να σε κάνω και πάλι χαρούμενο.

Τον κύτταζε ικετευτικά με τα μαύρα ωραία μάτια της σαν να περίμενε απ' αυτόν να την ξαναπάρει, όπως κάθε πρωί, στην αγκαλιά του και να της ψιθυρίσει τα ερωτικά λόγια, που τόσο την έκαναν εύτυχισμένη. Ο Τόμμου έκανε μία κίνηση άμηναντας, έπειτα σαν να πήρε, ξαφνικά, την απόφασή του, της είπε:

— Άκουσε, μικρή μου 'Αϊσέ, θα σου πω κάτι. Αυτά τα χρόνια σου έκριψα κάτι. Όταν έφυγα απ' την πατρίδα μου και ήρθα εδώ για να δουλέψω, ήμουν αρραβωνιασμένος με μία κοπέλλα, πολύ πλούσια και πολύ όμορφη. Στην αρχή της έγραφα ταχτικά, μα όταν σε γνώρισα, όταν σ' αγαπήσα, όταν γνώρισα την παιδική σου ψυχή, την έξεχσα...

— Λοιπόν; έκανε η 'Αϊσέ.
— Νά, ξανάτε ο Τόμμου, η κοπέλλα αυτή μου έγραφε πως έρχεται εδώ.
— Έδώ; 'Εδώ; 'Η λευκή κοπέλλα θάρρη εδώ; είπε η 'Αϊσέ. Και θα σε πάρει από μέσα; φώναξε απειλητικά, ενώ οι λυγμοί την έπνιγαν.
— 'Από μέσα, μικρή μου, δέ θα σ' αφήσω ποτέ... Σου τ' όρκίζομαι...
— Θα τη διώξεις λοιπόν; Πές μου, θα τη διώξεις...
— Ναί, αγαπημένη μου, ήσυχασε...
Τα μάτια της 'Αϊσέ στεγνώνουν. Ρίχτηκε στην αγκαλιά του Τόμμου κι' άρχισε να τον φιλάει με πάθος. Εκείνος δεχόταν τα χάδια της και τα φιλάκια της, μα η σκέψη του λες κι' ήταν άλλου.

★
Όταν η Τζόαν Κρόλεϊ αποβιβάστηκε, βρήκε τον Τόμμου να την περιμένει στο λιμάνι, στην αποβάθρα.

Από το κατώφλι αντίκρουσε ένα φοβερό θέαμα...

ΕΞΩΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

— Τόμμου! Τόμμου! του φώναξε. Τόμμου, αγαπημένη μου!

Έπεσε πάνω του και τον αγκάλιαζε συγκινημένη. Ο Τόμμου τη φίλησε κι' αυτός, αλλά με λιγότερη θερμότητα.

— Έχεις να με δεις δυο χρόνια, Τόμμου, και με φίλας τόσο ψυχρά, του είπε. Δεν με ρώτησες καν τί κάνουν οι δικοί μου. Τί σου συμβαίνει;

— Τίποτα, Τζόαν. 'Η συγκίνησι που σε βλέπω ύστερ' από τόσον καιρό.

— Πές μου, μ' αγαπάς πάντα; Δεν με ξεχάσες όλον αυτόν τον καιρό; 'Α, ναι, γιατί μου έγραφες τόσο σπάνια; Τελειοταίως ούτε καν μου απαντούσες...

— Οι δουλειές, βλέπεις, Τζόαν...

— Οι δουλειές! Οι δουλειές! Τέλος πάντων, ως σε πιστέψω. Τώρα όμως ήρθα να σε πάρω, Τόμμου. Θα γυρίσουμε μαζί στο Λονδίνο. Κι' εκεί θα παντρευτούμε, δεν είν' έτσι;

— Νά παντρευτούμε; Όχι, όχι, ακόμα... Δεν μπορώ να γυρίσω στην 'Αγγλία... Φτιάχνουμε τώρα το λιμάνι, έπειτα είναι και μία διώρυγα... Νομίζω πως θα μείνω εδώ πολλόν καιρό ακόμα...

— Πολύν καιρό; απόρησε η Τζόαν.

— Μη με ρωτάς άλλο... δεν ξέρω... σου εξήγησα...

Τον έπιασε απ' το μπράτσο και προχώρησαν μαζί, ενώ ένας Ιθαγενής κουβαλούσε πίσω τους τη βαλίτσα της Τζόαν.

— Δεν θα πάμε σπíti σου; Πού είναι το σπíti σου; τον ρώτησε.

— Στην αρχή του δάσους...

Τράβηξαν σιωπηλοί, σαν κάτι να τους βάρινε, σ'α να μην είχαν τίποτα να πούνε έπειτα από τόσα χρόνια...

Στο σπíti τους υποδέχτηκε, φυσικά, η μικρή 'Αϊσέ. Μπροστά στη Τζόαν, αυτή την ώρα, ξανθή, λυγρή κοπέλλα, η 'Αϊσέ, μ' όλη την εξωτική ομορφιά της, ήταν ένα άσημαντο αγένον πλάσμα. Με τη γυναικεία, ωστόσο, διαίσθησή της, κατάλαβε πως η λευκή κυρία θα την έκτόπιζε κι' ένοιωσε εύθες άμέσως, από ένστικτο, άγριο μίσος γι' αυτήν. Όταν ο Τόμμου τη σύστησε στην Τζόαν, λέγοντάς της πως ήταν η μητέρα του απ' την 'Αγγλία, η 'Αϊσέ κύτταζε τη νέα με μίαν άγρια έκφραση κι' έφριξε δ' όντια της. 'Η Τζόαν κατάλαβε πως κάτι υπήρχε ανάμεσα σ' αυτή τη μιγάδα και το μηνστήρα της.

— Τόμμου, τον ρώτησε όταν έμειναν μόνοι, τώρα καταλαβαίνω γιατί θέλεις να μείνεις εδώ, στην 'Αφρική. Σε κρατάει αυτή η 'Αϊσέ. Μίλησέ μου καθαρά...

— Αγαπάς αυτή τη γυναίκα;

— Όχι, Τζόαν, δεν την αγαπώ... μόνο τη συνήθισα...

— Δεν λες την αλήθεια, Τόμμου. 'Η ταραχή σου σ'ε προδίδει. Γιατί δεν μου έγραφες να μην έρθω, αφού έπαφες να μ' αγαπάς;

— Μά σ' αγαπώ, Τζόαν...

— Τότε, έλα να φύγουμε μαζί... αύριο κιόλας...

— Όχι, ακόμα... 'Αφήσε με να το σκεφτώ...

— Βλέπεις που έχω δική... Ουσιαίνει, λοιπόν, τον ερωτά μας γι' αυτή την παλιομιγάδα...

— Σου απαγορεύω, Τζόαν, να τη βρίζεις. Είναι ένα πλάσμα άθωο, σαν παιδί, άφοσιωμένο σ'ε μένα... Θάδινε τη ζωή της, αν κινδύνευα...

— Πάψε, πάψε, δεν μπορώ να σ' ακούω...

— Δεν φταίω εγώ, Τζόαν... Δός μου λίγο καιρό... να συνηθίσω στην ιδέα... θα είχα τώρα τύψεις αν την παρατούσα, έτσι, απότομα. Γύρισε μόνι σου στην 'Αγγλία και θάρρη να σε βρω σ'ε λίγο καιρό.

— Τύψεις! Για μένα δεν αισθάνεσαι τύψεις; Θέλεις να με παρατήσης γι' αυτή τη μιγάδα...

Από εκείνη την ημέρα, οι σχέσεις της Τζόαν και του Τόμμου έγιναν κάπως ψυχρές. 'Η 'Αϊσέ παρακολουθούσε τους δύο νέους, όταν κουβεντιάζαν και η καρδιά της βασανιζόταν. Κάθε φορά, που ρωτούσε τον Τόμμου για τη λευκή κυρία, αυτός την έδιωχνε. Δεν ήθερε τί να κάνει, τί ν' αποφασίσει. Καταλάβαινε πως δεν μπορούσε να ζη αιδώνια με μία μιγάδα, αισθανόταν όμως οίκτο γι' αυτήν, αν την εγκατέλειπε. 'Απ' την άλλη μεριά, με τις μέρες που κυλούσαν, συγκρίνε τις δυο γυναίκες κι' ένοιωθε πως η Τζόαν τον αγαπούσε, πως αυτή ήταν η γυναίκα που του ταίριαζε, γιατί αυτή ήταν απ' το ίδιο αίμα της ράσας του, 'Ευρωπαϊάς όπως κι' αυτής.

Σιγά σιγά η ιδέα αυτή φώτισε μέσα του και τότε είδε καθαρά πως έπρεπε να θυσιάσει τη μικρή 'Αϊσέ, πως έπρεπε να ζήσει στο δικό του κόσμο.

— Τζόαν, της είπε ο Τόμμου μία μέρα, πήρα την απόφασή μου. Θα γυρίσουμε στην 'Αγγλία...

— Ό, τό ήθερα, φώναξε χαρούμενη η νέα. Τό ήθερα πως δεν είχες πάψει να μ' αγαπάς...

Έσκυψε κοντά της, την πήρε στην αγκαλιά του και τη φίλησε ελογορά στα χείλη. Μά, ξαφνικά, μία απεισμένη κραυγή έσκησε την ησυχία.

— 'Η 'Αϊσέ! φώναξε ο Τόμμου.

Γύρισε και είδε μία σκιά που έτρεχε. Μία τρελή ιδέα πέρασε απ' το κεφάλι του. Έσπρωξε απότομα την Τζόαν κι' έτρεξε να μπη στην κρεβατοκάμαρα. Από το κατώφλι όμως αντίκρουσε ένα φοβερό θέαμα. Κάτω στο πάτωμα, η μικρή 'Αϊσέ έπλεε μέσα στο αίμα της. Ο Τόμμου άρχισε να φωνάζει με σπαραγμό:

— 'Αϊσέ! 'Αϊσέ! γιατί σκοτώθηκε;

Με τις φωνές του, είχε τρέξει η Τζόαν.

— Τόμμου! ψιθύρισε, αν ήξερα...

— Φύγε! της είπε... δέ θέλω να σε βλέπω!

★

Στο μικρό νεκροταφείο των Ιθαγενών υπάρχει ένας τάφος. Πάνω στη μαρμάρινη πλάκα ένα όνομα μονάχα: 'Αϊσέ. Κάποιος πηγαίνει κάθε μέρα εκεί και σπóλίζει τον τάφο με δροσερά λουλούδια, λουλούδια μίας αγάπης που δεν έαδισε!

ΤΖΩΝ ΚΟΛΜΟΥΡ

Συναρπαστικό αστυνομικό μυθιστόρημα υπό Τζέιμς Τσέιζ

Η ΓΟΗΣΙΑ ΜΕΤΗΛΠΗ ΖΩΗ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ
ΠΡΟΗΓ. ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ

Ο Καρλότι ζητάει απ' το Ντόουσον να του επιστρέψει τη μηχανή της 'Ελεν. Όταν όμως πηγαίνουν μαζί να την πάρουν απ' το σπíti του, βλέπουν ότι κάποιος την έκλεψε, μαζί μ' άλλα πράγματα του Ντόουσον. Ο Καρλότι υποπτεύεται όλοένα περισσότερο το Ντόουσον κι' ανακαλύπτει ότι άφοροίσε τη ζωή της 'Ελεν. Ο Ντόουσον μαθαίνει ότι η γυναίκα του Τσάλμερς εργαζόταν άλλοτε σ' ένα καμπαρά του Μενότι. Επίσης ότι η 'Ελεν σχετιζόταν ιδίως με δημοσιογράφους, για να τους εκβίαση ύστερα και να τους πάρη λεφτά με την άπειλη πως θα τη πη όλα στον πατέρα της. Το ίδιο σκόπευε προφανώς να κάνει και γι' αυτόν. 'Ισως δέ να τη δολοφόνησε κάποιο θύμα των εκδισμών της.

Ο Ντόουσον μαθαίνει ότι ο άριστος τηλεφώνου, ο γραμμένος στον τοίχο απ' την 'Ελεν, ήταν του σπιτιού της Μύρας Σέττι, κόρης του περιβόητου γκαγκστερ που είχε σκοτώσει το Μενότι. Ζητάει τότε από ένα αστυνομικό πρακτείο να του στείλουν ένα Ικανό ντετέκτιβ. Και παρουσιάζεται πραγματικά κάποιος Μπρόνκο Σάρτι.

Έκ πρώτης όψεως, δεν έκανε σπουδαία εντύπωση. Ήταν αβύριστος, με βρώμικο πουκάμισο, κι' έβγαζε ένα κριθαρό στο δεξί του μάτι. 'Επιπλέον, βρωμοκοπούσε σκόρδο...

Τον πήρα ωστόσο μέσ' στο σαλόνι. Έβγαλε το παλινό καπέλλο του και ξεσκέπασε μία γυαλιστερή φαλόκρα. Κάθισε στην άκρη μίας καρέκλας. Έγώ πήγα να σταθώ σ'ε ανοιχτό παράθυρο, γι'ε ν' αναπνεύσω καθαρό αέρα...

Χρειάζομαι διάφορες πληροφορίες, άρχισα. Και γρήγορα μάλιστα. Αδιαφορώ για το ποσόν που θα πληρώσω. Το πρακτείο σας μπορεί να μεταχειριστή όσους συνεργάτες θεωρήσει χρήσιμους γι' αυτή την υπόθεση.

Με κύτταξε κι' έκανε ένα μορφοσμό, που άποτελούσε πιθανώτατα το χαμόγελό του.

Οι πληροφορίες που έπιθυμώ, καθώς και το γεγονός ότι είμαι πελάτης σας, πρέπει να μείνουν τελείως μυστικά, πρόσθεσα. Άσχολείται κι' η αστυνομία μ' αυτή την υπόθεση. Προσπαθήστε λοιπόν να μην έχετε ιστορίες μαζί της.

Τό υποτιθέμενο χαμόγελό του χάθηκε, και μισόκλεισε τα μάτια του.

Τάχαμε πολύ καλά έμεις με την αστυνομία, απάντησε. Δεν έννοουμε να την ενοχλήσουμε σ'ε τίποτα.

Δεν πρόκειται γι' αυτό. Νά τί θέλω να κάνετε: Να βοηθήτε ποιους φίλους είχε στη Ρώμη μία κοπέλλα απ' την 'Αμερική, που έμεινε εδώ αυτές τις τελευταίες δεκατέσσερες βδομάδες. Λεγόταν 'Ελεν Τσάλμερς. Έμεινε στο 'Εξέλιον', τρεις ημέρες μόνο, κι' ύστερα νοίκιασε ένα διαμέρισμα...

Μπορώ να σας δώσω διάφορες φωτογραφίες, που θα σας βοηθήσουν ίσως.

Και τούδωσα πραγματικά μερικές φωτογραφίες που είχε πάρει η Τζίνα από τους φακέλους μας, καθώς και τη διεύθυνσι του διαμερίσματος της 'Ελεν.

Είχε πολλούς φίλους, συνέχισα. Θέλω να μου υποδείξετε τα όνόματα όλων και να μου πείτε που μπορώ να τους βρω. Θέλω να μάθω επίσης πως χρησιμοποίησε τον καιρό της, κατά τη διαμονή της στη Ρώμη.

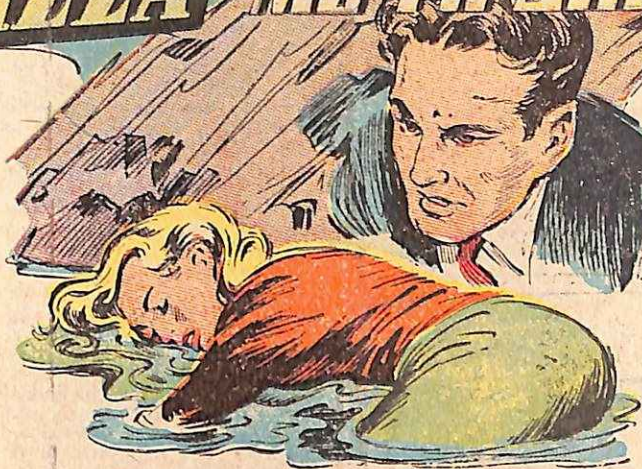
Αν δεν κάνω λάθος, η σινιορίνα έπεσε θύμα δυστυχήματος στο Σορέντε... παρατήρησε ο Σάρτι κυττάζοντας με. 'Ηταν η κόρη του κ. Σέρβιν Τσάλμερς, του βασιλιά του αμερικανικού Τύπου. Δεν είν' έτσι;

Παρ' όλη την αξιοθρόνητη εμφάνισή του, φαινόταν κατατοπισμένος για όλα...

Ακριβώς... απάντησα. Ο 'Ισάρτι χαμογέλασε πάλι, δείχνοντας τα χρυσά δόντια του. Είχε μυιστή σίγουρα με Ικανοποίησι πως θάκανε την τύχη του μ' αυτή την υπόθεση...

Έβγαλε καρνέ και μολύβι και κράτησε μερικές σημειώσεις.

Θ' άρχισω άμέσως τις έρευνές μου, κύριε. με βεβαίωσε.

Αυτή θάναί η αρχή... Θάβηλα επίσης να μάθω σ'ε ποιόν άνηκε μία πράσινη σκούρα 'Ρενώ', μ' αυτόν εδώ τον αριθμό.

Και τούδωσα ένα χαρτί, στο οποίο είχα σημειώσει τον αριθμό.

Η αστυνομία με βεβαίωσε πως δεν υπάρχει αυτός ο αριθμός, πρόσθεσα. Θ' αναγκαστήτε λοιπόν να ψάξετε γι' αυτό τ' αυτοκίνητο, κι' αν το πετύχετε, θα το παρακολουθήσετε ή θα ρίξετε μία ματιά στον οδηγό.

Κράτησε κι' άλλες σημειώσεις κι' έκλεισε ύστερα το καρνέ του. Σήκωσε το κεφάλι του και ρώτησε:

Ήταν πραγματικά δυστύχημα ο θάνατος της σινιορίνας, κύριε;

Δεν ξέρω με σιγουριά. Δεν υπάρχει πάντως λόγος ν' ασχοληθώ μ' αυτό. Είναι δουλειά της αστυνομίας... 'Εσείς θα μου δώσετε μονάχα τις πληροφορίες που σας ζητήσα.

Σηκώθηκα και συνέχισα: Τηλεφώνησε μου εδώ, μόλις θάχτε τίποτε καινούργιο να μου πείτε. Μην περιμένετε να μου κάνετε γραπτή άνοφωση.

Μικρές Ιστορίες

Άλλαγή επανγγέλματος

Ένας νεαρός υπάλληλος αφήνει τη δουλειά του σ' ένα κεντρικό κατάστημα, αποφασισμένος ν' αλλάξει επάγγελμα.

Πραγματικά ύστερα από πολλά, κατορθώνει να προσληφθή ως αστυφύλακας.

Μία νύχτα λοιπόν, που κάνει την νυχτερινή του βάρδια, τον συναντά ένας παλός του συναδέλφος, που αρχίζει να τον ρωτά για τη καινούργια του ζωή.

Είσαι τουλάχιστον πιό εύχαριστημένος τώρα που έγινες αστυφύλακας;

Νά σου πώ... απαντά ο νεοφώτιστος αστυφύλακας. Οι ώρες είναι τώρα περισσότερες και πολλές φορές νυχτερινές. Ο μισθός είναι ό 'ιδιος, αλλά το καινούργιο μου επάγγελμα έχει ένα μεγάλο πλεονέκτημα!

Ποιό; ρωτάει περίεργος ο φίλος του.

Τό ότι ο «πελάτης» έχει πάντα άδικο!...

ρά. Θέλω να τελειώση γρήγορα αυτή η δουλειά.

Μου υποσχέθηκε να κάνει σ'ε τι μπορούσε. Με παρακάλεσε ύστερα να πληρώσω τη συνθησμένη προμήθεια: 17 χιλιάδες λιρέτες. Πήρε τό τσέκ που του έτοιμάσα, με βεβαίωσε πως θα μου τηλεφώνουσε πολύ γρήγορα, με χαίρησε κι' έφυγε.

Ανοιξα τ' άλλο παράθυρο και βγήκα κι' εγώ για να πάω στο ραντεβού μου με τόν Μάτιους.

Τον βρήκα στο «Χάρου Μπαρ», να πίνει σιγά - σιγά ένα ποτήρι ούισκυ με τριμένο πάγο. Ήταν ψηλός, αδύνατος, με τραχεία φυσιγγωνμία, με γκριζα και διαπεραστικά μάτια, γαμψη μύτη και πεταχτό πηγούνι.

Αφού ήπιαμε μερικές ποτήρια μαζί, περάσαμε στο ρεστοράν. Άρχισαμε τόν φαγητό μας με όρεκτικά. Ύστερα μάς σερβίρισαν κοτόπουλο μαγειρεμένο με ζαμπόνι, με σκόρδο, με μαντζουράνα, με ντομάτες και με μία σάλτσα από κρεσσί.

Τρώγοντας, φλυαρούσαμε συγχρόνως για διάφορα πράγματα. Μόνο όταν φτάσαμε στο τυρί - τό περίφημο Ιταλικό «ρικκότα», πασπαλισμένο με κανέλλα - έθιξα επιτέλους τόν σοδόρα θέματα.

Τζίμ, είπα, έχω ανάγκη από μερικές πληροφορίες.

Μου χαμογέλασε κι' απάντησε:

Δεν είμαι τόσο βλάκας ώστε να φανταστώ πως μούκανε τέτοιο τραπέζι από απλή φιλία! Μίλησε λοιπόν. Περί τίνος πρόκειται;

Σου λέει τίποτε το όνομα Μύρα Σέττι;

Άμέσως χάθηκε η Ικανοποιημένη και ξεκούραστη έκφραση της φυσιγγωνμίας του. Τα μάτια του άστρόφωσαν.

Τό πράγμα γίνεται ενδιαφέρον, είπε. Γιατί μου κάνεις αυτή την ερώτηση;

Λυπούμαι, Τζίμ, αλλά δέ μπορώ να σου τόν πώ. Ποιά είναι λοιπόν;

Η κόρη τόν Φράνκ Σέττι. Έπρεπε να τόν ξέρεις, διάβολε!

Α, τόν γκαγκστερ;

Ακριβώς!

Ξέρω λιγάκι τόν Σέττι. Πού βρίσκεται τώρα;

Θάβηλα πολύ να τόν ξέρω. Είναι στην 'Ιταλία, αλλά άγνωσ πού κρύβεται. Ούτε κι' η αστυνομία έχει ιδέα. Έφυγε απ' τη Νέα 'Υόρκη πρό τριών μηνών περίπου. Έφτασε στη Νεάπολι δια θαλάσσης και παρουσιάστηκε μονάχος του στην αστυνομία, δηλώνοντας πως έμεινε στο ξενοδοχείο «Βεζουβίος».

Ύστερα χάθηκε. Και δέ μπορούσε ποτέ να τόν ξετρυπώση η αστυνομία. Τό μόνο που ξέρουμε, είναι πως δεν έφυγε απ' την 'Ιταλία. Μα κανείς δέ ξέρει πού βρίσκεται.

Ούτε κι' η κόρη του;

Ό, αυτή τόν ξέρη σίγουρα, αλλά δέ έννοει ν' ανοίξη τό στόμα της. Κουβεντιάζαμε μα...

ζί της. Μένει στη Ρώμη εδώ και πέντε χρόνια. Ίσχυρίζεται δε πως ο πατέρας της δεν της έδωσε σημαία ζωής, ούτε και της έγραψε καν.

— Πες μου τί ξέρεις για το Σέτι, Τζίμ.

— Ο Μάτιους κάθισε πιά άνετα στην καρέκλα του.

— Θα με κεράσεις κι' ένα κονιάκ; Είναι κρίμα να μη συμπληρωδη δεόντως ένα τέτοιο γεύμα!

— Έκαμα νόημα στο γκαρσόνι και παράγγειλα δυο κονιάκ. Πρόσφερε ύστερα στο Μάτιους ένα εκλεκτό πούρο, που το φύλαγα για κάτι τέτοιες περιπτώσεις.

Το εξέτασε με δυσπιστία, δάγκωσε την άκρη του και τ' άναψε. Αναπομόνως να τραβήξει την πρώτη ρουφηξιά. Όταν είδα πως έμεινε ικανοποιημένος, περίμενα τις πληροφορίες που του είχα ζητήσει.

— Δεν ξέρω περισσότερα από σένα για το Σέτι, μου είπε. Ήταν ο δικτάτορας του συνδικάτου των αρτεργατών. Είναι ένας επιφοβός κακούργος, που δε σταματάει μπροστά σε τίποτα... Ο Μενότι κι' αυτός ήταν άσπονδοι εχθροί. Καθένας τους ήθελε να εξοντώσει τον άλλο.

— Θα ξέρεις ασφαλώς πως ο Μενότι είχε κρύψει μια ποσότητα ηρώνης στο σπίτι του Σέτι. Έπειτα ειδοποίησε την υπηρεσία διώξεως ναρκωτικών, που βρήκε την ηρώνη και συνέλαβε το Σέτι. Μα δεν είχε σκαρώσει πολύ καλά τη δουλειά ο Μενότι, κι' έτσι ο δικηγόρος του Σέτι δε δυσκολεύτηκε να αντικρούση την κατηγορία. Βγήκε λοιπόν απ'αλλακτικό βούλευμα. Μα οι εφημερίδες είχαν χαλάσει τον κόσμο, κι' έτσι τον απέλασαν ως ανεπιθύμητο.

— Είχε διατηρήσει την ιταλική υπηκοότητα. Δε μπόρεσαν λοιπόν οι ιταλικές αρχές να τον έμποδίσουν ναρδή εδώ. Ότ'όσο, η αστυνομία έψαχνε να βρή ένα τρόπο για ν' απαλλάξη απ' αυτόν, όταν ξαφνικά εξαφανίστηκε.

— Άκουσα πως η αστυνομία πιστεύει ότι η δολοφονία του Μενότι όφείλεται σ' αυτόν.

— Είναι μάλλον βέβαιο! Πριν φύγει απ' την Αμερική, είχε προειδοποιήσει το Μενότι πως θα του το πλήρωνε ακριβά. Καί, ύστερα από δυο μήνες, ο Μενότι δολοφονήθηκε. Δε χωράει αμφιβολία πως τον έξεναν οι άνθρωποι του Σέτι.

— Πώς ακριβώς έγινε; Δεν είχε πάρει λοιπόν στα σοβαρά την απειλή ο Μενότι;

— Καί βέβαια! Δεν έκανε βήμα, αν δεν τον συνοδεύουν οι

σωματοφύλακές του, όπλισμένοι σαν άσκαοί. Κι' όμως ο φονιάς που τούσπειλε ο Σέτι, κάτ'αφ'ε να τον σκοτώσει.

— Έκαμε ένα μοιραίο λάθος ο Μενότι: Είχε νοικιάσει ένα διαμέρισμα όπου πήγαινε ταχυτικά, μία φορά τη βδομάδα, για να δει τη φιλενάδα του. Πίστευε πως ήταν ασφαλισμένος εκεί μέσα. Οι άνθρωποι του τον συνοδεύανε, ψάχνανε το διαμέρισμα, περίμεναν ναρδή ή λεγάμενη, ύστερα φεύγανε κι' ο Μενότι κλείδωνε καλά την πόρτα. Τ' άλλο πρωί, πήγαιναν πάλι, χτυπούσαν το κουδούνι, έλεγαν απ' έξω ποιοι ήταν, και ξανασηνώνουν το Μενότι στο σπίτι του.

EROL

ΕΡΟΛ
ΒΑΦΗ ΤΩΝ ΜΑΛΛΙΩΝ
ΚΡΕΜΑ
ΥΓΡΑ
ΕΞΑΙΡΕΤΟΥΣ ΦΥΣΙΚΟΥΣ
ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΥΣ.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΚΑΛΥΝΤΙΚΩΝ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΙΑΙ: Ν. ΛΑΓΚΑΔΑΣ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 58 - ΤΗΛ. 52-491

— Έκείνη τη νύχτα, όλα γίνανε όπως συνήθως. Μα, όταν ξαναπήγανε την άλλη μέρα να πάρουν το Μενότι, βρήκαν την πόρτα ανοιχτή κι' αυτόν σκοτωμένο.

— Κι' η φιλενάδα του; Ποιά ήταν;

— Ο Μάτιους ανασήκωσε τους ώμους του κι' απάντησε:

— Κανείς δε φαίνεται να το ξέρει. Όταν βρήκανε το πτώμα του Μενότι, αυτή τότε σκάσει. Κι' από τότε δεν την ξαναείδε κανείς.

— Δεν έμεινε στο διαμέρισμα εκείνο; Πήγαινε κάποτε πριν απ' το Μενότι και τους ανθρώπους του. Κανείς τους δεν είχε μπόρρει να τη δει ποτέ στο πρόσωπο. Όταν ψάχνανε το διαμέρισμα, αυτή στεκόταν στο παράθυρο, γυρίζοντας τους την πλάτη. Το μόνο που μπορούσαν να πουν, είναι πως ήταν ξανθή και καλοφτιαγμένη.

— Η αστυνομία δεν την ξαναβρήκε ποτέ. Πιστεύουμε πως αυτή έβαλε μέσα το δολοφόνο, γιατί δεν είχε παραδιστή η εξώπορτα. Για μένα, είναι σχεδόν βέβαιο πως αυτή πούλησε το Μενότι.

— Εμεινα σκεπτικός για λίγο. Έπειτα ρώτησα:

— Μήπως ξέρεις ένα Ιταλό, ψηλό, γεροδεμένο, μ' ένα σημάδι πληγής στο δεξί μάγουλο σε σχήμα ζιγκ-ζαγκ; Το μικρό όνομα του είναι Καρλό.

— Ο Μάτιους κούνησε το κεφάλι του αρνητικά.

— Μου είναι άγνωστος, απάντησε. Τι δουλειά έχει αυτός στην υπόθεση;

— Δεν ξέρω, μα θάθελα πολύ να το μάθω. Αν τυχόν πληροφορήσεις ποτέ τίποτε γι' αυτόν, ειδοποίησε με, Τζίμ.

— Εύχαριστώ! Μα γιατί αυτό το ξαφνικό ενδιαφέρον σου για το Σέτι; ρώτησε, τινάζοντας με προσοχή τη στάχτη του πούρου του.

— Δε μπορώ για την ώρα να σου πω λεπτομέρειες. Λυπάμαι πολύ, Τζίμ.

— Έκαμα ένα μορφασμό.

— Δε χωνεύω αυτούς που παριστάνουν το μυστηριώδη, είπε. Οτ'όσο, σ' εύχαριστώ για το τραπέζι! Δεν έφαγα άσχημα...

— Εσπρωξε πίσω το κάθισμά του και πρόσθεσε:

— Με συγχωρείς τώρα, αλλά έχω δουλειά τ' άπογευμα. Θες να με ρωτήσεις τίποτ' άλλο, πριν φύγω;

— Όχι, για την ώρα. Αν χρειαστώ τίποτα, θα σου τηλεφωνήσω.

— Ο κέϋ! Μη φοβηθείς μήπως με κουράσεις... Μη τυχόν ξέρεις που κρύβεται ο Σέτι;

— Άν τ'όξερ, θα σου τ'όλεγα.

Κούνησε θλιμένα το κεφάλι του και είπε:

— Δεν το πολυπιστεύω! Μάλλον θα κρατούσε για τον έαυτό σου τέτοια πληροφορία! ...Τελος πάντων, σε χαιρετώ και σου εύχομαι καλή επιτυχία στις έρευνές σου.

Τον κύτταξε που έφευγε. "Υστερα, επί δέκα λεπτά της ώρας, στριφογύριζα μέσα στο μυαλό μου όσα μου είχε πη... Δεν είχα μάθει μεγάλα πράγματα, αλλά οι λίγες πληροφορίες που μου είχε δώσει, άξιζαν το τραπέζι που τού κανα...

*

— Όσπου να γυρίσω στο διαμέρισμά μου, είχα έτοιμάσει κι' όλας τις γενικές γραμμές της πρώτης αναφοράς μου στον Τσάλμερ.

Το προτιμώτερο για την ώρα ήταν να κρατήσω μία φρονιμη επιφυλακτικότητα. "Υπάρχον σ' αυτή την υπόθεση διάφορες όψεις, που θάπρεπε να τις ξεκαθαρίσω, πριν παρουσιάσω όλη την αλήθεια στον διευθυντή μου.

— Άφισα τη «Λίνκολν» έξω απ' το σπίτι κι' ανέδρακα βιαστικά την ιδιαίτερη σκάλα μου. Καθώς προχωρούσα στο διάδρομο, είδα κάποιον που περιέμενε έξω απ' την πόρτα μου. Η καρδιά μου χοροπήδησε, όταν αναγνώρισα τη σιλουέτα του Καρλότι.

— Εκείνος στράφηκε, ακούγοντας τα βήματά μου, και μου έριξε μία ματιά έρευνητική. Προσπάθησα να φανώ αδιάφορος.

— Καλώς ήρθατε στο φτωχικό μου, κύριε αστυνόμε, του είπα. Ελπίζω να μη με περιμένετε από πολλή ώρα...

— Τώρα μόλις έφτασα, απάντησε. Ήθελα να σας ρωτήσω κάτι.

Βρήκα το κλειδί μου, άνοιξα την πόρτα και τον άφισα να περάσει πρώτος. Μπήκαμε στο σαλόνι. Ακούμπησε τη ράχη του στο παράθυρο, για να μ' έχει απέναντί του και να φωτίζεται καλά το πρόσωπό μου.

Μα δεν έννοούσα να του άφισω αυτό το πλεονέκτημα. Πήγα λοιπόν και κάθισα στο έγραφείο μου, που βρισκόταν σε μία σκοτεινότερη γωνιά. "Έτσι, χρειάστηκε να γυρίση προς τα εκεί για να με κύτταξη.

— Άναψα ένα τσιγάρο και προσπάθησα να διατηρήσω όλη την ψυχραιμία μου. Κύτταξε γύρω του, είδε μία καρέκλα, κοντά μου, και κάθισε σ' αυτήν.

— Λυπάμαι, είπε, γιατί δεν είναι πιά δυνατό να βγάλω ο άνακριτής της Νεαπόλεως πληροφορία ότι όφειλόταν δε δυστυχώς ο θάνατος της "Ελεν Τσάλμερς. Πολλά σημεία μένουν σκοτεινά ακόμη. Ζήτησα να γίνουν συμπληρωματικές ανακρίσεις.

Διατήρησα τη φαινομενική μου άπαθεια, μπροστά στην ψυχρή και διαπεραστική ματιά του...

— Το θύμα είχε πολλούς φίλους, πρόσθεσε. Ανακαλύψαμε πως μοίραζε γενναίως την εύνοιά της...

— Με πόση λεπτότητα τ'ά λέτε, κύριε αστυνόμ! Έννοείτε δηλαδή ότι έκανε ζωή διαφορετική;

— Ναί, δυστυχώς, απάντησε κουνώντας το κεφάλι του.

— Να κάτι πιά δεν πάραει...

Με συγχωρήτε που σας άπασχόλησα τόσο ώρα...

— Μπάρ, δεν πειράζει.

— Ενοίωθα τα χέρια μου ύγρ' από ιδρώτα και το λαιμό μου στεγνωμένο.

Ο Καρλότι σηκώθηκε και προχώρησε προς την πόρτα, λέγοντας:

— Άν μου παρουσιάστη καμμία άλλη περίπτωση που θα μπορούτε να με βοηθήσετε, θα επικοινωνήσω πάλι μαζί σας.

Σταμάτησε, με κύτταξε και πρόσθεσε:

— Έχετε να προσθέσετε τίποτε; Μήπως σας έφευγε κάτι που μπορεί να μου χρησιμέψη;

— Δεν είναι δα τόσο άδυνατη η μνήμη μου! Απάντησα λίγο ειρωνικά.

Με κύτταξε πάλι στα μάτια.

— Πιστεύω πως έχετε άδικο να παίρνετε τόσο άψήφιστα αυτή την υπόθεσι, κύριε, μου είπε. Στο κάτω-κάτω, πρόκειται για μία δολοφονία... Σκεφτήτε, βασανίστε το μυαλό σας. Ίσως να βρήτε κάτι.

— Μείνετε ήσυχοι, αν συμβεί αυτό, θα σας ειδοώσω.

Με χαιρέτησε γέροντας έλαφρά το κεφάλι του. "Ανοίξε την πόρτα και βγήκε στο χώλλ. Ήμουν τόσο ταραχμένος, ώστε δε μπόρεσα να τον συνοδεύω ως έξω. Βρήκε μόνος του την εξώπορτα.

— Όταν την άκουσα να κλείνει πίσω του, έσθυνα νευρικά το τσιγάρο μου σ' ένα τασάκι, σηκώθηκα και πλησίασα στο παράθυρο.

Κύτταξα τ' αυτοκίνητα που πηγαινοέρχονταν στο δρόμο. Ο ούρανός είχε άρχισει να

συννεφιάζει. Θάδρεχε ίσως, τη νύχτα.

Είδα τον Καρλότι ν' ανεβαίνει σ' ένα αστυνομικό αυτοκίνητο και ν' απομακρύνεται. "Εμεινα ακίνητος ακόμη, στην ίδια θέση... Θάπρεπε να το περιμένω πως ο Καρλότι θ' ανταλαμδωνότανε τη σημασία που είχε η εξαφάνισι των φίλων. Ήταν κάτι που δε μπορούσα να το κρύψω στον Τσάλμερς.

Μ' έπιασε ξαφνικά μία βιασύνη. "Επρεπε να βρώ έγώ αυτό το μυστηριώδη Χ... πριν ο Καρλότι καταλήξει σε μένα! Δεν υποτιμούσα καθόλου την άξια του. Είχε προχωρήσει κι' όλας τόσο πολύ!

— Ένα κουδούνισμα του τηλεφώνου μ' άπεσπασε απ' τις σκέψεις μου. Σήκωσα το ακουστικό. Ήταν η Τζίνα.

— Είχατε πη πως θα μου τηλεφωνούσατε χτες, παραπονήθηκε. Περίμενα του κάκου. Τι συμβαίνει, Έντ;

— Σκέφτηκα γρήγορα... Δε μπορούσα πιά να της έμπιστευτώ τα βάσανά μου, τώρα που μου είχε δηλώσει ο Καρλότι πως γινόταν έρευνα για δολοφονία. Κινδύνευε να συλληφθώ κι' αυτή ως συνένοχος, αν αποδεικνυόταν πως ήξερε ότι ήμουν έγώ ο Ντουγκλας Σέραρντ.

— Είμαι πολύ άπασχολημένος για την ώρα, απάντησα. "Επρόκειτο να βγω έξω τώρα... Θα σας τηλεφωνήσω σε μία-δυο μέρες.

— Μάρ, Έντ... Θέλατε να μου πητε κάτι! Δε μπορούμε να ιδωθούμε άποψε;

— Λυπάμαι, Τζίνα, αλλά δε θα μπόρεώ. Δεν έχω καιρό σήμερα. Θα σας τηλεφωνήσω

σε μία-δυο μέρες. "Ορεδουάρ! "Εκείσα το τηλέφωνο, περίμενα λίγο κι' ύστερα ζήτησα γραμμή για τη Νέα "Υόρκη. Μου απάντησαν απ' το τηλεφωνικό κέντρο πως έπρεπε να περιμένω δυο ώρες.

Το μόνο που είχα να κάνω, ήταν να καθίσω σε μία πολυθρόνα, να σκεφτώ όδες τις πληροφορίες που μου είχε δώσει ο Μάτιους και να εξετάσω την απειλή που άρχισε να διαγράφεται εκ μέρους του Καρλότι.

Σε λίγο, έδωλα το ραδιόφωνο, για να δώσω λίγο αυτές τις σκέψεις. Η ύψιφωνος Μαρία Μενεγκίνι Κάλλας έδινε ένα ρεσιτάλ με έργα του Πουτσίνι. "Η φωνή της με μάγεψε, μία ώρα περίπου... ως τη στιγμή που κουδούνισε το τηλέφωνο.

— Ύστερα από δυο λεπτά, είχα συνδεθ' τηλεφωνικά με τον Τσάλμερς.

— Τι βρήκατε; με ρώτησε. "Ακόμα κι' από τόσο μακριά, η φωνή του έδειχνε σιδερένια βέλπη.

— Είδα τον Καρλότι, απάντησα. Είναι βέβαιος τώρα ότι πρόκειται για δολοφονία, και θα το πη στον άνακριτή.

— Αφού σάπασε λίγο, ο Τσάλμερς είπε:

— Πώς το βρήκε, αυτό; Του μίλησα για την κινηματογραφική μηχανή και για τα κουτιά με τα φίλμ που λείπανε. Του είπα επίσης πως είχα πάρει πίσω τη μηχανή, πως είχα βρή μέσα ένα κομμάτι από φίλμ, και πως μου την είχαν κλέψει πριν μωρσώω να την επιστρέψω στην αστυνομία.

— "Η είδοσι αυτή φάνηκε πως τούκανε πολλή έντύπωση, γιατί διέκρινε ένα κάποιο διαταγμό στη φωνή του, όταν με ρώτησε:

— Τι λογαριάζετε να κάμετε τώρα, Ντ'όουσον;

— Προσπαθώ να συντάξω ένα κατάλογο των φίλων της "Ελεν.

Του εξήγησα πως είχα αναθέσει αυτή τη δουλειά σ' ένα αστυνομικό πρακτορείο. Και πρόσθεσα:

— Τον ίδιο δρόμο ακολουθεί κι' ο Καρλότι. "Έχει βάλει στο μυαλό του πως η κόρη σας είχε σχέσεις με διάφορους άντρες...

— Άν προσπάθηση να δημιουργήση σκάνδαλο, θα τον τσακίσω! μουκρίσε ο Γούλμερς. Να μείνετε σ' επικοινωνία μαζί του. Θέλω να ξέρω πως ένεργείτε. Καταλαβαίνετε; Τον βεβαίωσα πως καταλάβαινα πολύ καλά.

— Μιλήστε σ' αυτόν τον καταραμένο τον άνακριτή. Μου είχε υποσχεθ' να σκεπασή αυτήν την όπτογεια της έγκυμωσής. Δεν θέλω να γίνη λόγος γι' αυτό! Μιλήστε του σταθερά. Ντ'όουσον. Τρίξτε του τα δόντια.

— Άν αποδειχθ' πως πρόκειται για δολοφονία, κύριε Τσάλμερς, δεν θα μωρη πιά να γίνη τίποτα!

— Μιλήστε σ' αυτό το ζώον, σας λέω! Καί ξανατηλεφωνήστε μου αύριο, την ίδια ώρα.

Του το υποσχεθήκα κι' έκλεισα το τηλέφωνο. "Επικοινωνήσα ύστερα με τον άνακριτή Μαλέτι. Όταν ήρθε στο τηλέφωνο, του είπα πως είχα κουβεντιάσει με τον Τσάλμερς και πως ήθελε ο Τελευταίος να βεβαίωθ' ότι τα πράγματα μένουν όπως τάχαν κανονίσει.

Μου απάντησε φιλοφρονητικά πως, αν δεν άνακαλύ-

Να η πούδρα σας

Σας κάνει να φαίνεσθε πολύ πιο όμορφη!

Η Μους ντε Κρέμ είναι η πιο πολύτιμη ανακάλυψις που έγινε στο πεδίο των καλλυντικών και όταν επιτύχουν την ένωση μ'αυτή μέσα στην πούδρα, τα αποτελέσματα είναι καταπληκτικά. Πουδρόρεσθε μόνον μία φορά την ήμερα και διατηρείσθε δαυμασία πούδραρισμένης έως το βράδυ, έστω και αν βγήκατε στον άέρα, στον ήλιο ή στη βροχή. Πάει πιά η μυτερά και το πρόσωπο που γυαλίζουν. Η πούδρα ΤΟΚΑΛΟΝ άποτελεί ένα σώμα με την επιδερμίδα σας.

Μόνον η Πούδρα ΤΟΚΑΛΟΝ περιέχει Μους - ντε Κρέμ, αυτό το δαυμασίο συστατικό. Δοκιμάστε την άμέσως ήμερα και θα όητε όλα τα βλέμματα των άνδρών καρφωμένα επάνω σας, γεμάτα δαυμασμό και υποσχέσεις.

— Άν αποδειχθ' πως πρόκειται για δολοφονία, κύριε Τσάλμερς, δεν θα μωρη πιά να γίνη τίποτα!

— Μιλήστε σ' αυτό το ζώον, σας λέω! Καί ξανατηλεφωνήστε μου αύριο, την ίδια ώρα.

Του το υποσχεθήκα κι' έκλεισα το τηλέφωνο. "Επικοινωνήσα ύστερα με τον άνακριτή Μαλέτι. Όταν ήρθε στο τηλέφωνο, του είπα πως είχα κουβεντιάσει με τον Τσάλμερς και πως ήθελε ο Τελευταίος να βεβαίωθ' ότι τα πράγματα μένουν όπως τάχαν κανονίσει.

Μου απάντησε φιλοφρονητικά πως, αν δεν άνακαλύ-

ΟΙΚΟΣ ΚΟΜΜΩΣΕΩΝ KAMMER

σας παρουσιάζει:

3

ΚΟΜΨΑ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

1. ΠΛΑΤΕΙΑΣ ΚΥΡΙΑΚΟΥ
2. ΟΔΟΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ 132
3. ΓΩΜΙΑ ΟΔ. ΜΕΓΗΡ - ΕΠΙΤΑΝΗΣΟΥ

και σας προσφέρει **3** άλλα ΠΡΟΤΕΡΗΜΑΤΑ:

1. ΕΙΔΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΘΕΝ ΕΙΣ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ
2. ΜΕΓΑΛΟΥ ΤΥΠΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΣΤΕΓΝΩΤΙΚΑ ΜΙΚΑΝΗΜΑΤΑ
3. ΕΥΘΗΜΟΤΕΡΑΣ ΤΙΜΑΣ: ΠΕΡΙΜΑΝΤ ΔΡ. 80 - ΒΑΦΑΙ ΔΡ. 70
ΜΙΣΑΜΠΑΙ ΔΡ. 20 - ΚΟΥΠ ΔΡ. 15

Καθαρίζει το δέρμα
ή πραγματική
ΜΑΓΙΑ ΜΥΡΑΣ ΦΙΕ

Ο D. FLAMBOURIARIS, B. P. 108 BUNIA (CONGO BELGE) γνωρίζει ότι οιοσδήποτε επιθυμεί ν' αποκτήσει γραμματοσήμα του Βελγικού Κογκό και της RUANDA-URUNDI καθώς και οιαδήποτε πληροφορία δια τας άνω αποικίας, δύναται ν' αποταυθίσει αυτόν.

Τα χρήματα θα καταβληθούν εις την Ελλάδα. (Αθήνας).

ΠΕΡΜΑΝΑΝΤ
ΦΑΡΔΕΙΕΣ ΣΚΑΛΕΣ
ΧΟΝΔΡΕΣ ΜΠΟΥΚΛΕΣ
Ιδού το μυστικό μας
M. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ
Αγ. Κωνσταντίνου 12
Τηλ. 53-100

ΛΑΔΙ & ΚΡΕΜΑ
ΧΕΛΩΝΑΣ

D' N. Analle

Εξαντίζει
τις ρυτίδες
και ξαναφέρει
την ανοίξι στην
επιδερμίδα

* ΕΛΒΕΤΙΚΟΝ ΠΡΟΪΟΝ

πταν άλλα στοιχεία, δεν είχε λόγο ν' ανησυχή ο κ. Τσαλμερς για τ' αποτέλεσμα των ανακρίσεων.

— Έσείς μάλλον ν' ανησυχήτε, αν δεν τον ευχαριστήσετε, απάντησε ξερά.

Κι' έκλεισα απότομα το τηλέφωνο.

Είχε νυχτώσει, κι' η βροχή έδερνε τα τζάμια. Είπα ωστόσο με το νου μου πως ήταν ώρα να κάνω ένα γύρο ως τη βίλλα Παλέστρο. Καί πήγα να πάρω ένα αδιάβροχο από την κამαρά μου.

Αφισα τ' αυτοκίνητό μου κι' ανέβηκα πεζή την οδό Παόλο Βερονέζε. Όταν έφτασα μπροστά στη σιδερένια καγκελόπορτα και τον πανύψηλο τοίχο του πάρκου της βίλλας Παλέστρο, η βροχή είχε δυναμώσει κι' ο δρόμος ήταν εντελώς έρημος.

Εσπρώξα την πόρτα, την άνοιξα και προχώρησα σε μία σκοτεινή δεινροστοιχία με κυπαρίσσια. Προσπαθούσα να μην κάνω καθόλου θόρυβο.

Επειτα από πενήντα μέτρα, έφτασα σε μία στρόφη. Από εκεί, είδα τη βίλλα: ένα διώροφο σπίτι, φλωρεντινίου ρυθμού, με άσπρους τοίχους και μεγάλα παράθυρα. Ένα από τα παράθυρα του ισόγειου είχε φως, το υπόλοιπο όμως σπίτι ήταν θυσιζόμενο στο σκοτάδι.

Η πελούζα που τριγύριζε τη βίλλα, δεν μπορούσε να μου προσφέρει καμμία κρυψώνα. Έκανα το γύρο της, ανάμεσα στους θάμνους ώσπου βρήκα αντίκρυ στο φωτισμένο παράθυρο.

Οι κουρτίνες δεν ήταν τραβηγμένες, κι' έτσι μπορούσα να δω ότι γινότανε μέσα στο δωμάτιο, που άπειρε καμμία τριαντοριά μέσα μόνο από το παρατηρητήριο μου.

Ήταν ένα μεγάλο σαλόνι, με μοντέρνα επίπλωσι. Έδλεπα μία γυναίκα, όρθια κοντά σ' ένα τραπέζι, να ψάχνει μεσ' στην τσάντα της.

Σκέφθηκα πως θάταν η Μύρα Σέττι. Την κούταξα προσεχτικά. Ήταν 25 ως 26 χρονών, ψηλή, με καστανά μαλλιά που πέφτανε στους ώμους της. Φορούσε μία άσπρη θραυρήν τουαλέτα, που κολλούσε στο κορμί της σαν δεύτερο δέρμα κι' ήταν γαρνιρισμένη με άφθονα τούλια και γαγιέτες.

Αφού ταχτοποίησε την τσάντα της, έβριξε στους ώμους της μία γούνα από βίδον. Σταμάτησε λίγο, για ν' ανάψει ένα τσιγάρο. Διέσχισε ύστερα το δωμάτιο, έσβυσε το φως και μ' άφισε να κυττάζω ένα μαύρο τζάμι που αντανακλούσε το βαρύ, συννεφιασμένο ούρανο και τα μυτερά κυπαρίσσια...

Περίμενα ένα λεπτό περίπου. Ύστερα άνοιξε η πόρτα και την είδα να βγαίνει. Προφυλαγμένη κάτω από μία τεράστια ομπρέλα που κρατούσε, έτρεξε ώς το γκαράζ. Άνοιξε τη διπλή πόρτα του κι' άναψε το φως. Είδα μία «Καντιλάκα» άσπρη και πράσινη, μεγάλη σαν λεωφορείο. Η νέα γυναίκα ανέβηκε σ' αυτήν, αφήνοντας την ομπρέλα σε μία άκρη.

Άναψε τη μηχανή, ξεκίνησε και πέρασε δέκα μέτρα μακριά από το μέρος που παραφύλαγα. Τα φώτα του αυτοκινήτου σκόρπασαν τα χόρτα και τους θάμνους.

Εμείνα στην ίδια θέση, με τ' αυτί τεταμένο. Άκουσα τ' αυτοκίνητο να σταματά στην

άκρη της δεινροστοιχίας, για ν' ανοίξει η καγκελόπορτα. Ύστερα ξεκίνησε πάλι κι' απομακρύνθηκε.

Εμείνα ακόμη εκεί που δρισκόμουν, κυττάζοντας τη σκοτεινή βίλλα. Περίμενα μερικά λεπτά, τελείως ακίνητος. Ύστερα είπα με το νου μου πως μπορούσα να κάνω ανενόχλητος μία έρευνα στη βίλλα.

Ανασήκωσα το γισκά του παλτού μου κι' έκαμα το γύρο του σπιτιού. Δεν υπήρχε πουθενά φως.

Βρήκα ένα μισανοιχτό παράθυρο στο ισόγειο. Τσπρωξά, και τ' άνοιξα. Άναψε το ηλεκτρικό φανάρι μου κι' είδα μία μικρή κουζίνα, μοντέρνα και καλοβαλμένη. Δρασκελίσα το παράθυρο, πέρασα πάνω από το νεροχύτη και πάτησα αδόρυβα στο πλακόστρωτο.

Ξανάκλεισα το παράθυρο και προχώρησα ύστερα σ' ένα διάδρομο που κατέληγε στο χώλ της εισόδου. Αριστερά, μία γυριστή σκάλα οδηγούσε στο πρώτο πάτωμα. Ανέβηκα ως το κεφαλόσκαλο και κύτταξα τις τέσσαρες πόρτες που βρίσκονταν εκεί.

Γύρισα μαλακά το πόμολο της δεξιάς, την άνοιξα κι' έβριξα μία ματιά μέσα.

Θάταν σίγουρα η κρεβατοκάμαρα της Μύρας. Ήταν επίπλωμένη μ' ένα κρεβάτι-ντιβάνι, σκεπασμένο μ' ένα κάλυμμα κόκκινο σαν τ' αίμα. Οι τοίχοι ήταν ταπεταρισμένοι με γκριζό σατέν, τα έπιπλα επάργυρα και το χαλί κόκκινο.

Εψάξα εδώ κι' εκεί, χωρίς να δω τίποτα το ενδιαφέρον. Πάνω στη ντουλάπα υπήρχε μία κασετίνα με κοσμήματα, που το περιεχόμενο της θάκανε να τρέξουνε τα σάλια κάθε λωποδύτη... Εμένα όμως μ' άφινε αδιάφορο.

Συμπεράνα πάντως πως η Μύρα είχε τόσα λεπτά, ώστε τα πετούσε από το παράθυρο... ή ότι είχε ένα σωρό θαυμαστές, που την πλημμυρίζανε με ακριβά δώρα.

Στην τελευταία κάμαρα — που θάταν ασφαλώς κοιτώνας των ξένων — βρήκα επίτελους αυτό που ήλπιζα: Είδα δύο βαλίτσες, κοντά στον τοίχο. Η μία ήταν ανοιχτή... κι' είχε μέσα τα τρία ωραιότερα κοστούμια μου, τις τρεις μπτολίτες με το ούτσκι μου και την ασημένια κασετίνα με τα τσιγάρα μου!

Εμείνα για πολύ ώρα κυττάζοντας τα, ενώ το ηλεκτρικό φανάρι που κρατούσα έτρεμε στο χέρι μου. Ύστερα έσκυφα κι' άνοιξα την δεύτερη βαλίτσα.

Ήταν κι' αυτή γεμάτη με πράγματα κλεμένα από το διαμέρισμά μου. Βρίσκονταν όλα εκεί — εκτός από την κινηματογραφική μηχανή της Έλεν.

Πριν προλάβω όμως να εξετάσω καλά την σημασία αυτού που είχα βρή, άκουσα ένα θόρυβο στο ισόγειο, που μ' έκανε να πηδήσω σχεδόν στο ταβάνι. Ήταν ένας πάταγος, που αντήχησε σαν σεισμός μέσα στη σιωπή του σκοτεινού σπιτιού.

Κάποιος είχε άνοιξει την εξώπορτα, με τόση όρμη, ώστε χτύπησε στον τοίχο. Ύστερα, μία άντοική φωνή ούρλιασε:

— Μύρα!

Ανατρίχιασα, σηκώθηκα διτρίχες μου κι' η κορδιά μου χοροπήδησε.

Το σπίτι ξανατραντάχτηκε, όταν ο νεοφερμένος έκλεισε την εξώπορτα. Ύστερα ξανακούστηκε η βροντερή εκείνη φωνή:

— Μύρα!

Την αναγνώρισα, την είχα άκουσει στο τηλέφωνο: Ήταν η φωνή του Κάρλο!

Προσπαθώντας να μην κάνω θόρυβο, γλυστήσα έξω από το δωμάτιο. Πλησίασα στα κάγκελα της σκάλας και κύτταξα κάτω με προφύλαξη. Δεν έδλεπα κανένα, αλλά το σαλόνι είχε φως.

Η άντρική φωνή άρχισε να τραγουδά βραχνά, μ' ένα σωρό φάλτσες. Δεν ήταν τραγουδι αυτό, αλλά μία απεριγγραπτή κοκκωνία...

Περίμενα αναγκαστικά εκεί που βρίσκομουν, γιατί δεν υπήρχε άλλη έξοδος. Εφσον βρίσκονταν εκεί ο Κάρλο, δεν είχα καθόλου σκοπό να εμφανισθώ...

Όλοκληρο το σπίτι άντηχούσε από τα άγρια ούρλιαχτά του. Ύστερα άπλώθηκε ξαφνικά σιωπή — μία σιωπή τόσο τρομαχτική, σαν το θόρυβο που είχε προηγηθεί.

Εμείνα στη σκιά, τριάντα πόντους πιο πίσω απ' τα κάγκελα, για να μη φαίνωμαι από κάτω. Εύτυχως, γιατί είδα ξαφνικά μία άντρική σιλουέτα όρθια στη φωτισμένη πόρτα του σαλονιού.

Χώθηκα λίγο περισσότερο στη σκιά του κεφαλόσκαλου. Είχα αναγνωρίσει τον άνθρωπο με τις φαριδιές πλάτες, που είχα δει να βγαίνει απ' τη βίλλα του Σορέντε. Ήμουν βέβαιος γι' αυτό!

Απλώθηκε μία σιωπή βαρεία, άνυπόφορη, ενώ ο Κάρλο έμεινε ακίνητος, με το κεφάλι λίγο γεμμένο στο πλάι, σαν ν' άκουγε κάτι. Συγκρατούσα ακόμα και την ανάσα μου. Η καρ-

διά μου χτυπούσε σαν να πήγαινε να σπάσει...

Ο Κάρλο προχώρησε άργα ως τη μέση του χώλ. Σταμάτησε εκεί, με τα χέρια στη μέση και τα πόδια λίγο ανοιχτά, αντίκρυ στη σκάλα. Το φως του πολυελαίου έπέφτε πάνω του.

Ήταν ακριβώς όπως μου τ'ον είχε περιγράψει ο Φρέντζι: ένα ωραίο και ρωμαλέο ζώο, με λαϊκό ταύρου. Φορούσε μία μαύρη πλεχτή μπλούζα με ριγώτο γισκά, κι' ένα μαύρο παντελόνι, χωμένο μέσα στις ξεκιάνικες καλογουλιτισμένες μπότες του. Στο δεξί αυτί του κρεμόταν ένας μικρός χρυσός κρίκος.

Η ματιά του έμεινε καρφωμένη για λίγο στο μέρος ακριβώς που στεκόμουν. Ήμουν βέβαιος ώστόσο πως δεν μπορούσε να με δει. Κι' έμεινα τελείως ακίνητος, για να μην τραβήξω την προσοχή του.

Ξαφνικά όμως ούρλιαξε:

— Κατέβα από κει, αν δεν θέλεις ν' ανέδω και να σε πετάξω απ' τη σκάλα!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι

Κατέβηκα αναγκαστικά. Δεν μπορούσα να κάνω αλλιώς. Αν πιανόμουν στα χέρια, το κεφαλόσκαλο δεν μου πρόσφερε αρκετό χώρο για ν' άμυνθώ. Εξ άλλου, έπρεπε αναγκαστικά να κατεβώ τη σκάλα, για να μ'αφίρσω να δω απ' τη βίλλα, είτε απ' την εξώπορτα είτε απ' τα παράθυρα του ισόγειου.

Δεν είμαι κουτός, ούτε αδύνατος. Κι' όμως καταλάβαινα καλά πως δεν θα μπορούσα ν' άναμνηθώ μ' ένα τέτοιο κολλασμό! Απ' τον τρόπο που είχα διοσφίσει το χώλ, όταν βγήκε απ' το σαλόνι, είχα διαπιστώσει πως μπορούσε να κινήται με ταχύτητα άστρατης...

Όταν κατέβηκα τη μισή σκάλα, βρήκα έντελως μεσ' το φως του πολυελαίου. Σταμάτησα μία στιγμή, για να μ'αφίρσω να με δει καλά ο Κάρλο.

Εκείνος χαμογέλασε δείχνοντας τα άσπρα και κανονικά δόντια του.

Γεια σου, Κοκό, μου είπες. Μη φαντάζεσαι πως μούκνες έκπληξη! Δεν έπαφα να σε παρακολουθώ, από τότε που έφυγες απ' το σπίτι σου για νάρθης εδώ... Κατέβα λοιπόν! Σε περιμένω τόση ώρα για να τα πούμε.

Τραβήχτηκε τέσσερα βήματα πίσω, για να μη θρίσκειται πολύ κοντά μου στο χώλ. Έγώ έξακολουθούσα να κατεβαίνω.

Αν ριχνόταν επάνω μου, θα έπιχειρούσα ν' άμυνθώ. Δεν

σκόπευα όμως, βέβαια, να κάνω εγώ την άρχη... Τουλάχιστον, τώρα άμέσως!

Πέρασε εκεί μέσα και κάθισε, μου είπε δείχνοντάς μου την πόρτα του σαλονιού.

Μπήκα, διάλεξα μία άνετη πολυθρόνα, αντίκρυ στην πόρτα, και κάθησα.

Είχα κατορθώσει να επιδληθώ στον εαυτόν μου. Άναρωτιόμουν τί σκόπευε να κάνει τώρα ο Κάρλο.

Δεν θα είδοποιούσε, βέβαια, την άστυνομία. Γιατί δεν θάχα τότε παρά να δείξω τα πράγματά μου, μέσα στις βαλίτσες, στο πρώτο πάτωμα, για να μπλέξω πιο άσχημα από μένα.

Μ' άκολουθούσε κι' αυτός στο σαλόνι και κάθισε στο μπράτσο μιας μεγάλης πέτινης πολυθρόνας, αντίκρυ μου. Χαμογέλουσε πάντα. Το σημάδι της πληγής ξεχώριζε, άσπρο, πάνω στο ηλιοκαμένο δέρμα του.

Εβγαλε ένα πακέτο τσιγάρα άμερικάνικα.

Βρήκα εκεί πάνω τα πράγματά σου: με ρώτησε. Έβγαλε συγχρόνως ένα τσιγάρο απ' το πακέτο, τόβαλε στο στόμα του και τ' άναψε μ' ένα σπίρτο. Με τις κινήσεις του αυτές, φαινόταν γαλμένος από κάποιο άμερικάνικο γκανγκστερικό φίλμ...

Ναι! τα βρήκα, απάντησα. Τί έκανες όμως τη μηχανή;

Μου φύσξε τον καπνό στο πρόσωπο.

Εγώ θα ρωτώ, Κοκό, μου είπες. Έσ' θ' άκούς και θ' άπαντάς... Πώς έφτασες ως εδώ;

Μία γυναίκα είχε σημειώσει τον αριθμό του τηλεφώνου σας στον τοίχο της κამαρής της. Δεν ήταν δύσκολο να μάθω την διεύθυνσί σου.

Ενοείς την Έλεν;

Ακριβώς!

Έκαμε ένα μορφασμό. Ύστερα με ρώτησε, σκύδοντας μπροστά.

Τί σε ήθελε ο άστυνομικός, σήμερα το πρωί;

Επαφα ξαφνικά να τον φάμαι. Δεν είχα καμμία διάθεση να μείνω εκεί, άπαντώντας στις ερωτήσεις του...

Δεν έχεις παρά να ρωτήσεις τον ίδιο, είπα ξερά.

Ρωτάω εμένα!

Ο Κάρλο είχε χάσει τώρα το χαμόγελό του κι' η φάτσα του είχε πάρει μία κακή έκφραση.

Ας βάλουμε τα πράγματα στη θέση τους, πρόσθεσε. Δεν πιστεύω να θέλεις να θυμώσω...

Άκούμπησε τα χέρια του στα γόνατά του, για να μ'αφίρσω να τα δω καλά, κι' έτριψε σιγά

σιγά τις τεράστιες γροθιές του...

Θα σου πω κάτι που θα σ' ενδιαφέρει, πρόσθεσε. Μ' άρσει πολύ να χτυπάω. Κι' όταν χτυπάω εγώ κανένα, τον ρίχνω νύκ-άουτ... Τώρα λοιπόν με τρώνε τα χέρια μου για να σου δώσω ένα μαθηματάκι...

Μην κάνεις τον έξυπνο, καί πές μου τί σε ήθελε ο άστυνομικός!

Συγκέντρωσα όλο μου το θάρρος κι' επανέλεβα:

Πήγαινε να τον ρωτήσεις!

Όταν ώρμησε πάνω μου, είχα μισοσηκωθεί απ' την πολυθρόνα. Μά είχα κάνει τη γκάφα να διαλέξω μία πολυθρόνα πολύ χαμηλή!

Αν είχα καθίσει κι' εγώ στο μπράτσο της, όπως εκείνος, θα προφταίνα καλύτερα ν' άποφύγω την επίθεσή του.

Πήδησε τόσο απότομα πάνω μου, ώστε δεν είχα καμμία πιθανότητα να του ξεφύγω. Μου κατάφερε μία γροθιά στο στομάχι. Καθώς προσπαθούσα να φυλαχτώ, βρήκε την ευκαιρία να μου δώσει και δεύτερη, στο στήθος μου. Μου φάνηκε πως είχε τινάχτη στον αέρα το σαλόνι, με μία έκτυφλωτική άστραπη! Κατάλαβα άόριστα πως έπεφτα... Ύστερα έχασα τις αισθήσεις μου...

Συνήλαθα ύστερα από πέντε ή έξη λεπτά. Ήμουν σώριασμένος σε μία πολυθρόνα σε κακή κατάσταση. Το αίμα χτυπούσε δυνατά στα μελίγγια μου.

Ο Κάρλο καθόταν αντίκρυ μου. Χτυπούσε με τη γροθιά του τη φούχτα του άλλου χεριού του, σαν να μην έβλεπε την ώρα να με ξαναρχίσω στις γροθιές...

Κατάφερα ν' άνασκηθώ λίγο. Τον κύτταξα, κάνοντας μεγάλες προσπάθειες για να τον διακρίνω καθαρά.

Ο Κού, Κοκό, μου είπες. Δεν μπορείς να παραπονεθής. Τώρα θα ξαναρχίσουμε απ' την άρχη. Την έραχτηρήσω θα σου θά σε ξαναχτυπήσω με σου σπάσω τη μασέλα... Λοιπόν, τί γύρεσε ο άστυνομικός;

Ψηλάφησα τα δόντια μου με την άκρη της γλώσσας μου και δεβαιώθηκα πως δεν είχε κουνηθί κανένα.

Ενοιωθα μία ψυχρή μανία, μία επιθυμία να πιαστώ στα χέρια μ' αυτό τον κακούργο και να τον σκοτώσω! Μά δεν ήμουν τόσο τρελός. Ήθερα καλά πως δεν θα μπορούσα ποτέ να τα δώλω πέρα μαζί του. Κατάλαβα πως θάταν πολύ δυνατός, και προπάντων πολύ γρηγορός για μένα.

Επρέπε να του έπιτεθώ αβιφιδαστικά. Δεν υπήρχε άλλο μέσον...

Ήθελε τα όνόματά των φίλων της. Έλεν... απάντησα με μουδιασμένη φωνή.

Γιατί; ρώτησε ο Κάρλο, ξύνοντας την άκρη της μύτες του.

Γιατί ζητάει το δολοφόνο της.

Ελπίζα πως θα τον έβλεπα να ταραξεται. Αυτός όμως έμεινε ήρεμώτατος. Ξαναχαμογέλασε μάλιστα κι' έπαψε να χτυπά τη γροθιά του μεσ' στη φούχτα του.

Αλήθεια; Πιστεύει πως τη σκοτώσανε; ρώτησε.

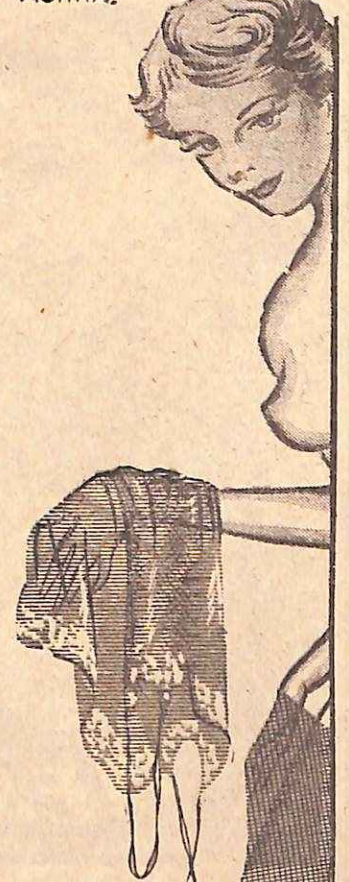
Είναι βέβαιος γι' αυτό.

Για φαντάσου!...

Χαμογέλουσε πάντα. Άναψε ένα τσιγάρο και πρόσθεσε:

Πάρε και συ ένα, Κοκό. Μου φαίνεται πως σου χρειάζεται.

ΑΘΗΝΑ.

LINGERIE FINE
NYLON - PERLON
MODELES - EXCLUSIFS

ΚΑΛΤΣΕΣ
ELBEO

άνωτερας ποιότητας

στο

BEST

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 44

ΕΠΙΠΛΑ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ

Γ. ΚΕΖΙΡΗΣ

Μενάνδρου 75. Τηλ. 55.636

Καλτσες Ντύθον 20
Ντύθον Έστρα 25
Αμερικάνες Ντυθον 30
Περπάτου 10
ΣΩΤΗΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 52

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΔΙΣΘΗΤΙΚΗΣ "ΑΡΙΕΤΕ"

Ριζική άποτριχίσις - πλινγκ - δερμαία
ρυτίδων, παχυσαρκίας, άκμής κ.λ.π. υπό της
ΑΛΛΙΑΔΟΣ ΔΙΣΘΗΤΙΚΟΥ Κ. ΑΡΙΕΤ.

(ΑΔΟΣ ΦΕΙΔΙΟΥ 2 - Αθήναι - Τηλέφ. 28-325

ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΣ - ΣΤΕΙΡΩΣΙΣ - ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ

822 σελίδες, 120 εικόνες, 3 βιβλία σε ένα τόμον. Περιέχει: Άνατομική περιγραφή, Άνικανότητα άνδρός, Άναφοροδία, Ψυχρότης, Θερμότητες, Στείρωση άνδρός, γυναικός, Τεχνητή γονιμοποίηση, Ψυχολογία του Έλληνος και της Έλληνίδος, Διατροφές, Έρμαφροδίτοι, Έλεύθερος έρωας και παρθένα. Η πρώτη νύχτα του γάμου, Παράνομος έρωας, Πορνεία, Σόφλις, Βλενόρροια, Ρανταροθεραπεία, Έρμαφροδίτοι, Έλεύθερος έρωας, Αύνασιμος, Νυμφομανία. Και πολλές ιστορίες παθόντων ίδιόγραφες. Με ταχυδρομική επίταγή 50 βροχ, στη διεύθυνσι του συγγραφέως Άλექη Τσακίρη, Αγ. Κωνσταντίνου 28 στέλλεται στις άπαρχιες. Το πληρότερο και τελευταίο από 20 άλλα βιβλία του ίδιου συγγραφέως και το μόνο ελληνικό βιβλίο που στέλλεται εις όλον τον κόσμον.

Η ύγεία εξαρτάται κυρίως

από την πέψι

Και τα πιο έκλεκτά, και τα πιο θρεπτικά φαγητά αποβαίνουν όχι μόνον άχρηστα αλλά ακόμη και βλαβερά ή επικίνδυνα όταν δεν γίνονται με πέψι τους καλή και δεν αφομοιώνονται οι θρεπτικές τους ουσίες από τον οργανισμό.

Βασικών ρόλων επί του σημείου αυτού παίζουν τα λιπαρά, με τα όποια μαγειρεύονται τα φαγητά. Το καλύτερο βούτυρο μαγειρικής είναι σήμερα η φυτίνη, η όποια παρασκευάζεται από άγνο έλαόλαδο, δεν έχει συστατικά ύψηλο σημείου τήξεως γι' αυτό και συνιστάται άδιστάκτως και για όσους έχουν εύαισθησία του πεπτικού συστήματος.

Οι λατρίοι και όγιενολόγοι του τόπου μας χαρακτηρίζουν την φυτίνη ως ιδανική για το μαγειρείμα γιατί είναι εύπεπτη και διευκολύει την πέψι και των άλλων τροφών που μαγειρεύονται με αυτή. Επί πλέον η φυτίνη είναι ως γνωστόν προϊόν Έλαϊς που σημαίνει έγγυητον άγνότητας και ύψηλης σταθερής ποιότητας.

Δοκιμάστε...

..την νέα ποιότητα ΤΟΥ ΚΡΑΓΙΟΝ ΝΕΛΣΟΝ;

Νέα:

ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΧΗΜΙΚΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ

16 ΜΟΝΤΕΡΝΟΙ ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΙ

6 ΠΑΣΤΕΛΑ ΝΤΟΥ:

2 ΡΟΖΕ-ΠΙΝΚ ΝΡ 11-12

2 ΕΣΩΤΙΚ ΝΡ 13-14

2 ΤΡΟΠΙΚΑ ΝΡ 15-16

ΠΡΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΕΚ ΤΩΝ ΠΑΡΑΠΟΙΗΣΕΩΝ ΤΑ ΑΝΤΑΛΑΚΤΙΚΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΡΑΓΙΟΝ ΝΕΛΣΟΝ ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝΤΗΣ ΝΕΟΥ ΑΜΠΑΛΑΣ ΕΚ ΒΑΚΕΛΙΤΟΥ ΕΣΦΟΡΓΙΣΜΕΝΑ

ΚΑΙ ΟΧΙ ΠΛΕΟΝ ΧΥΜΑ!

ΝΕΛΣΟΝ

ΔΕΝ ΒΓΑΙΝΕΙ ΑΠΟ ΤΑ ΧΕΙΛΗ • ΔΕΝ ΔΩΦΙΝΕ ΑΠΟΤΥΠΩΜΑΤΑ

Η Χαρά των Ψαυδιών.

ΑΝΘΟΣ ΑΡΑΒΟΣΙΤΟΥ

* ΠΟΡΤΟΚΑΛΙ

* ΣΟΚΟΛΑΤΑ

* ΒΑΝΙΛΙΑ

* ΦΡΑΟΥΛΑ

* ΛΕΜΟΝΙ

* ΜΠΑΝΑΝΑ

I. ΓΙΩΤΗ

Πήρα το τσιγάρο και τὰ σπύρτα που μου πέταξε πάνω στα γόνατά μου. "Αναψα το τσιγάρο και τράβηξα μία ρουφηξιά."

— Γιατί είναι τόσο βέβαιος πώς τη σκοτώσανε; με ρώτησε ο Κάρλο.

— "Εδωχες το φίλμ απ' τη μηχανή της κι' εκλεψες όλα τ' άλλα. Ήταν μία μεγάλη βλακεία σου."

— "Ετσι λες εσύ; Εγώ λοιπόν πιστεύω πώς είναι μεγάλη εξυπνάδα μου..." Αρχισε να σε υποψιάζεται η αστυνομία;

— "Εκαμα μία προσπάθεια για να κρύψω την ταραχή μου, αλλά δεν το κατόρθωσα πολύ καλά."

— Τι θές να πής; πρόφερα.

— "Ο Κάρλο ξαναχαμογέλασε."

— Μην κάνης το βλάκα. Καταλαβαίνεις πολύ καλά τί θέλω να πώ... Φρόντισα ν' αλλάξω την ώρα στο ρολόι της, ώστε να πιστέψουν οι αστυνομικοί πώς βρισκόσουν εκεί όταν έκανε τη βουτιά..." Σου δοκίμαμαι πώς είδα κι' έπαθα για να φτάσω στο μέρος που είχε πέσει! Λίγο έλειψε να γκρεμοτακιστώ κι' εγώ..."

Τον κύτταξα στα μάτια.

— "Εσύ λοιπόν τη σκοτώσανε; είπα."

Κούνησε αρνητικά το κεφάλι του κι' απάντησε:

— "Εμένα κατηγορούνε όλες οι ένδεξεις. Κοκό. Βρισκόσουν εκεί πάνω, όταν έπεσε. Κι' ο Ντούγκλας Σέρραντ ήσουν εσύ!"

— "Εσκυψε μπροστά, τεντώνοντας το χοντρό δάχτυλό του προς το μέρος μου, και πρόσθεσε, τονίζοντας κάθε λέξη χωριστά:

— "Και σύ, ήλιθιε, άφισες στη Βίλλα ένα σημείωμα που της έλεγες πώς πήγαινες να τη βοηθίς! Ξέχασες αυτή τη μικρή λεπτομέρεια; Βοήθα εγώ το σημείωμά σου πάνω στο τραπέζι και το κράτησα."

Δοκίμασα την εντύπωση πώς το έδαφος υποχωρούσε κάτω από τα πόδια μου. Μόνο τη στιγμή εκείνη, ακούγοντας αυτά τα λόγια, είχα θυμηθεί τις λίγες λέξεις που είχα άφισει στη Βίλλα για την "Ελέν..."

— "Εδώ τόχω! συνέχισε ο Κάρλο, χτυπώντας με το χέρι την πισινή τσέπη του. Είναι ζτι χρειάζεται, Κοκό. Αυτό και το ρολόι φτάνουνε για ν' αποδειχτεί πώς εσύ τη σκοτώσανε! Είχε δίκιο. "Αν ποτέ εύρισκε ο Καρλότι εκείνο το σημείωμα, ήμουν χαμένος! Θυμώμουν τώρα ολοκάθαρα τί είχα γράψει — σαν να τόχα μπροστά στα μάτια μου:"

— "Ελέν. "Ελα να με βρής στο μονοπάτι που ανεβαίνει προς το γκρεμό, αν τυχόν δεν συναντηθούμε. "Εντ."

Είχα σημειώσει μάλιστα την ημερομηνία και την ώρα. Και είχα χρησιμοποιήσει ένα επιτολόχαρτο, που είχε για επικεφαλίδα την ονομασία της Βίλλας.

Με την ταραχή που είχα δοκιμάσει ύστερα, όταν ανακάλυψα το πτώμα, το είχα ξεχάσει τελείως.

— "Όταν οι αστυνομικοί βρουν τις βαλίτσες σου στην αποθήκη του σιδηροδρομικού σταθμού, πρόσθεσε ο Κάρλο, θ' ανακαλύψουν μέσα την κινηματογραφική μηχανή και τα κουτιά με τα φίλμ..." καθώς κι' ένα γράμμα της "Ελέν σε σένα, που δε θα τοξ άφιση πιά καμμία άμφιβολία. Τό είχε γράψει λίγο πριν κάνη τη βουτιά."

— "Εκαμα μία προσπάθεια για να συγκεντρωθώ."

— "Ήταν αδύνατο να βρεθώ σε χειρότερο αδιέξοδο..." Ο μόνος τρόπος για να βγώ απ' αυτό, ήταν να πάρω στην κατοχή μου εκείνο το καταραμένο σημείωμα και να το καταστρέψω."

Ο Κάρλο είχε πη πώς το κρατούσε πάνω του. "Επρεπε να του επιτεθώ ξαφνικά, να τον ζαλίσω και να του πάρω το χαρτί."

— "Ποτέ δε μούγραψε η "Ελέν, είπα."

— "Μα ναι, σου λέω. Την έπεισα εγώ να σου γράψω... Σου εξηγεί στο γράμμα της πώς νοίκιασε τη Βίλλα και σου αναγγέλλει πώς θα μείνεις εκεί οι δύο σας, με τ' όνομα κύριος και κυρία Ντούγκλας Σέρραντ."

— "Δε μπορούσε να σε κατηγορήσει πιά καλά, Κοκό! "Εννοια σου, και τὰ κανόνισα όλα μία χαρά."

Μα είχε πάρα πολλή αυτοπεποίθηση ο Κάρλο. "Ήμουν βέβαιος πώς τάλεγε υπερβολικά. Δεν υπήρχε κανένα γράμμα της "Ελέν."

Στο κάτω-κάτω όμως, αυτό δεν είχε σημασία. Το σημείωμα που της είχα γράψει εγώ, άρκούσε με το παραπάνω για να μ' ενοχοποιήση!

— "Μ' εμπλέκες για καλά, είπα. Και τώρα τί πρόκειται να κάνης;"

Σηκώθηκε κι' άρχισε να πηγαίνει μες στην κάμαρα, αποφεύγοντας όμως πάντα να με πλησιάσει.

— "Μήνες τώρα, ζητούσα ένα τύπο σαν και σένα, Κοκό, μου είπε. "Όταν έμαθα απ' την "Ελέν πώς σ' είχε βάλει στο χέρι, κατάλαβα πώς ήσουν ο άνθρωπός μου."

— "Έχω μία δουλειά για σένα. Θα περάσης τα γαλλικά σύνορα, μεταφέροντας ένα πακέτακι για λογαριασμό μου..." Θάναι εύκολο. Με τη δουλειά που κάνεις και με τη φήμη που έχεις, δε θα ψάξουνε τα μαγαζιά σου, ούτε τ' αυτοκίνητό σου... Μήνες τώρα, φυλάω το εμπόρευμα, περιμένοντας μια ευκαιρία σαν αυτή."

— "Ποιό εμπόρευμα; ρώτησα, κυττάζοντάς τον έρευνητικά."

Χαμογέλασε κι' απάντησε:

— "Δεν υπάρχει λόγος να το μάθης. Το μόνο που θάχης να κάνης εσύ, είναι να το μεταφέρης από δω στη Νίκαια. Θα περάσης τη νύχτα σου εκεί, σ' ένα άριστο ξενοδοχείο, αφήνοντας στο γκαράζ του τ' αυτοκίνητό σου. Πριν φύγης από δω, θάχω κρύψει το πακέτο στ' άμαξι σου, κι' ο πράκτοράς μου στη Νίκαια θα το πάρη τη νύχτα... Είν' απλούστατο, όπως βλέπεις."

— "Αν άρνηθώ, ο Καρλότι θα λάβη το σημείωμα που είχα γράψει για την "Ελέν;"

— "Καλά που το κατάλαβες, Κοκό!"

— "Κι' αν δεχτώ, τί θα γίνει τότε;"

— "Θα ξεκουρασθής μερικές μέρες στη Νίκαια, κι' ύστερα θα ξαναγυρίσης εδώ..." Έξη μήνες ίσως αργότερα, θα χρειαστή να ξανακάνης ένα ταξίδι από δω εκεί. Είναι φυσικότατα αυτά τα ταξίδια για ένα δημοσιογράφο. Είσαι ό,τι χρειάζεται γι' αυτή τη δουλειά. Γι' αυτό σε διάλεξα."

— "Πες μου, ανακατέτυπες κι' η "Ελέν σ' αυτή την έκλογή σου;"

— "Και βέβαια! Είχε κι' αυτό π' αποκό της; "Ήθελε να σ' εκδίσση και να σου πάρη 1.000 δολάρια. Μα τη συμβούλεψα να μη το κάνη. Της άποδεις πώς θα μπορούσες να μας είσαι πολύ πιο χρήσιμος για να περνάς το εμπόρευμα..."

Κατάλαβα ξαφνικά περί τί νος επρόκειτο.

— "Επαιρνε ναρκωτικά η "Ελέν..." δεν είν' έτσι; Γι' αυτό χρειαζότανε τόσα λεφτά, κι' άδιαφορούσε για το που θα τα βρούσε..." Τώρα θέλεις να κουβαλήσω στη Νίκαια ένα πακέτο με ναρκωτικά."

— "Χμ! Κάτι τέτοιο, Κοκό..."

— "Εσύ της τα προμήθευες;"

— "Τό βοήθες, μικρέ μου. Μ' άρεσει να βοηθώ τις κοπέλλες που έχουνε πολλά λεφτά."

— "Δική της η δική σου ήταν η ιδέα της Βίλλας;"

— "Τί σε νοιάζει αυτό;"

— "Δική σου θάταν, σίγουρα..." Και τη διάλεξες όπως χρειαζότανε, για να ξεκάνης την "Ελέν! "Ήθερες πώς δε θα με καταφέρνες να πάρω μέρος στο παιχνίδι σου, αν δε μ' έπιανες απ' το λαιμό. "Εστησες λοιπόν την παγίδα σου... πέταξες αυτή τη δύστυχη στο γκρεμό, κι' εγώ έπεσα σαν βλάκας στα δίχτυα σου!"

— "Εβαλε τα γέλια."

— "Έχεις ζωηρή φαντασία, βλέπω..." Όπωςδήποτε, δε μπορείς ν' αποδείξεις αυτή την ιστορία. "Ενώ η δική μου έχει τρανταχτές αποδείξεις."

— "Μήπως σε φωτογράφησε την ώρα που βρισκόσαστε οι δύο σας εκεί πάνω; Γι' αυτό έσπευσες να καταστρέψης το φίλμ;"

— "Οχι, καθόλου. Ήταν απλώς ένα τρυκ, για να σκεφτή η αστυνομία πώς επρόκειτο για έγκλημα."

— "Αναψε άλλο τσιγάρο και πρόσθεσε:

— "Λοιπόν, θα πές στη Νίκαια, η προτίμησ να στείλω το σημείωμα στον Καρλότι;"

— "Ξέρεις πώς δε μπορώ να κάνω αλλιώς..."

Κύτταξα γύρω μου, ψάχνοντας για ένα οποιοδήποτε όπλο. Μα δεν έβλεπα τίποτε κατάλληλο. "Ήθερα δε πώς δε μπορούσα να βασιστώ μόνο στις γραθιές μου..."

— "Υπήρχε ώστόσο ένα σκαμνάκι κοντά στην πόρτα, μ' ένα μεγάλο βαζο γεμάτο γαρυφαλά. Δίπλα στο βαζο, φιγουράριζε μία μεγάλη φωτογραφία της Μύρας Σέττι, με άσημνια κορνίζα."

Η Μύρα φορούσε ένα άσπρο μαγιό του μπάνιου κι' ήταν ξαπλωμένη σε μία σαιζ-λόνγκ, στον ίσκιό μιας μεγάλης ομπρέλας. Η φωτογραφία αυτή μου θυμίζει κάτι άοριστο. Μα δεν έδωσα σημασία εκείνη τη στιγμή...

— "Η ματιά μου έπεσε σ' ένα κροσταλλινό πρέσ-παπιέ, που βρισκότανε κοντά στο κάδρο. Είπα με το νου μου πώς αυτό ήταν κατάλληλο..."

— "Ο Κάρλο δε μ' είχε άφισει απ' τα μάτια του."

— "Δεχέσαι λοιπόν; με ξαναρώτησε."

— "Πιστεύω πώς δε μπορώ να πώ όχι."

— "Μπαρδο! φώναξε χαμογελώντας. "Ήθερα πώς θα σ' έπειθα στο τέλος. Να τι θα κάνης λοιπόν: Την Πέμπτη το βράδυ, θ' άφισης τ' αυτοκίνητό σου στο γκαράζ, χωρίς να το κλειδώσης. Θα περάσω από κει τη νύχτα και θα κρύψω το πακέτο."

— "Την Παρασκευή το πρωί, θα ξεκινήσης από νωρίς. Θα περά-

σης τη νύχτα στη Γενόβα, και το Σάββατο θα φτάσης στη Νίκαια. Πρέπει να βρίσκεσαι στα σύνορα κατά τις 7 το βράδυ. "Εκείνη την ώρα, οι τελωνοφύλακες πάνε για φαί, κι' ετσι θα σ' άφισουνε να περάσης χωρίς φιλικασκινίσματα."

— "Θα πές στο ξενοδοχείο "Χρυσός Ήλιος". Καλά θα κάνης να κρησ κρατήσει από πριν μια κάμαρα..." Θ' άφισης τ' αυτοκίνητο στο γκαράζ του ξενοδοχείου. Τ' άλλα είναι δική μας δουλειά. Κατάλαβες λοιπόν;"

Τού είπα πώς είχα καταλάβει πολύ καλά.

— "Κύτταξε όμως μην κάνης καμμία άναρσία. Κοκό! Αυτή η αποστολή αντιπροσωπεύει μια μικρή περιουσία για μένα. "Αν μου σκαρώσης κανένα κόλπο, θα το πληρώσης πολύ άσχημα! Μην ξεχνάς πώς σ' έχω στο χέρι..."

Με κύτταξε με διαπεραστική ματιά.

— "Κι' αν μάθω απ' άλλου ο Καρλότι πώς βρισκόμουν στη Βίλλα όταν σκοτώθηκε η "Ελέν;"

— "Ασ' τον να ψάχνη για αποδείξεις. "Αν σε παραβρίση, θα σου φτιάσω εγώ ένα άλλο. Ξέρω από κάτι τέτοια... Νάσαι ήσυχος, όσο θα δουλέψης μαζί μου. "Εσύ κι' εγώ μπορούμε να εξακολουθήσουμε για πολλά χρόνια αυτή την επιχείρηση. Δίχως να λογαριάζουμε πώς μπορούμε να την επεκτείνουμε και στην "Ελβετία..."

— "Μ' άλλα λόγια, αρχίζει μία καινούργια καριέρα για μένα!"

— "Ακριβώς... Λοιπόν, Κοκό, θα χωρίσουμε τώρα, γιατί έχω δουλειά. Είμαστε σύμφωνοι; Την Παρασκευή..."

Σηκώθηκα σιγά-σιγά.

— "Όπως θέλεις, είπα."

— "Έκανε το γύρο μου, μένοντας πάντα σ' απόσταση από μένα."

Σταμάτησα κοντά στο σκαμνί και κύτταξα τη φωτογραφία.

— "Η φιλεναδίτσα σου είναι; ρώτησα."

Πλησίασε κι' αυτός, όχι όμως πολύ.

— "Ασε την εκεί που βρίσκεται. Φύγε τώρα, Κοκό..."

Πήρα στα χέρια μου τη φωτογραφία.

— "Θα σ' αφήσω κοντά, είπα. Πάρναι κι' αυτή ναρκωτικά; Χύμηξε πάνω μου, μ' ένα μουγκρητό, και μου την άρπαξε απ' τα χέρια. "Ετσι, το δεξί του χέρι βρέθηκε άπασχολημένο προσωρινά. Τού πέταξα τότε με τ' άριστερό χέρι το βαζο με τα γαρυφαλά ανάμεσά στα πόδια, ενώ με το δεξί άρπαξα το πρέσ-παπιέ."

Τό βαζο τον χτύπησε στα γόνατα. "Εσκυψε το κεφάλι του για να κυττάξη, βλαστημώντας."

Κρατούσα γερά το πρέσ-παπιέ. Τον χτύπησα μ' αυτό στο μελίσγι, μ' όλη μου τη δύναμη. "Επεσε γονατιστός. Είδα το δεξί του χέρι να βολώνουε. Τού κατάφερα κι' άλλα δυνατά χτυπήματα στο κεφάλι, ώπου σωριάστηκε μπροστά στα πόδια μου."

— "Αφισα τότε το πρέσ-παπιέ κι' έσκυψα πάνω του. Μα ήταν λάθος μου, αυτό. Γιατί σκωπσε το δεξί του χέρι και παρ' όλην να μ' άρπαξη απ' το λαιμό. Τον χτύπησα στο μπροστό, καθώς προσπαθούσε ν' άνασκηκώθη."

— "Την Παρασκευή το πρωί, θα ξεκινήσης από νωρίς. Θα περά-

ΜΗ ΠΑΣΑΛΕΙΒΕΤΕ

ΤΑ ΧΕΙΛΗΝΑΣ

Τονίστε την φρεσκάδα των χειλιών σας με τὰ νέα άνοιχτά χρώματα **RED-SPOT**

Γενικός Άντ πος Π. ΙΕΤΤΑΣ Μπουμπουλίνας 10 Τηλ. 612-893

Red Spot

Κάθε είδος μαλλιών θέλει τὸ Σαμπουάν του

άλλά τὸ GLEMO...

...τρέφει τὰ ξηρά μαλλιά

...δυναμώνει τὰ λεπτά

...θεραπεύει τὰ σκληρά

...καί μαλακώνει τὰ σκληρά

Μήπως έχετε και σεις "είδικα", σαν τὰ ανώτερά μαλλιά; Τότε η καλύτερη περιποίησις είναι νὰ τὰ λούσετε τακτικά με τὸ Σαμπουάν GLEMO. "Ο άπρός GLEMO είναι πραγματική "Σαμπουαρεία". Καθαρίζει τέλεια τὰ μαλλιά, χάρις δε στις φυσικές δαμασκούρες ιδιότητες του κράκου του σήσου που περιέχει (λεκιθίνη και χοληστερίνη) τὸ GLEMO ξαναβιώνει τὰ μαλλιά, δίδοντας υγεία, άμρρητιά και λάμψη.

GLEMO

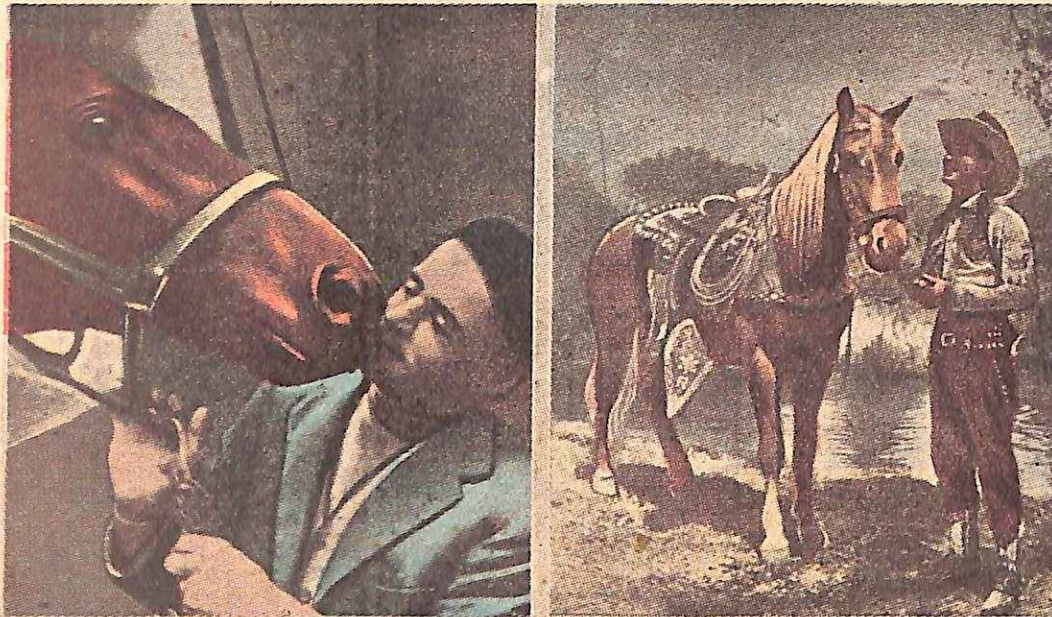
Σε υγρό (φιάλη) Δρ. 20-Κρέμα (σωληνάριο) 4.50

Δοκιμάστε μία φορά για νὰ πειραχίτε πᾶσο υπεργρεσί από όλα τὰ άλλα Σαμπουάν.

GLEMO Σαμπουάν με αὐγὸ

Προϊόν TETE-NOIRE

Άποστ. Άντ/ποι Έλλάδος ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ, Νίκης 9, Άθήναι.

Αριστερά: Το πιο ένδοξο καθαρόαιμο του κόσμου είναι ο Ριμπό, που νίκησε πάντα ο όλες τις διεθνείς κούρες κι' «άποστρατεύθηκε» μόλις έδω κι' ένα μίνα. Δεξιά: Το άλογο αυτό, είναι ο περίφημος «Τρίτσερ», που έχει παίξει σε πολλά φιλμ μαζί με τον εικονιζόμενο πλάι του γνωστό ήθοιο Ρού Ρότσερς.

ΕΙΧΑΜΕ γράψει, έδω κι' αρκετόν καιρό, για την εξαιρετική ισημοσύνη του αλόγου κι' αναφέραμε τότε μερικά καταπληκτικά περιστατικά, που την αποδείχνουν.

Επειδή το ευγενικό αυτό ζώο έχει αναρίθμητους θαυμαστές και φίλους, δεν θα ήταν καθόλου μάταιο ν' αναφέρουμε και μερικά πράγματα για τον πλούσιο συναισθηματικό του κόσμο και τις αγνώστες στους πολλούς «ψυχικές» του ιδιότητες.

Και πρώτα - πρώτα, θα σας αποκαλύψουμε ωρισμένα ενδιαφέροντα στοιχεία για την ερωτική ζωή των αλόγων. Στον έρωτα, όπως ακριβώς συμβαίνει και στον άνθρωπο, φαίνεται καλύτερα από όπουδήποτε άλλο, ο «ψυχικός» πλούτος, η φινέτσα κι' η ωραιότητα του αλόγου.

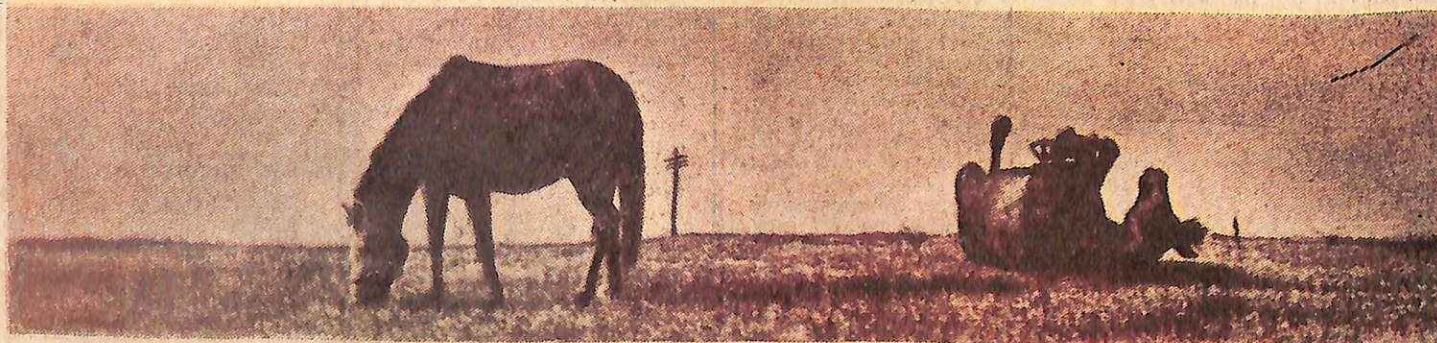
Τα υπέρτοκα αυτά ζώα δεν ζευγαρώνουν άμεσως, όπως συμβαίνει σε τόσα άλλα. Το ένστικτο που σπρώχνει το αρσενικό προς το θηλυκό, είναι και στα αλφάρια πολύ ισχυρό, αλλά ποτέ δεν παραμελούν το φλέρτ, πριν σμιξούν. Το ευγενικό αυτό τετράποδο δείχνει μια λεπτότητα και μια διακριτικότητα στην αρχή των αισθηματικών του δεσμών. Είναι ακριβώς η φάσις του φλέρτ, που γίνεται με τόσο συστολή και προσοχή από το αρσενικό ώστε να σχηματίσει κανείς την εντύπωση, ότι τα αλφάρια δεν ξέρουν παρά μονάχα ένα είδος έρωτα: τον ρομαντικό.

Είναι πάντα πολύ διασκεδαστικό -συγκινητικό θα λέγαμε- να παρακολουθή κανείς ένα πουλάρι, στις πρώτες του κατακτήσεις. Τριγυρίζει από κάπως μακριά την καλή του κι' αρχίζει να της επιδεικνύει με χαριτωμένη διακριτικότητα την ελγυσία του, τη γρηγοράδα του, το κομψό του παρουσιαστικό. Κάνει μικρά πηδήματα επί τοπου, τροτάρει, χύνεται ξαφνικά σαν άστραπη σε μια απόσταση μερικών δεκάδων μέτρων.

Εκείνη, εξ' άλλου, ναζιάρα και φιλάρεσκη όπως όλα τα θηλυκά του κόσμου, κάνει στην αρχή πως δεν προσέχει κι' άργει πολύ να δείξει την... ανυπομονησία της.

Στο τέλος, με μιά... ματιά ή μ' ένα ελαφρό χρεμέτισμα, ειδοποιεί τον άγαπημένο της πως μπορεί πιά να παρατήρη τα τσακισμάτα και τα κορβελλάκια και να μη στήν... ούσια. Αυτός τότε την πλησιάζει, της γλείφει απαλά το κεφάλι κατά μήκος της χαιτής και χοροπηδά πλάι της γεμάτος εὐτυχία. Η φοροδίστα, σύμφωνα με την άποψή μου είχε παρει στην καρδιά της από το πρώτο λεπτό, δέχεται τις τρυφερότητες του, αλλά του κάνει και μερικά νάζια ακόμα όπως ταιριάζει σ' ένα καθώς πρέπει κορίτσι. Τέλος, πετώντας κι' αυτό το άραχνούφαντο προσώπειο, μετέχει μ' όλη της τη διάθεση στη... συνέχεια.

Οι έρωτικοί δέσμοι των αλόγων δεν διαρκούν όμως πολύ. Είναι μάλλον σπάνιο φαινόμενο να αναπτυχθεί ανάμεσα σ' ένα αρσενικό και σ' ένα θηλυκό κάποια μόνιμη αλληλουσιμότητα.

Το άλογο αγαπά με πάθος την ελευθερία. Προτιμά να τρώη λίγο και να υποφέρει ακόμη κι' από δίψα, παρά να τάχνη όλα άφθονα και να ναι κλεισμένο στο σταύλο ή στο «μπόξ».

Η ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ των αλόγων

Τί πρέπει να έχουν υπ' όψιν τους όσοι
αγαπούν το ευγενικό αυτό ζώο

άλογα προαισθάνονταν τους βομβαρδισμούς των αεροπλάνων τόσο νωρίς, το ξεκίνημα των αεροπλάνων. Τα αλφάρια αυτά θα βομβαρδισμο από

Το άλογο είναι από φυσικού του αγαθό και καλόκαρδο ζώο. Μονάχα όταν νιώσει κίνδυνο για τη ζωή του, μπορεί να κάνει κακό στον κάου μπού, που πάνε να τα πιάσουν, ενώ ξέρουν πολύ καλά πως πρόσε «ροντέο» ή έχει δη σχετικά σκληρές σε ταινίες, ξέρει πως ποτέ τα όταν τους ρίχνουν κάτω. Το άγριο άλογο, σ' αυτές τις περιπτώσεις, αποφεύγει να περάσει πάνω από τον πεσμένο άνθρωπο. Άρκεται στο γεγονός, πως τον... ξεφορτώθηκε.

Άλλη μία «ψυχική» ιδιότης, που κάνει το άλογο να μοιάζει του ανθρώπου, είναι πως δεν υποφέρει εύκολα τη μοναξιά.

Στους σταύλους ωρισμένων ιπποδρομιών, συνηθίζουν να βάζουν σε κάθε «μπόξ» -δηλαδή σε κάθε ιδιαίτερο διαμέρισμα αλόγου- κι' ένα άλλο μικρό ζώο, για να του κρατή συντροφιά. Το «μπόξ» είναι συνήθως ένας χώρος όχι μεγαλύτερος από τέσσερα κυβικά μέτρα, δηλαδή αρκετά περιορισμένος για το άησυχό καθαρόαιμο. Έτσι, λοιπόν, μένει εκεί μαζί με το άλογο μια γατούλα, όπως στην περίπτωση του περιφημού εγγλέζικου δρόμου «Φόμπρα», ένα προβάτι κι' ένα άλλο μικρό ζώο, που η παρουσία του γαληνέει κι' ευχαριστεί το καθαρόαιμο.

Όσοι θέλουν να γυμνάσουν το άλογο τους για να κάνει ωρισμένα εντυπωσιακά καμώματα, -πράγμα αρκετά εύκολο προκειμένου για ένα τόσο έξυπνο ζώο- πρέπει να έχουν υπ' όψιν τους, πως δεν θα κατορθώσουν τίποτα με τις απειλές, τα μαστίγια και την πείνα. Το άλογο είναι πρόθυμο να συμμορφωθεί με τις θελήσεις σας και να μάθει τα μαθήματα, που θα του δώσετε, αρκεί να του φερθήτε με το μαλακό.

Τα αρσενικά αποφεύγουν μονάχα τις στείρες φοράδες, που μείνουν περιφρονημένες. Στα ράντσα, οι άτυχες αυτές υποδύσεις είναι ξεκομμένες από το υπόλοιπο κοπάδι και κρατούνται σε απόσταση.

Η «ψυχική» λεπτότης του αλόγου φαίνεται κι' από το γεγονός, ότι είναι ένα ζώο που εύκολα φοβάται. Ένας συνηθιστός ήχος, ένα ξαφνικό φως άρκου να το τρομάζουν. Το πρώτο συμπύωμα του τρόμου του είναι ο κρύος ιδρώς που το περιβάλλει. Τ' αστραπόβροντα του κάνουν βαθειά εντύπωση και τις στιγμές εκείνες χάνει τον έλεγχο των κινήσεών του.

Ακριβώς για την ευαισθησία του αυτή, από τα άσχετα χρόνια, ο άνθρωπος φρόντισε να προφυλάξη την όραση του αλόγου με τις παρωπίδες.

Όταν το άλογο τρομάξει, χάνει τόσο τα λογικά του, ώστε στο αλλόφρον τρέξιμό του δε διστάζει να πέσει στο νερό ή στη φωτιά.

Ωστόσο, μπορεί ένα άλογο να μη δείξει τον παραμικρό φόβο μπροστά σε αληθινούς κινδύνους, αρκεί να αισθανθεί πως ο κύριός του τους άφησε και δεν τους λογαριάζει. Στους πολέμους, τα αλφάρια δέχονταν αφάνταστη γενναίότητα κι' αυτό συμβαίνει όταν νιώθουν, πως εκείνοι που τα καβάλλαξεν δεν φοβούνται τίποτα.

Η καταπληκτική διαίσθησις του ζώου αυτό το κάνει ν' αντιλαμβάνεται τις διαθέσεις του κυρίου του σε κάθε στιγμή, έστω και χωρίς να τον βλέπει καθόλου, όπως συμβαίνει στην περίπτωση που τον έχει στη σέλλα του ή είναι ζεμένο σε άμμο.

Μεγάλη είναι επίσης η τάσι που έχει το άλογο να μιμηθεί το φωνητικό του. Αν αυτός είναι σκάρτου χαρακτήρος, άναλογο χαρακτήρα θα δείχνει και το άλογο, γιατί σε κάθε περίπτωση θέλει να ναι αντίκιο του ανθρώπου, στον οποίο ανήκει.

Η «ψυχή» του αλόγου δεν είναι όμως απλώς ευύσθητη απέναντι στον κύριο του. Έχει τόσο λεπτότητα, πολύ ανώτερη σ' αυτό το ζήτημα κι' από την ανθρώπινη, ώστε να διασυνάει και να προβλέπει φυσικά φαινόμενα ή άλλα γεγονότα, πολύ πριν συμβούν.

Η επιστήμη δεν έχει ακόμη κατορθώσει να εξηγήσει πως συμβαίνει ώστε ένα άλογο να νιώθει από πριν μιά πυρκαϊά ή ένα σεισμό, που έμεις οι άνθρωποι δεν αντιλαμβανόμαστε παρά αρκετά αργότερα. Στον τελευταίο παγκόσμιο πόλεμο, εξ' άλλου, διαπιστώθηκε πως πολλά

30.000.000 ΤΟΥΡΙΣΤΕΣ 6' ένα χρόνο!

Το 1956 κατέρριψε όλα τα ρεκόρ
ταξιδιωτικής κινήσεως

ΤΟ 1956 δημιούργησε στην ιστορία του κόσμου ένα καινούργιο ρεκόρ: Το ρεκόρ της μεγαλύτερης τουριστικής κινήσεως που παρατηρήθηκε ποτέ ως τώρα!

Χωρίς να λογαριάζουμε πως μένουν ακόμη μερικές εβδομάδες ώπου να κλείσει ο χρόνος και πως, στο διάστημα αυτό, θα σημειωθεί αζιόλογη τουριστική κίνηση πρό παντός στις χώρες τις κατάλληλες για χειμερινά σπόρ, ως τώρα μόνο, οι Ευρωπαίοι τουρίστες φτάσανε τον ιλιγγιώδη αριθμό των 30 εκατομμυρίων! Πράγμα, που σημαίνει πως σχεδόν ένας στους δέκα Ευρωπαίους, αν εξαίρεσουμε τα παιδιά, τους πολύ γέρους και τους αρρώστους, πέρασε εφέτος τα σύνορα της χώρας του.

Παράλληλα με το ρεκόρ των ταξιδιωτών, καταρρίφτηκε και το ρεκόρ των δαπανών για ταξίδια αναψυχής στο εξωτερικό. 65 δισεκατομμύρια νέων δραχμών πληρωθήκανε σε ξενοδοχεία, ρεστωράν, ταξιδιωτικά γραφεία, οιδροδρόμους, βαπόρια, αεροπλάνα. Δηλαδή, κάθε τουρίστας ξόδεψε, κατά μέσον όρο, κάτι παραπάνω από 2.000 δραχμές.

Ανάμεσα σ' όλους τους Ευρωπαίους, στην ταξιδιωτική κίνηση του 1956, προηγήθηκαν οι Γερμανοί. 7,5 εκατομμύρια κάτοικοι της Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας μετακινήθηκαν έξω από την χώρα τους. Δεύτεροι, αλλά με σημαντική διαφορά, ήταν οι Γάλλοι. Όσο για τους Έλληνες, περιττό είναι, βέβαια, να πούμε πως κατέλαβαν μία από τις τελευταίες θέσεις στην τουριστική κίνηση στο εξωτερικό και πως ελάχιστα, συγκριτικά με άλλες χώρες, ήταν εκείνοι που κατάφεραν να γνωρίσουν έναν ξένο τόπο!

Οι προτιμήσεις των τουριστών του 1956 στράφηκαν, κυρίως, στις χώρες της Μεσογείου. Από τους Γερμανούς, οι περισσότεροι διαλέξανε για τόπο παραθερισμού τους την Ιταλία. 2.700.000 Γερμανοί «εισέβαλαν» εφέτος - ειρηνικά, έννοείται...- στο ιταλικό έδαφος. 2.500.000 προτιμήσανε την Ελλάδα και την Αυστρία, ενώ οι υπόλοιποι μοιράστηκαν στην γαλλική Ριβιέρα, στις δαλματικές ακτές, στα νησιά των Βαλεαρίδων, την Μαγιόρκα και την Μινόρκα, και στην Ελλάδα.

Από τους Γάλλους, οι περισσότεροι προτίμησαν να επισκεφτούν την Ισπανία και δεύτερη στη σειρά των προτιμήσεων τους ήρθε η Ελλάδα, που συγκέντρωσε εφέτος μεγαλύτερο αριθμό Γάλλων τουριστών από κάθε άλλη χρονιά.

Συνολικά, πάντως, η Ιταλία, όπως και κάθε χρόνο, προσέλκυσε το 1956 μεγαλύτερο αριθμό τουριστών από όλες τις άλλες χώρες, όχι φυσικά, επειδή ο ούρανός της είναι πιο γαλάζιος από τον δικό μας, ο ήλιος της λαμπερότερος και τα ιστορικά της μνημεία πλουσιότερα σ' ενδιαφέρον, αλλά επειδή όλα αυτά τα τουριστικά βέλγητρα της είναι πολύ περισσότερο διαφημιζόμενα.

Αζιόλογη ακόμη άνοδος της τουριστικής της κινήσεως εορμαίωσε η Ισπανία, ενώ η Γιουγκοσλαβία είχε μία σχετική κάμψη, όπως κάμψε επίσης παρουσίασαν και τα ταξίδια Ευρωπαίων σε άλλες ηπείρους.

Ζηνρότερο, όμως, ενδιαφέρον από τον στατιστικό αυτό απολογισμό, έχει το να εξετάσουμε τους λόγους, που δημιούργησαν το χωρίς κανένα άλλο ανάλογο προηγούμενο τουριστικό αυτό ρεύμα στις ημέρες μας.

Οι λόγοι, όπως διαπιστώνει στη σχετική έρευνά του ένα γερμανικό περιοδικό, είναι ψυχολογικοί όπως και οικονομικοί.

Ο σπουδαιότερος λόγος είναι πως η «δίψα της φυγής» έχει γίνει στην εποχή μας πιο έντονη παρά ποτέ. Όσο πιο δυσάρεστες και πιο πιεστικές είναι οι συνθήκες της καθημερινής ζωής, τόσο μεγαλύτερες διαστάσεις παίρνει η «δίψα της φυγής». Θα ήταν λάθος να νομίσουμε πως τα εκατομμύρια αυτά των τουριστών ταξιδεύουν από απλή περιέργεια να «γνωρίσουν τον κόσμο». Ταξιδεύουν για να «φύγουν» - για ν' αλλάξουν περιβάλλον, για να γλυτώσουν για λίγο από τις δυο συμπληγάδες του ανθρώπου του αιώ-

Επάνω: 'Ο τουρισμός... έδω και δύο αιώνες! Κάτω: Στα αυτοτρογερμανικά σύνορα, τον περασμένο Ιούλιο, περνούσε ένας ταξιδιώτης κάθε 10 δευτερόλεπτα!...

Η Ιταλική Ριβιέρα συγκέντρωσε εφέτος τον μεγαλύτερο αριθμό τουριστών από κάθε άλλο μέρος της Ευρώπης.

νος μας: τον μόχθο για την αυτοσυντήρησις και την αβεβαιότητα για το μέλλον.

Αλλά ο πόθος της φυγής δεν είναι, βέβαια, ο μόνος συντελεστής για την αύξηση, ή μάλλον τον πολλαπλασιασμό, της τουριστικής κινήσεως. Είναι ακόμη και το ότι οι άνθρωποι, αναγκαστικά κλεισμένοι στα σύνορα της χώρας τους κατά τον πολεμικό και τα πρώτα μεταπολεμικά χρόνια, αισθάνθηκαν την ανάγκη να ζήσαν, θγούν πάλι έξω, να έρθουν σ' επαφή μεταξύ τους. Ακόμη, όμως, πιο πολύ είναι πως, όχι μόνο θέλουν πολύ περισσότερο να ταξιδέψουν, αλλά και μπορούν να πραγματοποιήσουν πολύ ευκολότερα από άλλοτε αυτή την επιθυμία τους. Την ευκολία αυτή την εξασφαλίζουν η ταχύτης και τα φθηνότερα ναύλα.

Την εποχή, που το αμάξι με τ' αλφάρια ήταν... το ταχύτερο μεταφορικό μέσο, τουρισμός δεν ήταν, βέβαια, δυνατόν να υπάρξει. Άλλα επίσης ήταν πολύ δύσκολο να υπάρξει τουρισμός, όπως τον έννοούμε σήμερα, όταν ένα ταξίδι απαιτούσε μία ολοκληρή περιουσία και η λέξη «τουρίστας» ήταν περιπου συνώνυμη με τη λέξη «λόρδος».

Τα άρναωμένα, μαζικά ταξίδια, που περιωρίσανε σημαντικά το κόστος, ήταν η κυριώτερη άφορη για να μπορέσει να ικανοποιηθεί σε τόσο παλιή ανθρώπων ο ταξιδιωτικός πόθος, που υπήκοε μέσα τους ανεκπλήρωτος. Και τα άρναωμένα αυτά ταξίδια έφεραν και ένα άλλο αποτέλεσμα: Έξοικειώσαν τον τουρίστα με τα φθινα μέσα μεταφοράς, με την τρίτη θέσι των τραινών, με την τουριστική των βασιονών, ακόμη και με την ιδέα της διαβίσεως σε μία σκηνή, όταν τα οικονομικά περιθώρια δεν έφτανουν για διαμονή σε ξενοδοχείο! Έτσι, τον «λόρδο»-ταξιδιώτη της προπολεμικής εποχής αντικατέστησε ο απένταρος ταξιδιώτης της μεταπολεμικής.

Τα 80% των Ευρωπαίων, που ταξιδέψαν εφέτος έξω από τα σύνορα της χώρας τους έλαβαν μέρος σε μαζικά ταξίδια, που διοργανώθηκαν από ταξιδιωτικά πρακτορεία ή από διάφορους άλλους οργανισμούς.

Φυσικά, το φαινόμενο της μαζικής αυτής ταξιδιωτικής μανίας, που έχει καταλάβει τους ανθρώπους της εποχής μας, έχει, μαζί με τις καλές, και τις σκοτεινές πλευρές του. Πλάι στα σοβαρά ταξιδιωτικά πρακτορεία, ξεφυτρώσαν σαν μανιτάρια και αρκετά άλλα, που σπριζούν τα κέρδη τους στην άουστολη εξαπάτη των τουριστών, που τους υπόσχονται «όνειρωδη ταξίδια» και «μαγευτικές κρουαζιέρες», για να τους καταδικάσουν σε μία φοβερή ταλαιπωρία, άφορητη και για τους πιο «ακλινραγωγημένους».

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Τα σούλα Στρατηγόπουλου, Ένταθα, Μισέλ Μπράζι, Κιτίν, Κατερίνη, και Σ. Μ. Κηφισιά: Η διεύθυνση της Gina Lollobrigida είναι: Via Appia 223, Roma, Italia.

Μαρία Γιαννούλη, Ένταθα: Η διεύθυνση της Rossana Brazzi είναι: Via Sistina 57 Roma, Προσευχοπούλα, Καβέλα: Η διεύθυνση του Jack Palante είναι: United Artists Studios, 1041 Formosa Ave, Hollywood, Calif, U.S.A. Χιονόλουθο, Ένταθα: Η διεύθυνση της Gabrielle Ferretti είναι: Via Aurelia Antica 20, Roma, Italia και του Eino Crisa: Via F. Sciacci 38, Roma, Italia. Η διεύθυνση της Eleonora Ruffo είναι: Via Stamira 70, Roma, Italia. Και της Isa Mirandola: Via S. Angela Merici 40, Roma, Italia. Η διεύθυνση της Α. Λευκασίας: Το φιλμ «Μία βδομάδα στον ήλιο» με την Έλίζαμπετ Τάιλορ και τον Μοντγκόμερυ Κλίφτ, γυρίστηκε το 1951. Η σύζυγος του Ρόμπερτ Τάιλορ, Ούρσουλα Τίς, είναι Γερμανίδα αλλά απέκτησε προ ήμερων αμερικανική ιδιότητα.

Η Τζέιν Γουάιτμαν και η Άνν Μίλερ ήταν Έβραίες, προ ολίγου καιρού όμως βαφτίστηκαν και έγιναν καθολικές.

Γαλάζια Γαρδένια, Θεσσαλονίκη: Η διεύθυνση της Antonella Lualdi και του συζύγου της Franco Interlenghi είναι: Via Palestro 3, Roma, Italia. Το δε Vittorio Gasman: Viale Appennini 47, Roma, Italia. Η Σέλλε Γουίντερ, δεν γυρίζει φιλμ γιατί βρίσκεται από καιρό στο Μπρόντγουεϊ. Δείχνει μια ιδιαίτερη προτίμηση γι' αυτό το θέατρο και το διευρύνει της είναι να ερμηνεύσει Σαίξπηρ.

Ξανθοπόλλα, Ένταθα: Η διεύθυνση της Joan Crawford είναι: 426 N. Bristol, Brentwood, Calif. U.S.A. Και της Virginia Mayo, 14635 Magnolia Blvd, Van Nuys, San Fernando Valley, Calif. U.S.A.

Είρηνη Αθανασιάδου, Ν. Ιωνία: Η διεύθυνση του Dean Martin είναι: 724 N. Alpine, Beverly Hills, Los Angeles, Calif. U.S.A.

Βούλα Καπέλλα, Παγκράτι: Η διεύθυνση της Sonja Henie είναι: 243 U. Delfem, Bel. Air, Los Angeles, Calif. U.S.A. Της δε Barbara Hutton: Von Gramm, Tanger, Afrique du Nord.

Θ. Τ. Ένταθα: Η διεύθυνση της Sophia Loren στη Ρώμη είναι: Via Balzani 13, Roma, Italia.

Ε. και Κ. Χρυσόφωκη, Ένταθα: Η διεύθυνση του Gerard Philipe είναι: 22 Rue de Tocqueville, Paris 17e, France.

Τσόλνι: Η διεύθυνση της May Britt είναι: Via Savantano 7, Roma, Italia. Μαίρη Κρόντσερ: Θα βρείτε πιο πάνω τη διεύθυνση της Υδών Σανσον.

Λευκή περισσότερα, Ένταθα: Σκηνοθέτης του φιλμ «Ευπλόγη

κόμισσα» δεν ήταν ο Νεγκουλέσκο αλλά ο Γιόζεφ Μάνικιτς. Οι ερμηνευτές του φιλμ «Πέθανε χίλιες φορές» ήταν οι ακόλουθοι: Ρόμυ Χολ: Τζέκ Γιάλμαν, Μαίρη: Σέλλε Γουίντερ, Βέλμα: Λούι Νέλσον, Μπέιμπε: Λή Μάρβιν, Τζο: Γκράντλες Γκράντλες, Μπίγκ Μάκ: Λόν Τσάνεϊ (γυνίκα), Ρέι: Νόλ Χέλιμαν.

Πίνκνι: Η διεύθυνση της Antonella Lualdi είναι: Via Palestro 3, Roma, Italia, της Valentina Coiffes: Via di Villa Sacchetti 15 Roma, Italia, και του Renato Rastel, Via Nicola Martelli 10, Roma, Italia.

Έλβεν Κολογέρου, Ένταθα: Η διεύθυνση της Pierre Cressoy είναι: Piazza Buenos Aires 20, Roma, Italia, του Giacomo Rondinella, Via Ariosto 25, Roma, Italia, και του Vittorio de Sica, Via Barnaba Orlandi 8, Roma Italia.

Χριστίνα Μιτηνίδου, Θεσσαλονίκη: Η διεύθυνση της Jane Wyman είναι 333 S. Beverly Glen, Bel Air, Los Angeles, Calif. U.S.A. Της Deborah Kerr: 12840 Sunset, Brentwood, Calif. U.S.A. Το Kirk Douglas: 214 St. Pierre, Bel Air, Los Angeles, Calif. U.S.A. Της Michele Morgan: 4, R. Faber, Paris 7e, France. Και του Rossana Brazzi: Via Sistina 57, Roma, Italia. Της υπόλοιπες διεύθυνσεις θα σας τις δώσουμε σε προσεχές τεύχος.

Κριστιάννα, Ένταθα: Η Μαρίνα Βλαντί είναι αδελφή της ηθοποιού Όντι Βερσού. Είναι ρωσικής καταγωγής και γεννήθηκε στις 10 Μαΐου 1938. Το πραγματικό της όνομα είναι Μαρίνα Πολιάκοφ-Μπαϊνάρωφ και ντεμπούταρε ως χορεύτρια στις όπερες. Η διεύθυνση της είναι 38 Rue d'Alsace, Clichy, Seine, France. Είναι παντρεμένη και μητέρα. Δημοσιεύσαμε σε προηγούμενο τεύχος μας

μια φωτογραφία της μαζί με το παιδί της.

Ρούλα Πάλα, Ένταθα: Η διεύθυνση του Jerry Lewis είναι: 1948 Amalfi, Santa Monica, Calif. U.S.A. Θα βρείτε πιο πάνω τη διεύθυνση του Ντίν Μάρβιν.

Ομορφ μελαχροινή Α. Κ.: Η Ντόρις Νταϊν γεννήθηκε στις 3 Απριλίου 1924, η Βέρα Έλεν στις 16 Φεβρουαρίου 1921, ο Χόουαρντ Κηλ στις 13 Απριλίου 1919, η Τζέιν Ράσελ στις 21 Ιουνίου 1921, ο Βαν Χέφλιν στις 13 Δεκεμβρίου 1910, και η Ρόντα Φλέμινγκ στις 10 Αυγούστου 1923.

Θαυμάστρια του Λούι Ζουρντάν: Το ειδικό σας γεννήθηκε στη Μασσαλία, στις 19 Ιανουαρίου 1921. Το πραγματικό του όνομα είναι Λούι-Πιέρ Ζέντ και το ύψος του 1, 83. Ήταν σύζυγος της ηθοποιού Μισελίν Πρέλ, χάρισε όμως το 1946 για να παντρευτεί την Μπερτα-Φρεντερίκ Τακόρ που του χάρισε ένα γιο στις 6 Οκτωβρίου 1951. Το τελευταίο του φιλμ είναι ο «Κύνος» και η διεύθυνσή του: C/o Metro Goldwyn-Mayer Studios, 10202 W. Washington Blvd, Culver City, Calif. U.S.A.

Παύλου Κουντούρη, Ένταθα: Η διανομή του φιλμ «Ο άνω θωρακ που γνώριζε πολλά» είναι η ακόλουθη: Μπέν Μάκ Κέννα: Τζέιμς Στιούαρτ, Τζο Μάκ Κέννα: Ντόρις Νταϊν, κυρία Ντράντον: Μπρέντα ντε Μπράντι, Λούι Μπερνάρ: Ντανιέλ Ζελέν, Κος Ντράντον: Μπερνάρ Μάις. Σκηνοθέτης του έργου ήταν ο Άλφρεντ Χίτσκοκ.

ΖΗΤΟΥΝ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΚΥΠΡΙΟΙ

Δύο φίλοι, ο Γιόργος και ο Ανδρέας (19 χρόνων και οι δύο), ζητούν αλληλογραφία με την «Κάρμεν» και την «Αγαπούλα» του τεύχους 934. Η διεύθυνση και των δύο είναι: Α. Κελέστης, C/o Cyprus Trading Corp. T.U. 22, Κυρήνεια, Κύπρος.

Οι κάτωθι πολιτικοί κρατούμενοι, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες και Έλληνίδες απ' όλον τον κόσμο με σκοπό την ανάπτυξη μιας άγνης φιλίας: Τομάζος Ίωάννου, D.P. 675 (19 χρόνων), Δημητράκης Θεοχά-

ρους D.P. 698 (21), Κώστας Γεωργίου (24) D.P. 678, Νικόλας Β. Νικόλας, D.P. 674 (20), Αντώνης Γεωργίου, D.P. 676 (20), Αντώνης Κώστα, D.P. 679 (20), Χαμήλης Δημητρίου D.P. 677 (21), Κυριάκος Β. Κασαρούς D.P. 689 (19), και Κώστας Γεωργίου, D.P. 109. Η διεύθυνση όλων είναι: Κρατητήρια Πύλας, Λάρνακα Κύπρος.

Ο Γεώργιος Κυπριανού, D.P. 109 (21), ο Γεώργιος Σταυρινίδης, D.P. 697 (21), ο Ηλίας Γεωργιάδης, D.P. 696 (21), ο Χριστόδουλος Αντωνίου, D.P. 21 (21), και ο Γεώργιος Ατσαλός, D.P. 99 (20), Κρατητήρια Πύλας, Ε.Κ., Λάρνακα, Κύπρος, ζητούν αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, με σκοπό την ανταλλαγή καρτ-ποστάλ.

Οσες τους γράφουν να έσωκλείσουν στο γράμμα μια φωτογραφία τους.

Ο Ανδρέας Δημοσθένους, Νιόβης 2, Λευκωσία, Κύπρος (21 χρόνων), ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Φρίδος Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γιάννης Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γιάννης Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γιάννης Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γιάννης Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γιάννης Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γιάννης Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γιάννης Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γιάννης Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γιάννης Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γιάννης Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γιάννης Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γιάννης Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γιάννης Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γιάννης Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γιάννης Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γιάννης Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γιάννης Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γιάννης Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γιάννης Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γιάννης Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γιάννης Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γιάννης Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γιάννης Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γιάννης Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γιάννης Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γιάννης Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γιάννης Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γιάννης Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γιάννης Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γιάννης Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

ρος D.P. 698 (21), Κώστας Γεωργίου (24) D.P. 678, Νικόλας Β. Νικόλας, D.P. 674 (20), Αντώνης Γεωργίου, D.P. 676 (20), Αντώνης Κώστα, D.P. 679 (20), Χαμήλης Δημητρίου D.P. 677 (21), Κυριάκος Β. Κασαρούς D.P. 689 (19), και Κώστας Γεωργίου, D.P. 109. Η διεύθυνση όλων είναι: Κρατητήρια Πύλας, Λάρνακα Κύπρος.

Ο Γεώργιος Κυπριανού, D.P. 109 (21), ο Γεώργιος Σταυρινίδης, D.P. 697 (21), ο Ηλίας Γεωργιάδης, D.P. 696 (21), ο Χριστόδουλος Αντωνίου, D.P. 21 (21), και ο Γεώργιος Ατσαλός, D.P. 99 (20), Κρατητήρια Πύλας, Ε.Κ., Λάρνακα, Κύπρος, ζητούν αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, με σκοπό την ανταλλαγή καρτ-ποστάλ.

Οσες τους γράφουν να έσωκλείσουν στο γράμμα μια φωτογραφία τους.

Ο Ανδρέας Δημοσθένους, Νιόβης 2, Λευκωσία, Κύπρος (21 χρόνων), ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Φρίδος Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γιάννης Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γιάννης Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γιάννης Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γιάννης Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γιάννης Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γιάννης Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γιάννης Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γιάννης Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γιάννης Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γιάννης Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γιάννης Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γιάννης Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γιάννης Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γιάννης Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γιάννης Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γιάννης Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γιάννης Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γιάννης Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γιάννης Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γιάννης Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γιάννης Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γιάννης Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γιάννης Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γιάννης Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γιάννης Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γιάννης Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γιάννης Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γιάννης Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γιάννης Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γιάννης Πιτσιλλίδης (22 χρόνων) T.U. 57, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

πος, ζητούν αλληλογραφία με Έλληνες απ' όλον τον κόσμο και κατά προτίμηση της «Αμερικής».

Η Νίκη Χουρμούζιου, Λεωφόρος Στασίου 26, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με μορφωμένους νέους και νέες απ' όλον τον κόσμο 25-45 χρόνων, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα, με σκοπό την ανάπτυξη φιλίας και την ανταλλαγή καρτ-ποστάλ και γραμματοσήμων.

Τρεις φίλες που κρύβονται κάτω από τα ψευδώνυμα «Σιγκοάλα» (17 χρόνων), «Ομορφισσιγάννα» (17) και «Αντισμένογιούλι» (17) και ζητούν αλληλογραφία με νέους απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική γλώσσα. Η διεύθυνση και των τριών είναι: Poste Restante, Nicosia, Cyprus.

Η «17χρονη Κυπριαπούλα» (μπαθίνα του γυμνασίου), ζητεί αλληλογραφία με φοιτητές και μαθητές στην ελληνική, αγγλική ή γαλλική γλώσσα, με σκοπό την ανάπτυξη φιλικών σχέσεων. Όσοι θέλουν να πάρουν γράμμα της, να δώσουν τη διεύθυνσή τους από τις στήλες της αλληλογραφίας μας.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΕΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Η Helen Covstait, (20 χρόνων), 406 Victoria Ave, Fort William, Ont, Canada, ζητεί αλληλογραφία με νέους 20-26 χρόνων που να γνωρίζουν μια οποιαδήποτε τέχνη και να θέλουν να μεταναστεύσουν στον Καναδά. Όποιος γράφει, να έχει κανονικό, να είναι από καλή οικογένεια και να μην είναι πολύ μελαγχολικός.

Η Elena Yosa η ηθοποιός, Eleni Cadeddi No 22/2, Bakirkoy, Istanbul, Turkey (16 χρόνων), ζητεί αλληλογραφία με νέες και νέους απ' όλον τον κόσμο, με σκοπό την ανταλλαγή γραμματοσήμων και καρτ-ποστάλ και σκέψαντες επί κινηματογραφικών θεμάτων, καθώς και τη δημιουργία άγνης φιλίας. Όσοι γράφουν να χρησιμοποιήσουν την ελληνική, γαλλική, τουρκική ή αγγλική γλώσσα και να στείλουν μία φωτογραφία τους.

Οι αδελφές Anne και Marie Paradaakis, Poste Restante, Port Fouad, Egypte, (19 και 20 χρόνων), ζητούν αλληλογραφία με νέους 22-26 χρόνων καλώς εγκατεστημένους, με σκοπό το γάμο. Όσοι γράφουν μπορούν να χρησιμοποιήσουν την ελληνική, αγγλική ή γαλλική γλώσσα, να έσωκλείσουν όμως στο πρώτο γράμμα μια φωτογραφία τους.

Η Nitsa Guilletoğlu (18 χρόνων) Yeni Carsi Hamam Sok. No 16/1, Beyoglu, Istanbul, Turkey, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέους απ' όλον τον κόσμο, με σκοπό τη δημιουργία μιας άγνης φιλίας. Παρακαλεί όποιον της γράφει, να στείλει μία φωτογραφία της.

Δύο αδελφές, η Lilian Alexandrakis (18 χρόνων) και η Vian Alexandrakis (21), Poste Restante, Port Said, Egypte, ζητούν αλληλογραφία με νέους με σκοπό το γάμο. Όσοι γράφουν να στείλουν μία φωτογραφία τους.

Το «Αεράκι» του Βοσπόρου από την Κωνσταντινούπολη (18 χρόνων), ύψηλη, μελαχροινή, ευπαρουσιαστή και πολύ καλής οικογενείας, ζητεί αλληλογραφία με ευπαρουσιασμένους νέους του εξωτερικού, ως 37 χρόνων, καλώς εγκατεστημένους, με σκοπό το γάμο. Όσοι θέλουν να πάρουν γράμμα της, να στείλουν τη διεύθυνσή τους στα γράμμά της. Θα της σταλή χωρίς να δημοσιευθεί.

Η Paraskevi Moussetti (18 χρόνων), 21 Rue Dessouki, Attarim, Alexandria, Egypte, ζητεί αλληλογραφία με νέους καλής οικογενείας, μορφωμένους και καλώς εγκατεστημένους σε οποιοδήποτε μέρος της γης, 24-30 χρόνων, οιασδήποτε εθνικότητας, άρκε να είναι Χριστιανός, με σκοπό τη δημιουργία σοβαρού δεσμού. Όσοι γράφουν, μπορούν να χρησιμοποιήσουν την ελληνική, αγγλική, γαλλική ή αραβική γλώσσα, να στείλουν όμως, απαραίτητα, μία φωτογραφία τους.

Η Loula Diamanti (20 χρόνων), 44 Torbay Rd, Paignton, Devon, England, ζητεί αλληλογραφία στην ελληνική γλώσσα με νέους εγκατεστημένους στην Αγγλία, αλλά και από την Ελλάδα.

Η κυρία Ermione Levidou (45 χρόνων), C/o Librairie Raphael, 15 Rue Toussoun 15, Ale-

xandrie, Egypte, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με σοβαρούς κυρίως απ' όλον τον κόσμο 45-55 χρόνων.

Η φοιτήτρια της Νομικής Vana-Elsa Dimorouliou, 17 Heford Square, London S.W. 7, England, (20 χρόνων), ζητεί αλληλογραφία με νέους 25-30 χρόνων, φοιτητές και μη, απ' όλα τα μέρη του κόσμου, στην ελληνική, αγγλική ή γαλλική γλώσσα.

Η Irene Spygoroulou, Rue Dinostate 18, Mazaria, Alexandria, Egypte, ζητεί αλληλογραφία με νέες και νέους απ' όλον τον κόσμο, με σκοπό την ανταλλαγή καρτ-ποστάλ.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ο Σταμάτιος Αλεξίου και ο Ιωάννης Αλεξίου, Ν.Σ.Ε. 40, 3, Ξενοκρήνη, Θεσσαλονίκη, Γεώργιος, ζητούν αλληλογραφία με νέες απ' όλ

Ο Έλβις Πρέσλεϋ, ενώ τραγουδάει

ΕΛΒΙΣ ΠΡΕΣΛΕΪ: Ο ΗΜΙΘΕΟΣ ΤΟΥ «ΡΟΚ ΕΝΤ ΡΟΛ»

Πώς εκμεταλλεύτηκε τη «ραγισμένη» φωνή του

Το όνομα του Έλβις Πρέσλεϋ είναι σήμερα γνωστό σ' όλο τον κόσμο. Ο είκοσάχρονος αυτός Αμερικανός τραγουδιστής, με τα πολλά μαλλιά που τα χτενίζει πίσω σαν την ουρά της χήνας, με τις φαβορίτες που έχουν μήκος δέκα πόντους, με τη φωνή που μοιάζει σαν λυγμός και με τις κινήσεις του, που δίνουν την εντύπωση πως το σώμα του πάει να... διαλυθεί, είναι ο ημίθεος του «ρόκ εντ ρόλ». Κανείς άλλος αυτός δεν έφερε να «έρμηνευε» με τόσο επιτυχία τους ρυθμούς του εξωφρενικού αυτού χορού.

Ο Έλβις Πρέσλεϋ γεννήθηκε στις 8 Ιανουαρίου του 1935, σε μια παράγκα από δυο δωμάτια, στη μικρή πέλι Τουπένιο του Μισσούρι.

Ο πατέρας του, όταν ο Έλβις γεννήθηκε, ήταν μόλις...δέκα οχτώ χρόνων. Είχε παντρευτεί από έρωτα, είχε φτιάξει εκείνη την παράγκα με τα ίδια του χέρια κι έδωσε το ψωμί της οικογενείας του κάνοντας τον αχθοφόρο.

Όπως ήταν έπομένο, ο Έλβις δεν πέρασε την παιδική του ηλικία μέσα στα πομπώδη, από πολύ μικρές ρίχντες στη βιοπάλη, βοηθώντας τον πατέρα του στη μεταφορά των αποσκευών στο σιδηροδρομικό σταθμό της μικρής πόλεως. Στο σχολείο, όμως, πήγαινε ταχτικά κι ήταν από τους πιο καλούς μαθητές.

Στο μεταξύ, είχε ανακαλύψει πως διέθετε μια ωραία φωνή και φρόντισε να μάθει κιθάρα από ένα θείο του, που ήταν λαϊκός τραγουδιστής. Η πιο όμορφη μέρα της παιδικής του ηλικίας ήταν όταν ο θείος του εκείνος ήταν όταν ο θείος του παλαιά του κιθάρα.

Από εκείνη τη μέρα ο Έλβις Πρέσλεϋ, που ήταν τότε δώδεκα χρόνων, πήρε την απόφαση να μη γίνει επιστήμονας, όπως σχεδίαζε ως τότε, αλλά να ακολουθήσει το καλλιτεχνικό στάδιο. Ήταν βέβαιος, πως κάποτε, με τη φωνή που διέθετε, θα γινόταν γνωστός σ' όλη την Αμερική.

Ο Έλβις ήταν δέκα τεσσάρων χρόνων, όταν η οικογένειά του μεταφέρθηκε στην πόλη Μέμφις του Τενεσί. Οι εκεί μπορούσαν να βρουν δουλειά. Ο πατέρας του προσελήφθη σ' ένα εργοστάσιο οργάνων οπτικής. Η μητέρα του έγινε γραφίστα σ' ένα λαϊκό κέντρο. Ο Έλβις έγινε βοηθός κηπουρού.

Η φτώχεια ωστόσο έδρανε

πάντα την οικογένειά του κι αυτό το γεγονός δυνάμωσε το χαρακτήρα του και τον έκανε να νάναι μετρημένος σε όλα του. Οι γονείς του, που ήταν εντιμοί άνθρωποι, φρόντισαν να του δώσουν μια καλή ανατροφή, που τον προφύλαξε από παραστρατήματα. Έτσι, σε ηλικία δεκάξη χρόνων, ο Έλβις ήταν ένας πρόωρος άνδρας. Άφησε τότε φαβορίτες, για να φαίνεται μεγαλύτερος και το μόνο ζήτημα στο οποίο εξακολουθούσε να νάναι παιδί ήταν οι σχέσεις του με τα κορίτσια. Απέφευγε τους αισθηματικούς δεσμούς και στους φίλους του, που τον πείραζαν γι' αυτό, απαντούσε:

— Δεν έχω καιρό για τέτοια. Πρέπει να σπουδάσω μουσική, να αξιοποιήσω τη φωνή μου.

Αλλά το όνειρό του αυτό δεν πραγματοποιήθηκε. Η σκληρή ανάγκη της βιοπάλης τον έκανε να διακόψει το σχολείο και δεν του επέτρεψε να πάρει μαθήματα στο ωδείο.

Το μόνο που κατόρθωσε, ήταν να πιάσει μια καλύτερη δουλειά. Έγινε βοηθός σωφέρ σ' ένα φορτηγό αυτοκίνητο. Τα πρώτα δολάρια που του περισσεύσαν, τα χρησιμοποίησε για να αποτυπώσει τη φωνή του σ' ένα δίσκο.

Έστειλε το δίσκο με τα δυο τραγούδια του στην εταιρία «Φίλιπς», αλλά η απάντησή που περίμενε, δεν ήρθε. Η φωνή του δεν είχε καμιά αξία.

Ο Έλβις, όμως, δεν απελπίστηκε. Υστερα από τρεις μήνες, αφού κατανίκησε την απογοήτευσή του, έστειλε άλλο δίσκο. Αυτή τη φορά, το θαύμα έγινε. Οι κριτικοί της εταιρίας γνωμάτευσαν πως επρόκειτο «για αξιόλογο τραγουδιστή λαϊκών μουσικών» και η εταιρία κάλεσε τον Έλβις στα γραφεία της.

Το πρώτο τραγούδι του Έλβις Πρέσλεϋ, που κυκλοφόρησε σε δίσκο από τη «Φίλιπς», προκάλεσε ένα μικρό κατακλυσμό τηλεφωνημάτων και επιστολών, που εξέφραζαν τον θαυμασμό του κοινού. Μέσα σε δυο βδομάδες είχαν πουληθεί έξη χιλιάδες δίσκοι!

Η αρχή είχε γίνει. Υστερα από λίγο, ο Έλβις Πρέσλεϋ κατόρθωσε τ' αυτοκίνητο (μπεντλεϊ Μπλάντ Μπλάντ) που τον έστειλε να τραγουδήσει σε πολλά κέντρα του Τέξας, του Αρκάνσας και της Λουιζιά-

νας. Μετά απ' αυτή την «τουρνή», ο Έλβις Πρέσλεϋ γύρισε στη Μέμφις και κυκλοφόρησε μια σειρά από δίσκους του. Είχε πια αντιληφθεί, πως βρισκόταν στα πρώτα σκαλοπάτια μιας πολύ μεγαλύτερης αναδείξεως από εκείνη που ονειρευόταν. Φωνές καλύτερες από τη δική του υπήρχαν πολλές στην Αμερική. Εκείνο που γοήτευε τους ακροατές του ήταν ένα δώδεκα δικά του, προσωπικό «σπάσιμο» που έπαιρνε η φωνή του και την έκανε να μοιάζει σαν παράξενος λυγμός.

Ο Έλβις Πρέσλεϋ, μια κι είχε βρει το μυστικό, δεν παραμέλησε αυτή τη λεπτομέρεια. Την καλλιέργησε κι έφτιαξε έτσι ένα δικό του στυλ. Έτσι, το Νοέμβριο του 1955, η «Ερ - Σι - Ει» η μεγαλύτερη εταιρία εγγραφής δίσκων στην Αμερική, «αγόρασε» τον Έλβις Πρέσλεϋ από τη «Φίλιπς», πληρώνοντας 35 χιλιάδες δολάρια.

Ο όριζοντας της μεγάλης δημοσιότητας ήταν πια άδανοιχτος μπροστά του.

Αλλά η τύχη του φύλαγε ακόμα μια εκπλήξη. Η αστραπιαία επιτυχία, που έκανε τ' όνομά του γνωστό όχι μονάχα στην Αμερική, αλλά σ' όλο τον κόσμο, ήρθε με την εμφάνισή του «ρόκ εντ ρόλ».

Οι ρυθμοί του χορού αυτού ήταν για τον Πρέσλεϋ μια απρόσπτη μεγάλη διέξοδος για να δείξει σ' όλη του τη δύναμη το ιδιότυπο ταλέντο του. Χάρη σ' αυτό το είδος μουσικής, ο Πρέσλεϋ είναι σήμερα πνιγμένος στα λεφτά και στη δόξα. Ο τελευταίος του δίσκος, που δεν κυκλοφόρησε ακόμα, έχει εξακόσιες χιλιάδες προπαραγγελίες μένει της στιγμής. Οι οχτώ γραμματείες του απαντούν σε 4.200 γράμματα τη βδομάδα. Ο γνωστός παραγωγός του κινηματογράφου «Ολ Γουάλλις» κι η «Παραμάρουντ» υπέγραψαν ένα συμβόλαιο μαζί του για έφτα ταινίες στις οποίες θα πρωταγωνιστήσει μέσα σε έφτα χρόνια, ενώ η άλλη μεγάλη κινηματογραφική εταιρία «Φόξ» του πληρώσε εκατό χιλιάδες δολάρια για τέσσερα τραγούδια του, που θα περιέχονται σ' ένα καινούριο της φιλμ.

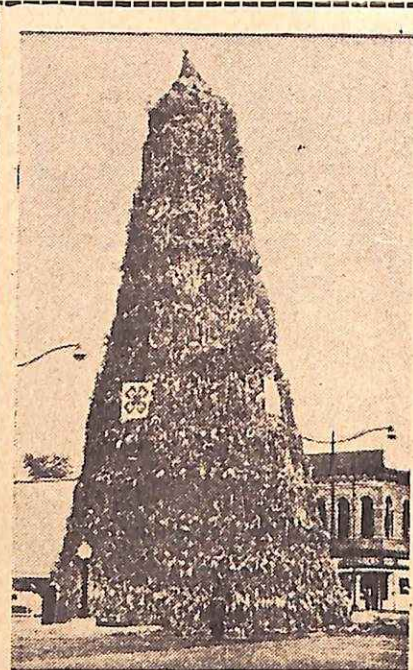
Από την τηλεόραση, τους δίσκους και τα κέντρα στα οποία τραγουδά, υπολογίζεται πως ο Έλβις Πρέσλεϋ κερδίζει 350.000 δολάρια την εβδομάδα!

Ωστόσο, το παιδί αυτό, που τόσο υποφέρει στη ζωή, δεν έπαψε να νάναι πρότυπο σοβαρότητας κι ήθους.

Λατρεύει τους γονείς του, δεν έχει κανένα αισθηματικό δεσμό κι' οι επιτυχίες του δεν φαίνεται να του φουσκώσαν τα μυαλά. Δεν καπνίζει, δεν πίνει και κοιμάται πάντα —ό κόσμος να χαλάσει— οχτώ ώρες στο είκοσιτετράωρο.

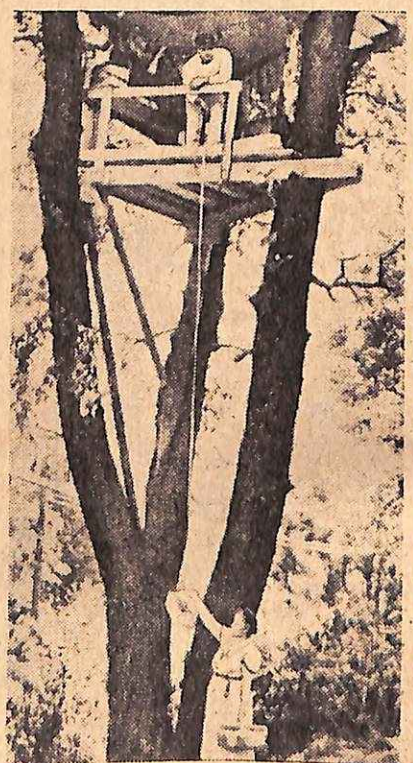
Και τις ώρες που κατορθώνει να νάναι ελεύθερος, τις αφιερώνει στη σοβαρή μουσική.

«Έρω», είπε τις προάλλες στους δημοσιογράφους, πως η επιτυχία μου είναι ένα είδος προσκαίρης μόδας. Δεν θαμεί πάντα τόσο ψηλά, όσο στέκομαι τώρα. Όσο γρήγορα αναδειχτήκα, άλλο τόσο γρήγορα θα ξεχαστώ. «Ελπίζω τότε ν' άφασιαθώ με άνεση στη σοβαρή μουσική, που τη λατρεύω, αλλά ακόμα δε σκαμπάζω τίποτα απ' αυτή. Δε ντρέπομαι να σας πω, ότι τα σκληρά χρόνια που πέρασα κι' οι ταρινές μου επιτυχίες, δεν μου επέτρεψαν να μάθω τίποτα παραπάνω από το σολφέζ...».

ΛΟΦΟΣ ΑΠΟ ΚΑΛΑΜΠΟΚΙΑ

Στο Σελμιπβίλ της Ινδιάνας (Η.Π.Α.) σχηματίστηκε προ ημερών ένας σωρός από καλαμπόκια το ύψος του οποίου ξεπερνούσε και το υψηλότερο οικοδόμημα της πόλεως. Υψους 21 μέτρων το... μνημείο αυτό σχηματίστηκε με 15.500 δέσμες καλαμποκιού επ' ευκαιρία της νέας συγκομιδής που ξεπέρασε εφέτος και τις πιο αειόδοξες προσδοκίες των παραγωγών της περιοχής.

ΣΕ ΕΝΔΕΙΞΙ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ

Στο Πίτσμπουργκ των Ην. Πολιτειών ο μουσικός Τζότζεφ Μπρόντο, για να διαμαρτυρηθεί κατά του νέου χορού «Ροκ-εντ-ρόλ», τον οποίο χαρακτήρισε «Χορό πιθήκων», σκαρφώθηκε πάνω σ' ένα δέντρο και δήλωσε πως δεν θα ξανακατέβη απ' εκεί παρά μονάχα όταν περάσει η τρέλλα αυτή που έπληξε την ανθρωπότητα. Στη φωτογραφία μας η μητέρα του κ. Μπρόντο ανεφοδιάζει το γιού της με τρόφιμα.

ΠΟΝΕΜΕΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Η τελευταία ανάπνη

Ήταν γνωστή η Μερόπη σ' όλη τη γειτονιά. Την ήξεραν από το σέμνο της ύψος, τα απλά, μετρημένα λόγια της, την προθυμία που έδειχνε τρέχοντας ποτέ στο σπίτι της μιας γειτόνισσας πουταν άρρωστο το παιδάκι της να του αγοράσει φάρμακα και ποτέ στής άλλης, να τη βοηθήσει στο σιγούριμα και στο φαί, γιατί εκείνη ήταν υποχρεωμένη να τρέξει σε καμιά δουλειά της.

Την αγαπούσαν, την εκτιμούσαν τη Μερόπη σ' όλη τη γειτονιά παρ' όλο που όλες οι γυναίκες είχαν την ύποψια ότι τους έκρυβε κάποιο μεγάλο μυστικό...

Τίποτα δεν ήξεραν για την οικογένειά της, τίποτα και γι' αυτήν. Μα δεν τόλμησαν ποτέ να τη ρωτήσουν, γιατί φοβόντουσαν μη χάσουν την καλωσύνη της, μην τη στενοχωρήσουν και δούν τα ωραία γαλιανά της μάτια δακρυσμένα εξ αιτίας τους.

Κι' όμως η Μερόπη ήταν μια γυναίκα, από εκείνες, που συνήθιζαν να πουλάν τον έρωτά τους από ανάγκη και που δεν βρίσκουν την ησυχία τους, παρά μονάχα όταν καταφύγουν στην ήρεμη προστασία μιας καμαρούλας, στο βάθος μιας φτωχικής αυλής, όπου ζουν κι άλλες οικογένειες, που τα βγάζουν περ σ' όλη ζωή με μόχθο και ιδρώτα...

Μια τέτοια καμαρούλα είχε η Μερόπη, μέσα σε μια μεγάλη αυλή.

Δεν είχε αγαπήσει ποτέ της. Μικρή είχε έρθει στην Αθήνα ένα δειλινό, γιατί δεν άντεχε περισσότερο στη τυραννισμένη ζωή που έκανε με τον πατέρα της, έπειτα από το θάνατο της αγαπημένης της μητέρας. Ήταν πολύ όμορφη η Μερόπη. Έτσι ξεγελάστηκε από το πρώτο δόλωμα και ύστερα την παρέσυρε ο ήλιγγος της τρελής ζωής...

Μια νύχτα, ακουμπισμένη σε μια γωνία, γνώρισε το Γιώργο. Άλλα κάπως αλλοιώτικα, όχι όπως γνώριζε όλους τους άλλους άντρες.

Τόν είδε να κατεβαίνει από ένα λεωφορείο, να κυττάει γύρω και να βγάλλει λίγα χρήματα από την τσέπη του και να τα μετράει.

Η Μερόπη του χαμογέλασε, μα δεν τον μίλησε. Εκείνος έριξε άλλη μια ματιά γύρω του, είδε τη Μερόπη στη γωνία του δρόμου και την ρώτησε:

— Μήπως ξέρεις κανένα φτηνό εστιατόριο εδώ κοντά; Έχω μια διαβολέμένη πείνα και δε μου φτάνουν τα λεφτά για να περάσω τη νύχτα μου σε κανένα ξενοδοχείο...

Η Μερόπη τον κυττάει τότε πιο προσεχτικά. Ήταν ένα ωραίο, αδύνατο, χλωμό παλληκάρι. Κρατούσε ένα δεματάκι στα χέρια του και η φωνή του ήταν βροχή, παράξενη...

— Έλα μαζί μου! του είπε. Τον πήρε και πήγαν σε μια λαϊκή ταβερνούλα. Κάθισε αντίκρου του στο τραπέζι και παράγγειλε το φαγητό εκείνη.

— Όχι, διαμαρτυρήθηκε ο Γιώργος. Δεν μπορώ να πληρώσω τόσα πολλά.

Εκείνη χαμογέλασε και τον καθησύχασε. Τον συντρόφεψε στο φαγητό, και ήπιαν και δυο ποτηράκια μαζί.

Το βλέμμα του νέου, όσο έτρωγε, δεν έφευγε από πάνω της μα τα μάτια του ήταν θλιμμένα και μαστουρούσαν κάποιον μεγάλο πόνο. Στο τέλος δάκρυσαν και το μυαλό του, που θόλωσε από το κρασί, άφησε τη γλώσσα του να μιλήσει.

— Βγήκα από το σανατόριο... της εξήγησε. Οι γιατροί μου είπαν πως δε θα ζήσω περισσότερο από ένα μήνα... Δεν ήθελα, λοιπόν, να πεθάνω εκεί κι' έφυγα.

Σάπασε. Χαμήλωσε τα μάτια και κατόπιν ψιθύρισε: — Μου είπαν πως δεν πρέπει να πίνω... Τώρα πια όμως δεν έχει σημασία. Έπειτα η συντροφιά σου μ' αρέσει... Δεν άναψα ποτέ μια γυναικεία... Δεν ένοιωσα ποτέ ένα γυναικείο χέρι. Ούτε από τη μητέρα μου, γιατί δεν τη γνώρισα. Είμαι ένα έκθετο. Ένας άνθρωπος χωρίς όνομα, χωρίς ύπστατος... Είμαι ο Γιώργος και τίποτ' άλλο...

Και κυττάοντας τη Μερόπη στα μάτια, ψιθύρισε:

— Σ' ευχαριστώ για τη συντροφιά σου! Ήπιαν ακόμη δυο-τρία ποτηράκια. Στα χείλη του ήρθε κάποιο παλλό τραγούδι και το σιγομουρμούρισε...

Ο Γιώργος δεν έφυγε για το χωριό του, όπως σχεδίαζε. Βρισκόταν μέρες τώρα εσπλωμένος σ' ένα ντιντανάκι και δέχονταν τα παρήγορα λόγια και τα χάρδια της Μερόπης. Είχε πη στις άλλες γυναίκες ότι είχε έρθει εσφαλμένα ο αδελφός της, άρρωστος από το χωριό. Κι' η γειτονιά την πίστεψε, την πόνεσε και την παρηγορούσε.

Ήταν η πρώτη φορά που αγαπούσε έναν άντρα η Μερόπη. Κι' ήταν πάλι η πρώτη φορά που ο Γιώργος έβλεπε τέτοια στυργή. Εκείνη έδινε ό,τι μπορούσε πια από την ψυχή της για να του χαρίσει λίγη χαρά, λίγη ευτυχία στις τελευταίες του ημέρες. Κι' εκείνος χαίρονταν μ' ένθουςισμο τις τελευταίες αναλαμπές της ζωής του.

Κι' ένα βράδυ, γυρίζοντας η Μερόπη από τη συνθησιμένη της δουλειά, τον βρήκε νεκρό. Τον έκλαψε πικρά σαν να ήταν η τελευταία της αγαπή. Έψαξε ύστερα τα ρούχα του και το δεματάκι του. Βρήκε έτσι μια φωτογραφία του. Την κάρωσε στον τοίχο και ψιθύρισε:

— Απόκτησα κι' εγώ οικογένεια. Έναν άντρα!... Και για τον κόσμο, έναν αδελφό! Πέθανε όμως κι' έμεινα πάλι μόνι!

Βρήκε κι' ένα πεντακοσάρικο και το βάλωσε.

Το πρωί τον συνόδεψε στην τελευταία του κατοικία. Και την άλλη μέρα πήγε κι' αγόρασε μια αγαλιά λευκά τριαντάφυλλα.

— Πόσο;

— Πεντακόσιες...

Κι' έδωσε τα πεντακοσάρικο του Γιώργου.

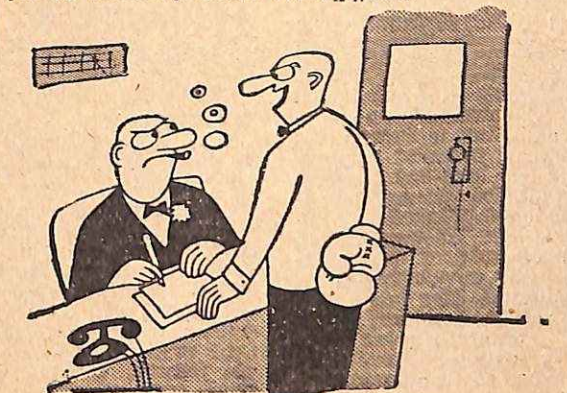
— Λίγα λευκά, αλλά τριαντάφυλλα, σαν κι' εκείνα, αγοράσμένα με τίμια λεφτά... ψιθύρισε η Μερόπη.

Και πράθηκε για το Νεκροταφείο για να στολίσει μ' αυτά τον τάφο εκείνου που έζησε τόσο λίγο και που τον αγαπήσε με όλη τη δύναμη της ψυχής της...

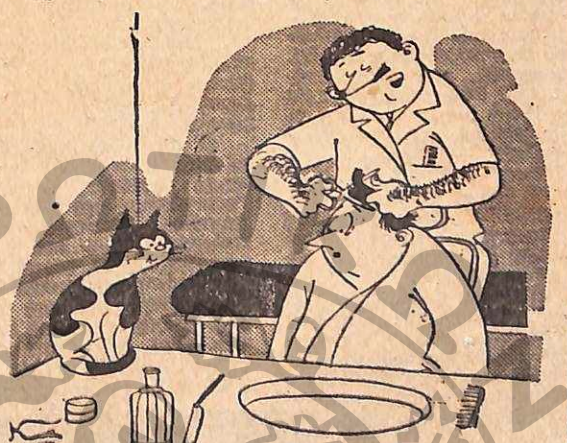
MIPANTA

— Είναι το πρώτο μέρος από την κατάθεσή της για το αυτοκινητιστικό δυστύχημα...

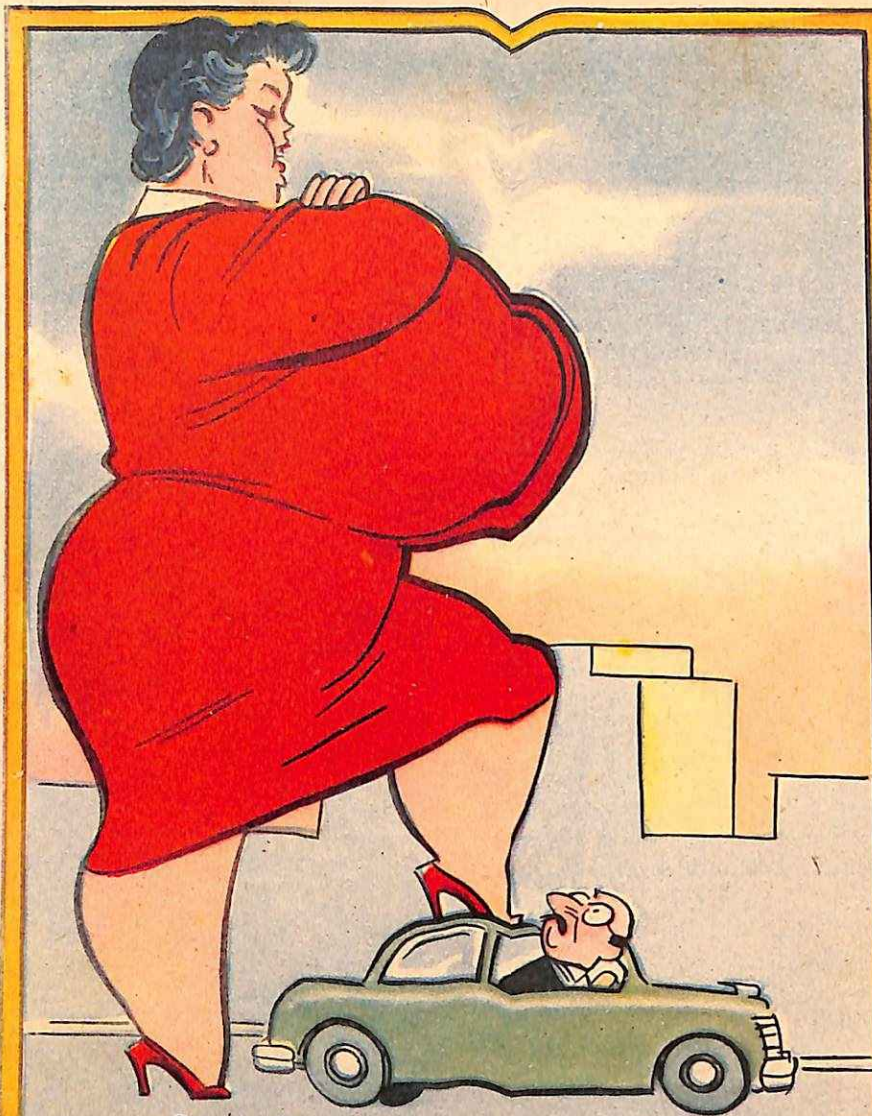
— Προτού μου δώσετε την απόλυση από την υπηρεσία, ήθελα να σας πω μια τελευταία λέξη!

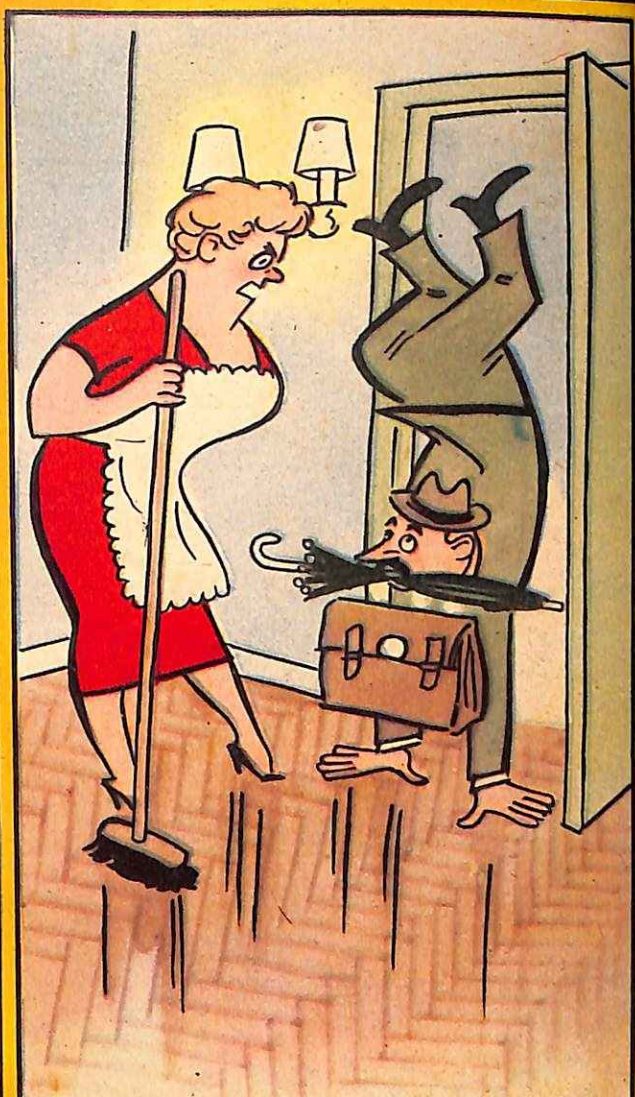
— Από την ημέρα που έφαγε ένα αυτί, δεν ξεκολλάει από το μαγαζί μου!...

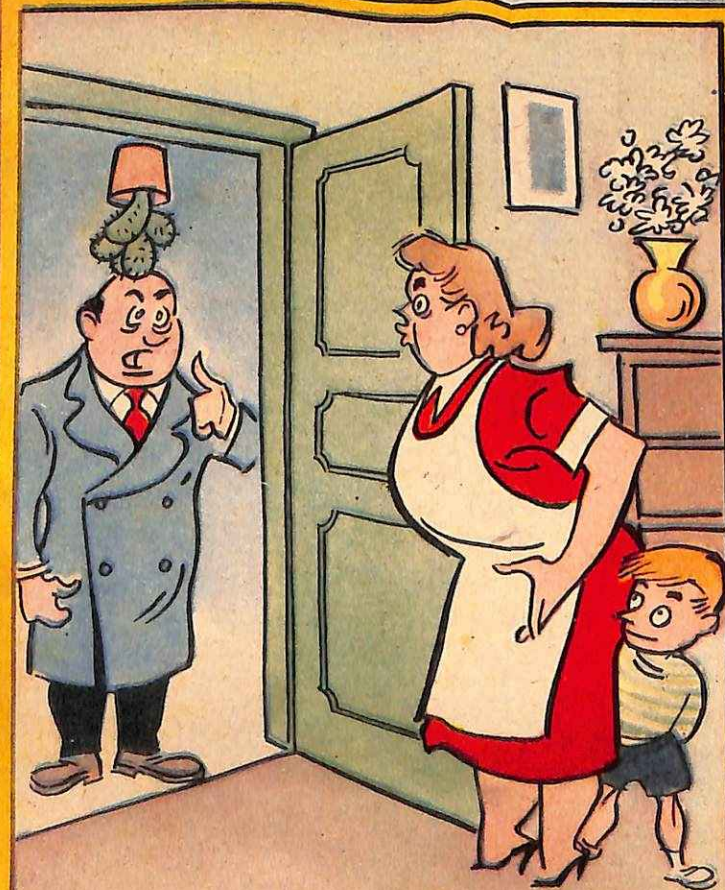
— Μη χαιρέσαι που φεύγω για τη μαμά μου! Θα ξαναγυρίσω μαζί της...

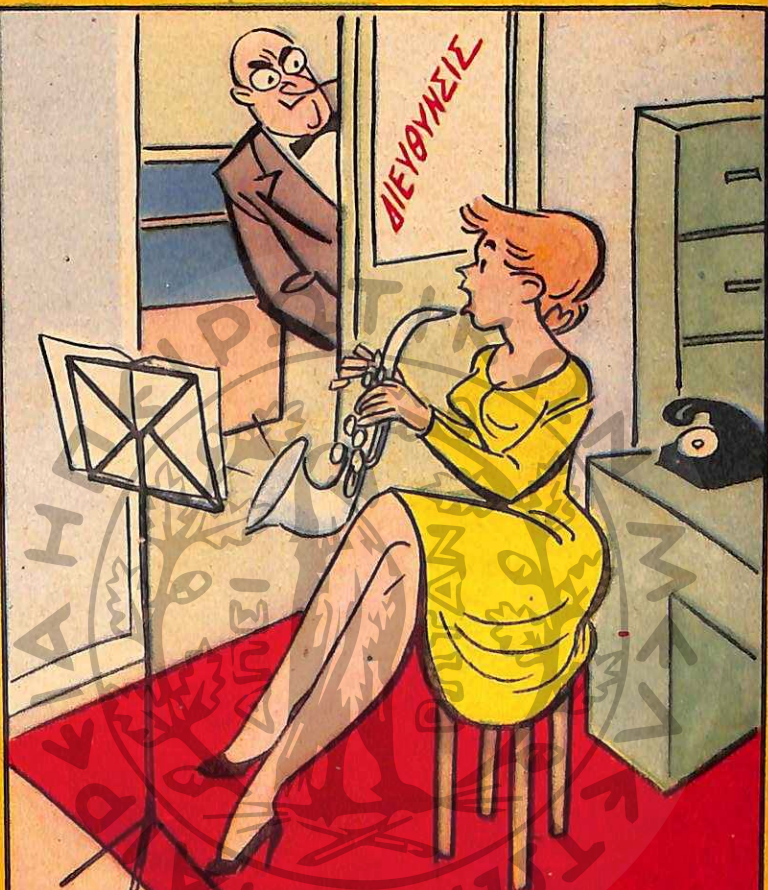
— Ζαχαρία, δὲ θὰ πᾶς πουθενὰ ἀπὸψε χωρὶς ἐμένα!...

— Εἶναι καθαρά τὰ χέρια σου;

— Συγγνώμην, κυρία μου, μήπως σὰς ἔπεσε τίποτα ἀπὸ τὸ παράθυρο;

— Δὲν εἶπατε σὰς ὁ ἴδιος, κῆρυξ διαβόλου, πᾶς σὶν οἰαδιμμάτα τῆς δουλειᾶς μπορᾶ νὰ γὰρῶ δὲν θίλω;